Mas603A.qxd 4/06/2007 10:55 p.m. Page 3

תוכן עניינים

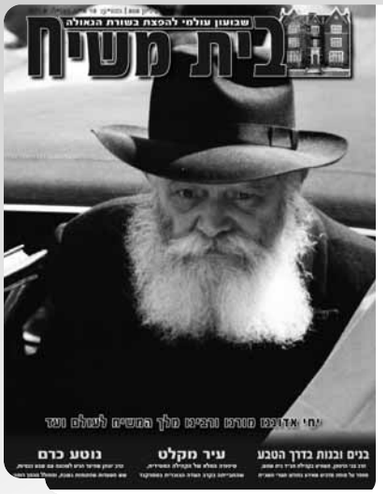

כתבות

16 | בנים ובנות בדרך הטבע
הרב צבי הרטמן מספר על מופת מדהים שאירע בחודש תשרי תשכ״ח

26 | עיר מקלט
סיפורה המלא של הקהילה החסידית שהתבייתה בקרב העדה הבוכרית בסמרקנד

34 | נשמות מתגלגלות בחסות ה׳מונסון׳
שורה של השגחות פרטיות קיבצה למקום אחד כמה נשמות טהורות

40 | נוטע כרם
הרב יונתן שפיצר הגיע לשכונה עם שבע כנסיות שש מסעדות שפתוחות בשבת ומחולל מהפך רוחני

48 | ״למה סבא וסבתא גרים כל כך רחוק?״
פרק ששה-עשר מסדרת סיפורים מבית חב״ד – על חינוך הילדים לחיי שליחות אחריות ומופת לדוגמה.

50 | תפילת המנהיג
מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע לפי מדרשי חז״ל הקבלה והחסידות לאור תורת חב״ד

מדורים קבועים

5 | דבר מלכות
8 | לוח שבועי
9 | דבר המערכת
10 | הפרשה החסידית
11 | מאוצר המלך
12 | התוועדות חסידותית
54 | יומנו של תמים מ-770
58 | שלימות הארץ
70 | חסידים . . איין משפחה

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה
בית משיח

משרד ראשי
744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409
טלפון: (718) 778-8000
מזכיר: שלוחה 240
מנהל: שלוחה 244
עורך: שלוחה 222
מנויים: שלוחה 242
מודעות: שלוחה 241
חסידים . . איין משפחה: שלוחה 204
פקס: (718) 778-0800
דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש
ת.ד. 201 כפר חב״ד 72915
טלפון: (03) 9607-290
מזכירות: שלוחה 0
מנויים: שלוחה 2
מודעות: שלוחה 3
עריכה וחדשות: שלוחה 4
פקס: (03) 9607-289
דואר אלקטרוני: bm770@netvision.net.il
מחלקת מנויים: b_mm@netvision.net.il
מחלקת מודעות: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור
מרכז חב״ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה
מנחם מענדל הכהן הנדל
שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית
ברוך מרקר

צלם מערכת
מ. הכטמן

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות
©
Copyright 2007 by Beis Moshiach Inc

Mas603A.qxd 4/06/2007 5:45 p.m. Page 5

לע"נ הרב רחמים ב"ר יואב אנטיאן ע"ה

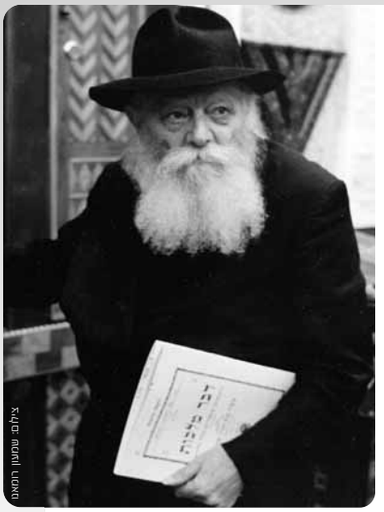

לא להיות "בן יחיד ומפונק"

יהודי הוא אמנם "בן יחיד" של הקב"ה – אבל ביחד עם זה לא צריך "להתפנק"; כאשר מצווים אותו לעשות משהו, אינו צריך לחכות עד שיפרטו לו ובפרטיות • עצם השליחות והענינים שמצד עצמו לא יכול לדעת – אומרים לו; אבל הענינים שיכול וצריך להבין מעצמו – לא צריכים להגיד לו • משיחת ש"פ שלח, מברכים החודש תמוז, ה'תשמ"ח – תרגום מאידית

א. ... בנוגע לדיבורו של הקב"ה למשה "שלח לך אנשים" אמרו חז"ל: "שלח לך – לדעתך", אבל "אני איני מצוה אותך", "לפי שראו ישראל ואמרו נשלחה אנשים לפנינו כו', ומשה נמלך בשכינה, אמר אני אמרתי להם שהיא טובה כו'".

ונשאלת השאלה: מכיון שהקב"ה הבטיח לבני ישראל שיביא אותם ל"ארץ טובה ורחבה" – למה סבר משה שהי' צורך בשליחת המרגלים, ועד ש"וייטב בעיני הדבר" – וכי לא סמך משה, ח"ו, לגמרי על הבטחתו של הקב"ה?!

ומבארים המפרשים, שהכוונה בשילוח המרגלים היתה (לא בכדי לברר האם לילך לכבוש את ארץ ישראל, כי על זה הי' ציווי מפורש והבטחה מהקב"ה, אלא) בכדי לדעת באיזה **דרך ואופן** יותר קל לכבוש את ארץ ישראל. וכמפורש בכתוב "נשלחה אנשים לפנינו גו' וישיבו אותנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבוא אליהן".

וכפי שהוא הסדר במלחמה וכיבוש ארצות, שלפני-זה שולחים מרגלים "לדעת הדרכים ומבוא הערים" בכדי לדעת עם אלו עיירות ילחמו קודם ומאיזו דרך נוח יותר לכבוש את הארץ וכו'.

ומכיון ש(על-פי תורה) אין סומכין על הנס וצריך להתכונן למלחמה בדרך הטבע ("כי הכתוב לא יסמוך בכל מעשיו על הנס אבל יצוה בנחלמים להחלץ ולהשמר ולהארב כו'") – לכן סבר משה ("וייטב בעיני הדבר") לשלוח מרגלים (אבל מכל-מקום, לא רצה לסמוך על דעת עצמו, ו"נמלך בשכינה").

ועל פי זה מתרצים המפרשים עוד קושיא:

בנוגע למרגלים ששלח משה "לרגל את יעזר", לא נאמר אפילו ש"נמלך בשכינה", ועשה זה (לגמרי) לדעתו. ועל דרך זה גם המרגלים ששלח יהושע. ולכאורה תמוה: היתכן שמשה ויהושע שלחו מרגלים מדעת עצמם, ובפרט לאחרי שראו התוצאות משילוח המרגלים דפרשתנו?!

ועל-פי הנ"ל מובן: ענין שילוח מרגלים בכדי לדעת "את הדרך אשר נעלה בה", לא רק שאין בזה חסרון אלא אדרבה, זהו הדרך (על-פי תורה) לקיים ציווי הקב"ה לכבוש את ארץ כנען. ומה שמהמרגלים דפרשתנו היו תוצאות בלתי רצויות, הי' מצד זה שהם **שינו** (תיכף בהליכתן) משליחות משה [והלכו לראות (לא "את הדרך אשר נעלה בה", אלא) האם כדאי לכבוש את הארץ]. ולכן לא נמנעו משה ויהושע אחר כך מלשלוח מרגלים, בחשבם (וכך הי' בפועל) שמרגלים **אלו** יקיימו את השליחות.

ב. על פי זה נשאלת השאלה לאידך גיסא: מכיון שלכיבוש הארץ צריך מרגלים, למה לא ציווה הקב"ה על זה, והשאיר לדעתו של משה?

והביאור בזה, שאדרבה, היא הנותנת: מכיון שלכיבוש הארץ צריך (על-פי טבע) לשילוח מרגלים – הרי לאחרי ציווי הקב"ה לכבוש את ארץ כנען, כבר **מובן מעצמו** שבכדי לקיים ציווי זה צריך לשלוח מרגלים, ואין צורך בציווי פרטי על פרט זה.

דוגמא לדבר:

Mas603A.qxd 4/06/2007 5:45 p.m. Page 6

כאשר ציווה הקב"ה לאברהם אבינו "קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המוריּ והעלהו שם לעולה" — לא היּ צריך לצוותו גם לחבוש את החמור ולקחת עצי עולה ומאכלת ואש (ואברהם עשה זה מעצמו), כי לאחרי שיש ציווי הּ לאברהם "והעלהו שם לעולה" — וקיום ציווי הּ צריך להיות על-ידי השתדלות אברהם — מובן מעצמו, שלזה צריך אברהם להכין ושיהיּ לו עצים, אש ומאכלת, ולפני זה — חבישת חמור שעם כל זה ילכו לארץ המוריּ!

ועל דרך זה הוא בנוגע לכל מצוות התורה, שעל "מכשירי מצוה" אין ציווי. ולדוגמא, מצות מילה, שאין ציווי להכין איזמל וכו'.

[ועל פי זה אפשר לבאר זה שמן התורה אין מצוה מפורשת ובפני עצמה לחנך בניו ובנותיו. ובכלל יש בענין החינוך שקלא וטריא בגדרי חיובו וכמה דעות בזה.

ולכאורה תמוה: מובן בפשטות שהנהגת האדם בגדלותו (תיכף לכשיגדל) תלויּ בידיעותיו על דבר זה, ובחינוך שקיבל בקטנותו. ואם כן היתכן שאין ציווי (מן התורה) לחנך?

וביותר תמוה: רואים בפועל שעיקר החינוך תלוי באם [בפרט אצל קטן, הצריך לאמו]. ואף על פי כן, מצוות החינוך (אפילו) מדברי סופרים היא על האב ולא על האם?!

ויש לומר אחד הביאורים בזה, שאדרבה: מכיון שחינוך [ובפרט חינוך על-ידי האם] הוא דבר המוכרח על-פי טבע **האדם**, הריּ פשוט שיתעסקו בזה בכדי שכשיגדיל לתורה ומצוות יקיימם].

ויש לומר הטעם על זה בפנימיות הענינים: זה שאין ציווי להכין הענינים שהם לצורך קיום המצוה, הריּ זה בכדי לתת הזדמנות ליהודי שיחשוב ויתייגע בשכלו הוא איך לקיים את המצוה.

ועל פי זה יש לומר הפירוש בזה שהקב"ה אמר למשה רבינו "שלח לך לדעתך אני איני מצוה לך" — כי הדרך איך לקיים הציווי דכיבוש הארץ, לא אומרים על זה ציווי, וצריך להיות "לדעתך" — שצריך להתייגע על זה בדעתו הוא.

ג. ויש להוסיף, שבּ ענינים הנ"ל (בנוגע לאופן קיום הציווי דכיבוש הארץ — (א) שהכיבוש צריך להיות לא על-פי נס אלא על-פי טבע (שילוח המרגלים) ו(ב) שאופן קיום הציווי צריך להיות "לדעתך" של האדם המקיים את המצוה) — שייכים במיוחד לכיבוש הארץ:

כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר פעם על איזה משולח שהטיל עליו שליחות מסויימת, והתחיל לשאול אודות פרטים ופרטי פרטים איך לקיים השליחות – ולאחרי שיצא מה"יחידות" אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהלה מתנהג כמו "בן יחיד מפונק"

מבואר בלקו"ת פרשתנו ("הפרשה החסידית") שזה שהמרגלים לא רצו ליכנס לארץ ישראל היּ מצד זה שלא רצו "לירד" מדרגתם הנעלית מצב של התבוננות במדבר, שלמעלה מעניינים ארציים, ודאגות הפרנסה (כי במדבר נתן להם הקב"ה הכל מן המוכן — לחם מן השמים, מים מבארה של מרים וענני הכבוד שהנהיגו אותם והגינו בעדם וכו'), ויכלו ללמוד תורה ולעבוד השי"ת במנוחה שלימה, בשלימות הלימוד והעשיּ.

אמנם שיטה זו (של המרגלים) היתה "טעות גדולה", כי תכלית הכוונה היא לעשות לו יתברך דירה בתחתונים, שמגשמיות העולם יעשה רוחניות ואלקות. ולכן היּ צורך לצאת מן המדבר וליכנס לארץ ישראל, ארץ נושבת, ששם צריך לעסוק בענינים גשמיים (חרישה, זריעה וכו'), בכדי לעשות מהגשמיות דירה לו יתברך.

ומכיון שהכוונה בכיבוש הארץ והתיישבות בארץ היא בכדי לעשות ה"תחתונים" דירה לו יתברך — לכן גם אופן הכיבוש והתיישבות צריך להיות קשור בגדרי ה"תחתון": (א) שהכיבוש יהיּ לו אחיזה על כל פנים בדרך הטבע, ו(ב) שהדרך לכיבוש יהיּ (לא על-פי ציווי מלמעלה, אלא) "לדעתך" של ה"תחתון", האדם המקיים את הכיבוש.

ד. ... על פי זה תובן ההוראה — "והחיּ יתן אל לבו" — שלומדים משבת מברכים חודש תמוז בפרשת שלח:

כמו כל הענינים בתורה הנצחית, גם הציווי לכיבוש הארץ הוא נצחי בכל זמן ובכל מקום — לכל יהודי ישנו הציווי "לכבוש" את גופו ונפשו הבהמית וחלקו בעולם, "מלאו את הארץ **וכבשוה**", לעשותם כלי לאלקות (ארץ ישראל — שהיא מקודשת מכל הארצות), כפתגם הידוע של הצמח צדק — "עשה **כאן** ארץ ישראל".

... ובעבודה זו יש להוראה מפרשת שלח — הוראה כפולה:

לכל לראש בנוגע לעצם העבודה: יהודי יכול לחשוב שעדיף להשאר ב"הר סיני" וללמוד תורה, מלירד ולהתעסק בעבודת המצוות, עבודה בגשמיות העולם, ולמה צריך ליכנס לנסיונות וספיקות שיכולים להיות בעבודתו בענייני חול, מצד שזה ש"עז העם היושב בארץ", ו"לא נוכל לעלות גו' כי חזק הוא ממנו", ועד ש"ארץ אוכלת יושביה", מוטב שישאר לישב בדּ כותלי בית המדרש ובית הכנסת.

על זה בא הלימוד מטעות המרגלים — שהקב"ה ציווה שתכלית הכוונה דירידת הנשמה בגוף היא דווקא ליכנס ולכבוש את ארץ כנען ולעשותה ארץ ישראל. ואדרבה — "טובה הארץ מאד מאד", דוקא על-ידי העבודה בארץ הגשמית מתגלה תכלית השלימות דטוב (למעלה מכפי שזה במקום רוחני), ועד לאופן ד"מאד מאד", כי נתאוה הקב"ה להיות לו יתברך דדירה בתחתונים דוקא.

ועד שזה פועל תכלית השלימות גם ביהודי, שלא רק שהעולם אינו מפריע לו, אלא **אדרבה** — "לחמנו **הם**", שזה נעשה הלחם המחיּ אותו ופועל אצלו עליּ באין ערוך.

ונוסף לזה יש גם ההוראה דכיבוש הארץ בנוגע **לאופן** העבודה, שצריך להיות "לדעתך": לחשוב ולהתייגע בשכלו ודעתו ולחפש ולמצוא כל הדרכים (בהתאם לטבע העולם) איך לכבוש גשמיות העולם ולעשות ממנו "ארץ ישראל".

ה. ובפרטיות יותר — יש בזה לימוד במיוחד לדורנו זה:

משה רבינו שבדורנו — כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו — נתן לכל אחד ואחד מהדור, דור האחרון של הגלות, השליחות לגמור השיריים האחרונים דהעבודה ב"מדבר העמים" דהגלות, ולהכין את הדרך לכניסה וכיבוש השלימות דארץ ישראל, ודכל העולם (שעתידה ארץ ישראל שתתפשט על העולם כולו).

נשיא דורנו שלח את כל היהודים — "שלח" — שיהיו שלוחים "ויתורו את ארץ כנען", לראות ולמצוא הדרך הכי טובה לכבוש את העולם על-ידי הפצת התורה

Mas603A.qxd 4/06/2007 5:45 p.m. Page 7

והיהדות, ובמיוחד — הפצת המעיינות חוצה.

וזאת היא השליחות של דורנו — ולכן אף אחד אינו יכול להשתחרר מחובתו ולהשתמט מן האחריות ולעמוד מן הצד או על כל פנים באופן ש"נגרר" אחרי כולם, אלא אדרבה — כל אחד צריך להשתדל ללכת קדימה — "חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל", וישנה ההבטחה "ונכבשה הארץ לפניכם".

ו. ישנם כאלו שכאשר מקבלים הוראה לעסוק בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה — מתבלבלים מיד ובאים עם כל מיני שאלות: איפה ה"חוצה"; איזה ספר בנגלה, או קונטרס חסידות וכיו"ב צריך להפיץ; מה צריך להגיד לשני; איזה הכנות צריך לזה, וכו' וכו'.

על זה באה ההוראה הנ"ל, שלאחרי שישנו הציווי דנשיא דורנו לעסוק בשליחות מסויימת בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה — צריך שהשליח, בהיותו בר דעת, ישתמש בשכלו הוא ולחפש ולמצוא את הדרכים הכי טובות ומתאימות איך לקיים את השליחות — לא מבעי בנוגע להדברים המוכרחים שצריך כדי לקיים את שליחותו, אלא גם להעריך את המצב הפרטי, ולמצוא האותיות המתאימות איך לדבר עם השני, ואיזה ספר, קונטרס להפיץ וכיו"ב.

לא צריכים להיות כמו "בן יחיד ומפונק", שצריך לתת לו מן המוכן כל פרט הכי קטן. וכפי שכ"ק מו"ח אדמו"ר אמר פעם על איזה משולח שהטיל עליו שליחות מסויימת, והתחיל לשאול אודות פרטים ופרטי פרטים איך לקיים השליחות — ולאחרי שיצא מה"יחידות" אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהלה מתנהג כמו "בן יחיד מפונק" ואומר "שאוני והטילוני אל הים"!

יהודי הוא אמנם "בן יחיד" של הקב"ה, וכמו בן יחיד שנולד להורים לעת זקנותם, ועוד יותר יקר מזה (כתורת הבעש"ט) — אבל ביחד עם זה לא צריך "להתפנק"; כאשר

ולהוסיף דבר המובן מעצמו, שגם פרטי אופני קיום השליחות – צריכים להיות מיסודים על הכללים דתורה והציווי מיוחד דהמשלח. וכאשר הכל בנוי על יסוד זה – כל הפרטים מתאימים לרצון המשלח

מצווים אותו לעשות משהו, אינו צריך לחכות עד שיפרטו לו ובפרטיות: שמתכוונים **אליו ממש**, ולא רק כשומע, אלא המעשה **שלו** בפועל, "ואפילו" בימי המעשה בעניני חול של חבריו שמנהל אתם עסקים, ומתייעץ איפה לקנות אכילה ושתיה, וכיו"ב.

עצם השליחות והעניינים שמצד עצמו לא יכול לדעת — אומרים לו; אבל העניינים שיכול וצריך להבין מעצמו — לא צריכים להגיד לו, כי זה מובן ומוכרח מעצמו, כמו שלא היו צריכים להגיד לאברהם שצריך לקחת חמור ומאכלת ואש ועצי עולה וכו', לקחת את השליחות **בכח עצמו**.

ונוסף לזה:

מובן ופשוט, שהמשלח נותן לו כל הכחות להצליח בשליחותו, וגם לכוון בנוגע להענינים שצריך להבחין בעצמו. ומיד כאשר הוא (השליח) משים את האצבע **שלו** הקטנה, הוא מצליח ועד — למעלה מן המשוער.

כמו שהי' אצל אברהם אבינו, שלאחרי שלקח את החמור וכל הצרכים שיוכל לקיים ציווי ה', ויצא לדרך, ועד שלא התפעל מהנסיונות שבדרך — עזר לו הקב"ה והצליחו, וכמסופר במדרש, שהשטן "הלך ונעשה לפניהם (אברהם ויצחק) נהר גדול, מיד ירד אברהם לתוך המים . . כיון שהגיע עד חצי הנהר הגיעו המים עד צווארו . . מיד נער הקב"ה את המעין ויבש הנהר ועמדו ביבשה".

ז. לאידך גיסא מובן מסיפור המרגלים, שמה שנתון לשכלו של השליח ("לדעתך") — הוא רק בנוגע **לאופן** קיום השליחות. מה שאין כן בנוגע לעצם השליחות (האם יקיימה כו') — בזה אין לו דעה:

מכיון שהמשלח — משה רבינו שבדורנו — אמר לו שזאת היא שליחותו, צריך לקיימה, ואסור לו לערב בזה את שכלו, שאולי זה קשה מדי, "עז העם" וכיו"ב;

ולהוסיף דבר המובן מעצמו, שגם פרטי אופני קיום השליחות (שצריך להבחין מעצמו) — צריכים להיות מיוסדים על הכללים דתורה והציווי מיוחד דהמשלח. וכאשר הכל בנוי על יסוד זה — כל הפרטים מתאימים לרצון המשלח.

ובודאי שציווי המשלח הוא באופן **ברור**, כך שכל אחד ואחד יכול לדעת מעצמו ולהבין כל הפרטים באופן שיתאימו לרצון המשלח. מכיון שישנו הכלל שאיני מבקש כו' אלא לפי כחן.

ח. ויהי רצון שכל בני ישראל, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו", ילכו בקרוב ממש לכבוש את ארץ ישראל, ובקרוב ממש בשלימות, גם קיני קניזי וקדמוני, ועל ידי זה — להוסיף יותר בקדושת ארץ ישראל (נוסף על הקדושה שיש בארץ ישראל בכל זמן).

ובארץ ישראל גופא (שהיא "מקודשת מכל הארצות") — יתעלו בכל ה"עשר קדושות הן בארץ ישראל", ועד בירושלים ובבית המקדש השלישי, ויקיימו מצות יראת המקדש, "ולא מן המקדש אתה ירא אלא ממי שצוה על יראתו", ועד לשלימות היראה.

בגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, תיכף ומיד ממש, כן יהי רצון אמן.

Mas603A.qxd 4/06/2007 10:45 p.m. Page 8

לוח שבועי

שבוע פרשת שלח – קרח

	זריחה		סוף זמן קריאת שמע		חצות היום והלילה		שקיעה		זמני השבת		
	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק		כניסה	יציאה
יום שישי, כ"ב סיון	5:34	5:24	9:07	9:09	12:39	12:55	7:45	8:25	ירושלים	7:02	8:25
שבת קודש, כ"ג סיון	5:34	5:24	9:07	9:09	12:40	12:55	7:46	8:25	תל אביב	7:24	8:28
יום ראשון, כ"ד סיון	5:34	5:24	9:07	9:09	12:40	12:55	7:46	8:26	חיפה	7:16	8:29
יום שני, כ"ה סיון	5:34	5:24	9:07	9:09	12:40	12:55	7:46	8:27	ניו יורק	8:07	9:16
יום שלישי, כ"ו סיון	5:34	5:24	9:07	9:09	12:40	12:55	7:47	8:27	פריז	9:33	10:56
יום רביעי, כ"ז סיון	5:34	5:24	9:07	9:10	12:40	12:56	7:47	8:28	לונדון	8:56	10:28
יום חמישי, כ"ח סיון	5:34	5:23	9:07	9:10	12:41	12:56	7:48	8:28	מוסקווה	9:51	11:48

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי כ"ב סיון	הל' טוען ונטען פרק ד-ו.	הל' שחיטה פרק ז.	מ"ע רמו.
שבת כ"ג סיון	פרק ז-ט.	פרק ח.	מ"ע רמו.
ראשון כ"ד סיון	פרק י-יב.	פרק ט.	מ"ע רמו.
שני כ"ה סיון	פרק יג-טו.	פרק י.	מ"ע רמו.
שלישי כ"ה סיון	פרק טו. הל' נחלות.. בפרקים אלו. פרק א-ב.	פרק יא	מ"ע רמו. רמח.
רביעי כ"ז סיון	פרק ג-ה.	פרק יב.	מ"ע רמח.
חמישי כ"ח סיון	פרק ו-ח.	פרק יג.	מ"ע רמח.
שישי כ"ט סיון	פרק ט-יא.	פרק יד.	מ"ע רמח.

Mas603A.qxd 4/06/2007 10:45 p.m. Page 9

תמוז של גאולה ומשיח

לקראת חודש תמוז עלינו לבחור להדגיש את האמונה הטהורה, בנצחיות נשיאותו ונבואתו של הרבי מה"מ, בגאולה השלימה מבלי לתת מקום להעלמות והסתרים.

כאשר יברכו השבת בבתי הכנסת את חודש תמוז הבא עלינו לטובה, הרי שלמשמע ההכרזה, יתעוררו תחושות שונות, אצל כל אחד מהמתפללים. אצל רבים מהיהודים, חודש תמוז מזכיר את שבעה עשר בו, על משמעויותיו הבלתי רצויות.

אצל חסידים, הכרזת חודש תמוז, מתחברת הישר אל ג' בתמוז, י"ב וי"ג בו, עד שהחודש כולו נקרא חודש הגאולה. זוהי דרכו של הרבי מה"מ, וכך הוא החדיר בנו, לראות בכל דבר את הגאולה. גם י"ז בתמוז לפי הסתכלות זו, הוא יום בו ניתן ורצוי למצוא את המשמעות העמוקה והפנימית, משמעות של גאולה. כאשר יודעים וחיים את העובדה כי הגאולה היא המטרה והתכלית, היא הפנימיות, הרי שמוצאים אותה בכל עניין ובכל זמן ומקום.

כאמור, התאריך הראשון שעולה בזכרונו של כל אחד מאתנו בחודש הבא, הוא ג' בתמוז. ברור שאי אפשר כאן, לדבר על משמעותו ועניינו של תאריך קדוש זה, לשם כך נכתבו וייכתבו בעז"ה מאות ואלפי מאמרים, גליונות ושאר אמצעי דפוס. כמות בלתי ניתנת לספירה של התוועדויות חסידיות, הרצאות ושיעורים — כולם מוקדשים דבר אחד — הבנת משמעותו המיוחדת של ג' בתמוז לדורנו ולימינו.

לכולי עלמא, הרי מעבר לחג הגאולה ג' בתמוז, שנחוג החל משנת תרפ"ז, ואשר מודגש במיוחד ע"י הרבי מה"מ, הרי משנת תשנ"ד, ישנו העלם והסתר שהתחיל ביום זה. ככל שאנו יודעים, בטוחים ומאמינים, כי לא חל שום שינוי בנשיאותו ובחייו של הרבי מה"מ, הרי שמבחינתנו קיים כעת העלם והסתר.

ולאידך — גם מי שמשום מה 'מאיר' אצלו דווקא ההעלם וההסתר, והוא מציין את ג' בתמוז בכיוון זה — הרי לכולי עלמא, נשיאותו של הרבי מה"מ ממשיכה ביתר שאת וביתר עוז, והוא מנהיג אותנו ומוליך אותנו אל התגלותו המלאה לעיני כל בשר, בגאולה האמיתית והשלימה.

וכאן, יכולה להיות הבחירה, איזה מן הצדדים להדגיש, עם מה לחיות ואת מה לבטא. האם את ההעלם וההסתר, או שמא דווקא את הנצחיות ואת האור. די ברור, לאור כל מה שלמדנו מהרבי, באיזו גישה עלינו לנקוט. אם בי"ז בתמוז ניתן לראות גאולה, בג' תמוז, לא כל שכן?

ולכן, יהיו דעותיו של כל אחד אשר יהיו, מובן ופשוט כי ההכנות לחודש תמוז, על כל התאריכים שבו, חייבות להיות חדורות בלהט של גאולה, של התקשרות, של אמונה בנצחיות נשיאותו של הרבי מה"מ, והמשך השליחות והעבודה היחידה — הכנת עצמנו והעולם כולו לקבלת פני משיח צדקנו.

וכך, כאשר עלינו לבחור לעצמנו דרך ושיטה, הרי באופן טבעי נחפש את הדרכים בהן מדגישים את האור, את החיים. כאשר נחפש מקום לחנך את ילדינו, ובחודשי הקיץ מרבה הרבי לדבר על חינוך הילדים על טהרת הקודש, במוסדות חינוך וב'קעמפים', נבחר במקומות בהם חיים עם הרבי מה"מ, כרבי בהווה ונצחי, מתוך אור וחיות.

כאשר ההכנות שלנו יהיו בכוון של גאולה, בלי לתת מקום להעלם ולהסתר, הרי שהדבר יביא לפעולה דומה מלמעלה. וכך נזכה עוד לפני תחילת חודש תמוז, לראות את התממשות נבואת ובשורת הגאולה, בלי שום העלמות והסתרים, מתוך הכרזת

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

Mas603A.qxd 4/06/2007 5:45 p.m. Page 10

השבוע החסידי

לע"נ הרב זלמן יודא ב"ר שלום ישעי' דייטש ע"ה

כ"ק אדמו"ר הזקן

וישלח יהושע כו' שנים אנשים מרגלים חרש (הפטרת שלח)

פירוש "חרש" – לשון מחשבה, כמו "אל תחרוש על רעך". והיינו כי צריך להיות ממארי דחושבנא ולחשוב מחשבות להזהר בלבושי הנפש מחשבה ודיבור ומעשה שתהיינה בבחינת ריח ניחוח [="יריחו"] לה' כנ"ל.

('תורה אור' פרשתנו, נב,ב)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

וראיתם אותו וזכרתם .. ולא תתורו אחרי לבבכם (טו, לט)

"וראיתם אותו וזכרתם" קאי על מוח החכמה שנקרא בשם ראיה. וזהו "וזכרתם", כי מוח הזכרון הוא מבחינת חכמה, וזהו וראיתם אותו וזכרתם, שמצד בחינת מוח חכמה שיש בכל נשמה לא שיך בחינת שכחה כלל, כמ"ש "ולא תתורו אחרי לבבכם" שלא תוכלו לסור כלל. ובזה יובן המעשה דר' חיים ויטאל ביקש מה[א]ר"י ז"ל סגולה לזכרון ונתן לו מים מבארה של מרים, כי בארה של מרים הוא בחינת מלכות שרש נשמות ישראל, ויש בהם כח החכמה אשר אין בו בחינת שכחה כלל .. דכל אחד מישראל יש בו בחינת חכמה.

('מאמרי אדה"א' תקע"ז ע' רמ)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

וזהו ענין מרגלים שלא רצו ליכנס לארץ ישראל, שהוא ענין השפלה למטה במצות מעשיות שהם ענינים גשמיים, ואמרו "ארץ אוכלת יושביה", שע"י דברים גשמיים שבמצות רק "רגליה יורדות" וזהו ענין שנקראו "מרגלים" על שם רגליה יורדות. אבל באמת טעו בזה כי היא "ארץ כנען" שהוא לשון הכנעה ושפלות, וע"י הכנעה ושפלות כשמקיים המצוה בהכנעה ושפלות אי-אפשר ליפול למטה בתאות גשמיים.

('סה"מ תרט"ו' ע' רעז)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

דור המדבר .. להיותם דור דיעה לא רצו להשפיל את-עצמם בעבודה דמצות מעשיות הגשמיים כמו תרומות ומעשרות וכל המצות שבצמח האדמה והעץ, וכדומה בכל פרטי המצות שכולם הם בגשמיות דוקא, כי-אם רצו ענין העבודה ברוחניות בקישור ודיבוק מחשבתם באלקות בדביקה וחשיקה וחפיצה בטעמי המצות וענינים הרמוזים בהם כמו: שבת – מוחין דאבא, ומצה – קטנות אבא וכדומה, ובאמת צריך-להיות קיום המצות בפועל ממש דוקא, שאם יחשוב כל הכוונות ולא יאכל בפועל-ממש לא עשה ולא כלום, ולכן נענשו במדה כנגד מדה ונשארו במדבר מ' שנה בחינת בינה "עד תום כל הדור" כו'.

('ספר המאמרים' תרל"ב ח"ב ע' שנא)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

ועתה יגדל נא כח אדנ-י כאשר דברת לאמר (יד, יז)

וזהו "ועתה יגדל נא", כי היה צריך כאן לתקן בחינת המלכות, דהמרגלים פגמו בבחינת מלכות שלא רצו מצות מעשיות, וזהו שלא רצו לכנוס לארץ כי חשבו שיכולים לצאת בקיום המצות במחשבה ובכוונה, ולא רצו בעשיה בפועל-ממש .. ובכדי לתקן בחינת המלכות הוא ע"י ההמשכה מבחינת עצמות אור אין-סוף במלכות כו'. וזהו "ועתה יגדל נא" – שיהיה הגדלה בהשתלשלות בכלל ובבחינת מלכות בפרט, והוא מ"כח אדנ-י" – בחינת מלכות דאין-סוף שלפני הצמצום כו', וההמשכה הוא ע"י התורה, וזהו "כאשר דברת לאמר" – שכל אחד ואחד בכחו ויכולתו להמשיך אור-אין-סוף ע"י התורה כו' .. וזהו כאשר דברת, שהוא הדבור על ההגדלה. והיינו כאשר דברת במתן-תורה, וכן בכל פרשה של תורה שנשמות ישראל ימשיכו בחינת עצמות אור אין-סוף בהדיבור דתורה כו'.

('סה"מ תרע"ח' ע' שנא)

כ"ק אדמו"ר מהורי"צ

והיה לכם לציצית (טו, לט)

הקשרים שבציצית הם כפולים להיות דאופני ההתקשרות הם בדרך מלמטה למעלה ובדרך מלמעלה למטה, והקשר הכפול הוא דנשמות ישראל ותורה שניהם מתקשראין בהעצמות ברוך-הוא.

('סה"מ תש"ב' ע' 123)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ויהי-רצון שע"י קיום השליחות דמשה שבכל-אחד-ואחד בהענין ד"העמידו תלמידים הרבה" נזכה תיכף ומיד ממש להשליחות ד"שלח נא ביד תשלח", "גואלם לעתיד", משיח צדקנו – דיש לומר, שבקשתו של משה רבינו ("שלח נא ביד תשלח") נתקיימה עי"ז שמשיח מדבר מתוך גרונו (על-דרך ש"שכינה מדברת מתוך גרונו")...

...ויש להוסיף בהשייכות ד"שלח לך" למשיח – ש"שליח" בתוספת יו"ד בגימטריא "משיח", שבזה מרומז שע"י עבודת השליחות בכל עשר כחות נפשו, ובפרט ע"י השליחות דהפצת התורה באופן ד"עשרה שיושבין ועוסקין בתורה", מתגלה ה"משיח" שבכל-אחד-ואחד מישראל, בחינת היחידה, שהיא ניצוץ מנשמתו של משיח צדקנו, בחינת יחידה הכללית, ועד לביאת משיח צדקנו בפועל ממש.

(ש"פ שלח תש"נ)

פתגם השבוע בענייני גאולה

...וכן תהי' לנו – שתיכף ומיד ממש, ביום זה, יום השבת-קודש פרשת שלח, מתקיימת בפועל ממש הבשורה שבפרשת השבוע: "בישר להם שיכנסו לארץ", וכסיום וחותם ההפטורה: "נתן ה' בידינו את כל הארץ וגם נמוגו כל יושבי הארץ מפנינו",

– כולל ובמיוחד (עי"ז) שגם ברגעי הגלות האחרונים עומדים בתוקף על שלימות הארץ בנוגע לחלקי הארץ שכבר ניתנו ע"י הקב"ה לבעלותם של בנ"י שלא להחזיר ח"ו אף שעל משטחי ארץ ישראל לאומות העולם –

וכל בנ"י באים לארץ ישראל בשלימותה, שלימות בשלימות...

(משיחות ש"פ שלח ה'תנש"א)

Mas603A.qxd 4/06/2007 5:45 p.m. Page 11

חתונה בחצי השני של החודש

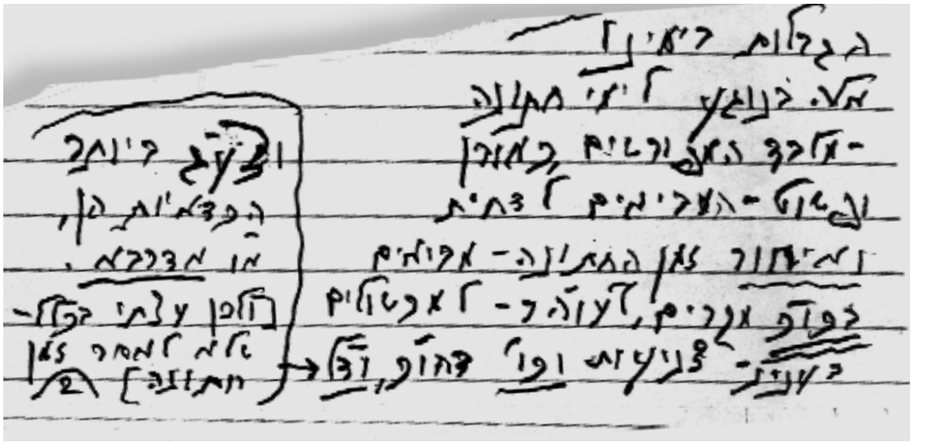

מענה לשאלה האם לעשות חתונה בחצי השני של החודש (שיש נוהגים שלא לעשות בימים אלה) ועד"ז בזמנים מסויימים שהיה מנהג לא לעשות בהם:

הגבלות בימינו אלה בנוגע לימי חתונה – מלבד המפורשים, כמובן ופשוט - המביאים לדחית ואיחור זמן החתונה – מביאים בכו"כ מקרים, בעוה"ר [=בעוונותינו הרבים] – למכשולים בעניני צניעות וכו' דחו"כ [=דחתן וכלה], וד"ל

וצע"ג ביותר הכדאיות הן, או אדרבא. [ולכן עצתי בכלל – שלא לאחר זמן החתונה].

Keter
Van Service
Reasonable Prices
נהגים מאנ"ש דוברי עברית
JFK LGA NEWARK
$29
קנדי לה-גרדיה נוארק +$60
Airport pickup
אפשרות איסוף משדה התעופה
718-644-4444
כתר
שרותי הסעות במחירים מוזלים

Mas603A.qxd 4/06/2007 5:45 p.m. Page 12

המרגלים בדורנו

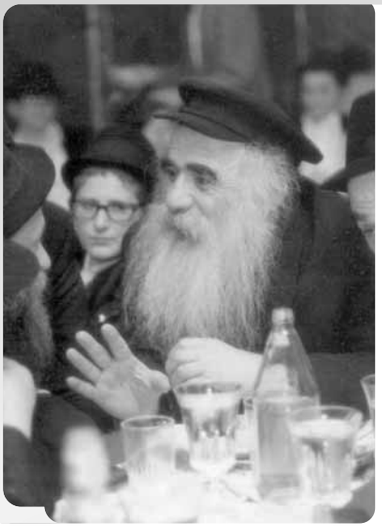

מאת הרב חיים לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל המרכזית - כפר חב"ד

שמועות עקשניות אומרות שמשה רבינו לא ייכנס עמנו לארץ-ישראל. ישנם אפילו המתלחשים שמינוי הרבנים שהיה בעצת יתרו – "שרי אלפים ושרי מאות שרי חמישים ושרי עשרות" – לא היה בעצם אלא כדי להעביר את ההנהגה לידי הרבנים. עלינו אם כן, טוענים הללו, להמשיך לפתח ולקדם את כל הפעולות היפות והדברים הנחמדים המקובלים על כולם, ולא לטפס על עץ גבוה שאי-אפשר יהיה אחר כך לרדת ממנו... מול רוב מוחלט של שלוחי משה, עומד מיעוט קטן – יהושע בן-נון וכלב בן-יפונה – ואלה מכריזים ללא היסוס "עלה נעלה וירשנו אותה, כי יכול נוכל להּ!"

למרות שהדברים כבר נכתבו לא אחת באופנים שונים, הרי כשנמצאים בערב-שבת-קודש פרשת שלח, חייבים וזכאים לחזור שוב ושוב על המסר העולה מפרשת השבוע, פרשת המרגלים, שכל מילה בה כאילו זועקת מסר אקטואלי למצבנו כיום:

לאחר יציאת מצרים, שהובילה סוף-סוף למתן-תורה וקבלת התורה. לאחר שכבר הוקם המשכן, שהיווה את שיאה של השראת השכינה בתוך הארץ הלזו התחתונה, ובה עצמה בתחתון שאין תחתון למטה הימנו – במדבר הגדול והנורא וצימאון אשר אין מים. לאחר כל זה, שומעים אנו שוב ממשה רבינו כי כל זה עדיין לא התכלית והמטרה הסופית.

שכן, גם במצב זה עדיין לא נכנסנו אל תוך-תוכו של התחתון שאין למטה הימנו. עדיין מנותקים אנו מגשמיות העולם – אוכלים אנו לחם מן השמים, שותים מים מבארה של מרים, מוקפים ומוגנים בענני כבוד מסביב, המגהצים את לבושינו הגדלים יחד עמנו, ולומדים תורה מפי משה רבינו עצמו, ללא שום טרדות פרנסה והוויות העולם.

כל זה, אינו אלא **הכנה והקדמה** אל התכלית והמטרה – הכניסה לארץ-ישראל.

ארץ ישראל זהו מקום גשמי בעולם-הזה הגשמי, אבל מקום כזה שהקדושה נקלטת בו בפנימיות. עד ששמו נקרא גם בפי כל העמים "ארץ **הקודש**" ("די הולי-לאנד"). מקום בו יחרשו ויזרעו, יעסקו בהוויות העולם ובעסקי פרנסה, יאכלו לחם מן הארץ ויצטרכו לדאוג למחיה, לבגדים ולצרכי הבית והמשפחה.

דווקא שם, בתוך-תוכה של הארץ הלזו

Mas603A.qxd 4/06/2007 5:45 p.m. Page 13

הגשמית, רוצה הקב"ה שבני-ישראל יעשו את המקדש לה', הן כל אחד בעצמו ובביתו, "איש תחת גפנו ואיש תחת תאנתו". והן ובמיוחד במקום אחד, יחיד ומיוחד — בבית-המקדש שבירושלים עיר הקודש. זה לא יהיה כמו המשכן שהיה רק דירת-ארעי לקדושה. זה יהיה דירת-קבע לאלקות, מקום קבוע שממנו לא תזוז לעולם. והוא ייבנה דווקא מאבנים ועפר גשמיים, דוממים, מן התחתון ביותר.

לשם כך, נשלחים "ראשי אלפי ישראל", אותם בוחר משה רבינו בכבודו ובעצמו — כלומר, שלפי דעתו של משה רבינו הם אלו המתאימים ביותר לשליחות זו — כדי לבחון ולבדוק את הנתונים בשטח: "את הארץ מה היא, ואת העם היושב עליה, החזק הוא הרפה, המעט הוא אם רב". כל זה כדי שהכניסה לארץ-ישראל תהיה "בחפץ גדול" גם מצד התחתון. כדי שנבין ונרגיש גם מצד ה"כלים דתיקון" של התחתון, ולא רק מפני ציווי ה', כמה טוב, נחוץ וחשוב להיכנס לארץ-ישראל.

אנשי המעלה, נבחרי משה רבינו, רואים בעיניהם את הניסים והנפלאות המלווים אותם מן הרגע הראשון: דרך שהיו אמורים לעשות במשך שבועות, עושים הם במשך ימים ספורים. מאורעות פלאיים מסיחים את דעתם של יושבי הארץ מן המרגלים — עסוקים הם בסדרי הלוויות של ה"גדולים שבהם" שמתו בדיוק עם בוא המרגלים לשם, עד שאין דעתם פנויה לפנות אליהם ולנסות לסכל את שליחותם. הם רואים כי אכן הארץ היא ארץ טובה ורחבה, זבת חלב ודבש, ארץ מגדלת גיבורים וגם פירותיה הגשמיים מזכירים את הפירות הנפלאים שיהיו בגאולה האמיתית והשלימה.

אותם ראשי אלפי ישראל, שלוחי משה רבינו, רואים ונפעמים מכל הטוב הנפלא הזה. וביודעם מה שלימד וחינך אותם משה רבינו, אשר כל הטוב שבא לאדם צריך להביא לו תוספת ביטול ושפלות-רוח, מגיעים השלוחים הללו לתכלית הביטול והשפלות, "ונהי בעינינו כחגבים". וזה מביא, כידוע, ל"וכן היינו בעיניהם".

— לא התוקף והעוצמה הגשמיים של הענקים והגיבורים השפיעו עליהם. יודעים הם שכל זה אינו תופס מקום כלל וכלל לגבי הקב"ה. אלא דווקא רוב הטובה וההשפעה השפיעה עליהם שירגישו עצמם קטנים ושפלים, שאינם ראויים לטובה מרובה כל-כך.

כאשר חזרו השלוחים ממקום שליחותם, סיפרו למשה ואהרן וכל בני-ישראל אודות

נצטווינו להרעיש עולמות אודות משיח והגאולה – שכל ענייני העבודה יהיו חדורים בנקודה זו – כיצד זה מוביל לקבלת פני משיח צדקנו, ולדרוש ולבקש ללא הרף מהקב"ה וממלך המשיח עצמו (ולשם כך נחוץ ונוגע ביותר לדעת את זהותו) שיבוא ויגאלנו תיכף ומיד ממש

הטוב הנפלא המחכה להם בארץ-ישראל. אך אחרי תיאורם המופלא אודות ארץ-ישראל, כי "זבת חלב היא וזה פריה", הוסיפו מילה אחת: "אפס (כי עז העם)" — אבל...

כן, טענו השלוחים, הארץ טובה ורחבה, מצפה לנו שם כל טוב גשמי ורוחני וכו' וכו' — אבל מי אנו שנהיה ראויים לנפלאות שכאלו. והרי לא תמיד מסתדרים הדברים בשטח כפי שהם במקורם ובאמיתת מציאותם בתורה. וכי לא עלולים לצוץ כל מיני מניעות ועיכובים בהשפעת השפע מלמעלה.

והלא אפילו יעקב אבינו — גם אחרי שהקב"ה בעצמו הבטיח לו 'והנה אנוכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשיבותיך אל האדמה הזאת' — בכל זאת הוא חשש ופחד 'שמא יגרום החטא'. והרי כולנו יודעים שאין אנו 'טלית שכולה תכלת', וכל הגדול מחברו מכיר יותר בשפלותו ובחסרונותיו שלו. האם מותר על-פי התורה, המשיכו השלוחים לטעון, להעמיד בסכנת כלייה את כל מה שיש לנו עתה, על סמך הבטחה שכל כולה היא היפך הטבע והיפך המציאות. כאשר על-פי הטבע 'עז העם היושב בארץ, והערים בצורות גדולות מאד וגם ילידי הענק ראינו שם'. כל הנתונים בשטח מראים שאם נפתח עמם במלחמה, ניפול ח"ו בחרב, 'נשינו וטפינו יהיו לבז'.

אסור לקחת סיכון ו'ללכת על כל הקופה', כאשר עלולים ח"ו וח"ו להפסיד את הכל! טענו המפוחדים. עלינו להיות מוכנים לכל מקרה, גם אם ח"ו לא תתממש ההבטחה האלוקית בגלל החטאים שלנו, ולהמשיך להאמין בה' ולדבוק בתורה בכל מקרה ובכל מצב!

אותם קולות מפוכחים מתגברים ומתחילים להסביר ולשכנע שצריך עתה לעזוב לרגע את החלומות היפים על ארץ ישראל ועל תכלית הכוונה, ולהתעסק בתכל'ס בשטח — לשקם את עם ישראל, שעלול להישאר במצב קשה מאד ח"ו ללא ראש ומנהיג.

שהרי שמועות עקשניות אומרות שמשה רבינו לא ייכנס עמנו לארץ-ישראל. הוא עצמו רמז לזה בתפילתו ב"שירת הים": "תביא**מו** ותטע**מו** בהר נחלתך" — תביא ותיטע **אותם**, ולא "תביא**נו** ותטע**נו**" — אותנו, כיוון שהוא עצמו לא ייכנס לארץ. וישנם אפילו המוסיפים ומתלחשים שמינוי הרבנים שהיה בעצת יתרו — "שרי אלפים ושרי מאות שרי חמישים ושרי עשרות" — לא היה בעצם אלא כדי להעביר את ההנהגה לידי הרבנים.

עלינו אם כן, טוענים הללו, להמשיך לפתח ולקדם את כל הפעולות היפות והדברים הנחמדים המקובלים על כולם, ולא לטפס על עץ גבוה שאי-אפשר יהיה אחר כך לרדת ממנו...

מול רוב מוחלט של שלוחי משה, עומד מיעוט קטן — יהושע בן-נון וכלב בן-יפונה — ואלה מכריזים ללא היסוס "עלה נעלה וירשנו אותה, **כי יכול נוכל לה**'!"

וכי זו בלבד עשה לנו בן עמרם, זועק השליח הנאמן אל המתלבטים, והרי ראינו בעינינו פעמים כה רבות, כיצד כל מילה של משה רבינו התממשה כפשוטה, בלי שום "פשט'לאך", גם כאשר בתחילה היו הדברים נראים תלושים לגמרי מן המציאות!

"והלא קרע לנו את הים והוריד לנו את המן והגיז לנו את השליו", ממשיך השליח הנאמן, "עלה נעלה — אפילו בשמים, והוא אומר עשו סולמות ועלו שם, נצליח בכל דבריו"!

הפסיקו לחשוש ולפחד ולהיות בעינינו כחגבים. זכרו כי דווקא הנהגה כזו באופן של חשש ופחד מביא לחסרון הצלחה בשליחות — "וכן היינו בעיניהם". דעו כי יש לנו על מי לסמוך, ואפשר וצריך לסמוך עליו בכל מאת האחוזים!

יהושע וכלב, שני השלוחים הנאמנים, קוראים לכל העם: "הארץ אשר עברנו בה לתור אותה, טובה הארץ מאד מאד. אם חפץ בנו ה' והביא אותנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו, ארץ אשר היא זבת חלב ודבש. אך בה'

Mas603A.qxd 4/06/2007 5:45 p.m. Page 14

אל תמרודו, ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם, סר צילם מעליהם וה' איתנו אל תיראום".

אם נלך אחרי ה' ומשה רבינו ללא היסוס, אומרים שני השלוחים, אין ספק שנצליח וננצח. ניכנס לארץ ישראל ונגיע לתכלית הכוונה האלוקית. אך אם ח"ו נפקפק ולא נהיה מוכנים "ללכת על כל הקופה" — אזי (למרות שבוודאי ובוודאי סוף סוף "דער אויבערשטער וועט אויספירן און דער רבי וועט אויספירן" — הקב"ה ימלא וישלים את רצונו והרבי ימלא וישלים את רצונו) אנו ח"ו מורדים בה', משום שתכלית הכוונה היא, שהדברים ייעשו על-ידינו דווקא ובכוחות עצמנו דווקא.

שכן, נתאווה הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים. והכוונה בזה היא לא רק **שמקום** הדירה יהיה בתחתונים (שהרי הקב"ה היה יכול לעשות בבת-אחת גם תחתונים וגם שבהם תהיה דירה לעצמותו) אלא שהתחתונים **בכוחות עצמם ומצד עצמם** יעשו את הדירה. ויתירה מזו: שהדירה תיעשה על-ידי עבודה כזו השייכת לעניינים של התחתונים עצמם.

אם כן, כאשר התחתונים טוענים שהדבר אינו מתקבל ב"כלים דתיקון" שלהם, אזי ח"ו טענה זו עצמה היא היפך ה"כלי" לשלב הסופי של הדירה, שצריכה להיעשות דווקא על-ידי התחתונים עצמם ומצד עצמם.

אמנם, ישנה נקודה שאינה תלויה בנו כלל וכלל, כי סוף סוף כאמור הדברים ייעשו בדיוק באופן אותו קבע הקב"ה, ובשר-ודם לא יוכל בשום אופן לקלקל להקב"ה את התוכניות ח"ו. ואולם רצון הקב"ה הוא, שהדברים ייעשו דווקא על-ידי התחתונים עצמם ומצד עצמם, ולכן הוא יתברך קבע שכביכול צריכים אותנו (אף כי ביחד עם זה בוודאי "ער וועט אויספירן" בכל מקרה, וגם בזה שאנחנו נפעל את מה שאנו צריכים לפעול, "וועט ער אויספירן").

במצב כזה, העבודה הנדרשת כדי למלא את תכלית הכוונה ולהיכנס לארץ-ישראל, היא דווקא "הנחת עצמותו" — להניח בצד את כל החישובים והשיקולים, וללכת אחרי ה' ומשה עבדו בנאמנות מוחלטת, ללא שום חשבונות! להכניס את כל ה"אורות דתוהו" **כמות-שהם**, מבלי להסתיר מאומה, אל תוך-תוכם של הכלים דתיקון והאופן המתקבל.

כשקוראים את המשך הפרשה, אין שום ספק לאף אחד מי צדק וכיצד צריך לנהוג במקרה דומה — שהרי התורה היא תורת-חיים, הוראה בחיים, ויש ללמוד ממנה הוראה בחיים היום-יומיים.

בצטווינו "לחיות עם משיח" כל הזמן, ובפרט על-ידי לימוד ענייני גאולה ומשיח בתורתו (מאמרים ולקוטי-שיחות) של נשיא דורנו. ובמיוחד ב"דבר מלכות" משיחות-הקודש תנש"א-תשנ"ב.

נצטווינו להרעיש עולמות אודות משיח והגאולה — שכל ענייני העבודה יהיו חדורים בנקודה זו — כיצד זה מוביל לקבלת פני משיח צדקנו, ולדרוש ולבקש ללא הרף מהקב"ה וממלך המשיח עצמו (ולשם כך נחוץ ונוגע ביותר לדעת את זהותו) שיבוא ויגאלנו תיכף ומיד ממש.

משום כך, עלינו לרדת אל תוך-תוכו של התחתון שאין למטה הימנו, ולעשות הכל כדי להעביר אליו את המסר האחד והיחיד: הערט זיך איין אידן (הקשיבו יהודים)! אנו מצויים ברגעים האחרונים ממש של הגלות. מלך המשיח כבר הכריז 'הגיע זמן גאולתכם', וכעת נדרש מכל אחד ואחת מאתנו להתמסר ולהתקשר אליו בתכלית, לקבל את עול מלכותו והוראותיו, ולבקש ולדרוש ממנו שיבוא ויגאלנו. שכן דווקא בקשה ודרישה זו בכוחה לפעול את העניין.

אין לנו מושג עד כמה חשובה ונוגעת כל בקשה ודרישה, כל הכרזת "יחי אדוננו" וכל הדפסה והפצה של קריאה זו ומסר זה. אין לנו מושג עד כמה נוגעת ונחוצה הקביעה הברורה — גלוי לעין כל דווקא — שיש לנו רבי חי וקיים, מנהיג ומדריך לכלל ולפרט, עונה תשובות, נותן עצות, פועל ישועות ומדריך ומכוון את כל אחד ואחת בפרט ואת כולנו יחדיו!

אין ספק "אז דער אויבערשטער וועט אויספירן און דער רבי וועט אויספירן", אבל רצונו הוא ש**אנו** נפעל ו**אנו** נעשה, ודווקא על-ידי מעשינו ועבודתנו תבוא ותתגלה הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

Mas603A.qxd 4/06/2007 5:45 p.m. Page 15

קופת רבינו
תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

Kupas Rabbeinu
Lubavitch

(718) 467-2500 • P.O.B. 288, Brooklyn, New York 11225 • **(718) 756-3337**

מגבית כ"ח סיון – ג' תמוז

ב"ה. ט"ו סיון, ה'תשס"ז

לכל אנ"ש והתמימים שיחיו,

שלום רב וברכה מרובה!

"חסיד המקושר לרבו במידה הגדולה ביותר הנו עדיין חסיד חלש, על חסיד להיות מסור גם לפעולותיו של רבו" (כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ. ספר השיחות ש"ת ע' 32).

מתקרבים אנו ליום הגדול והקדוש שלישי בתמוז, הבא בסמיכות ליום הבהיר כ"ח סיון – יום בוא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח לארה"ב בשנת תש"א.

מסוגלים ימים אלה במיוחד לחזק עוד יותר את ההתקשרות למלכנו נשיאנו הק'.

באשר "קופת רבינו" משתדלת להמשיך ולהרחיב את כל פעולותיו הק' של רבנו הקדוש, מובן אשר כל אחד ואחת שמשתתף בהחזקת והרחבת קופה זו – יש להם חלק בחיזוק וביסוס פעולות הרבי.

ובהתאם לזה – באנו לעורר ולעודד את כל אחד ואחת מאנ"ש והתמימים שי' לנצל ימי סגולה הנ"ל, להתעורר בהתעוררות אמיתית ולתרום ביד רחבה וביד נדיבה ל"קופת רבנו". ועי"ז תתחזק עוד יותר התקשרותם לנשיא הנצחי של הקופה הוא כ"ק אדמו"ר מה"מ נשיא דורנו.

וזה יפתח צנור נוסף לקבל השפעותיו וברכותיו הק' שממשיך להשפיע ולברך באופן תמידי.

והבה נקוה שעוד לפני ימים הנ"ל, ותיכף ומיד ממש – נזכה לקיום היעוד והקיצו ורננו גו', ונראה במוחש התגלות מלך המשיח הוא כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, שיוציאנו מן הגלות המר הזה ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה והשלימה כפשוטה – בגאולה השלימה והאמיתית – נאו ממש.

ועד קופת רבינו

נ.ב. נא לשלוח את כל התרומות רק עפ"י הכתובת הרשומה למעלה.

כמובן, כל אחד ואחת יכולים לשלוח לקופת רבנו כל כספי מעמד, מגביות, קרן השנה, וכו' וכו'.

הכתובת באה"ק: קרן קופת אדמו"ר ת.ד. 1247 קרית מלאכי.

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 7:15 p.m. Page 16

"אין צורך בניסים"

והוסיף הרבי:

בדרך הטבע יהיו לכם בנים ובנות

לאחר כמה שעות הגענו למשרדו של הרופא, והדבר היחיד שידענו להגיד לו, שבאנו בשליחות הרבי מליובאוויטש. הוא מצידו חייך חיוך רחב והוציא "ניו-יורק טיימס" של אותם ימים, והראה לי תמונה שצולמה על ידי צלם נכרי של העיתון מהתוועדות שמחת תורה של הרבי. הבטתי ממושכות בתמונה והראיתי לו שאני עצמי מופיע שם... למעשה, בכך תם הטיפול!...

מאת: נתן אברהם

התרגשות רבה ניבטת מקולו של הרב **צבי הרטמן**, משפיע בקהילת חב"ד בית שמש, שעה שהוא מגולל בפניי את סיפור המופת השמיימי לו זכה בעקבות ברכתו הקדושה של הרבי מלך המשיח. התרגשות של נוסטלגיה וגעגועים עמוקים עוטפים אותו באותה שעה נלבבת של סיפור.

כששומעים את סיפורו, מבינים עד כמה הסיפור שינה את חייו, ולמרות השנים הרבות שחלפו מאז, ההתרגשות וההתפעמות עדיין אוחזים בו. יותר משלושים שנה נשמר הסיפור בחוג המשפחה המצומצם, ורק עכשיו החליט הרב הרטמן לפתוח את סגור לבו ולגולל את הדברים כהווייתם, לראשונה בפני קוראי 'בית משיח'.

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 7:15 p.m. Page 17

י, ביטל את מסקנות הרופאים, ואמר:

התוועדות מוצאי שמחת תורה תשכ"ח. צולם על ידי צלם נוכרי עבור הניו-יורק טיימס

"מ יד עם נישואי עם זוגתי מרת רבקה טובה שתחי', קבענו את מקום מגורינו בבני-ברק, כשבמקביל מוניתי לנהל את בית ספר חב"ד בכפר סבא. שנות נישואינו הראשונות שגו בשושנים, אושר ושמחה מילאו את חיינו.

אולם חומת האופטימיות וההתלהבות שקיננה בנו, החלה להיסדק ככל שהחודשים והשנים חלפו ועדיין לא זכינו לזרע חיא וקיימא. כשחלפו מספר שנים ורעייתי עדיין לא נפקדה, הבנו שישנה בעיה והתחלנו בסבב בדיקות אצל רופאים ידועים ומומחים בתחום.

במבט לאחור אני יכול להעיד, כי בסכום הכסף שהוצאנו בביקורים אצל רופאים, יכולנו לרכוש דירה מכובדת. כל מפגש אצל רופא טמן בתחילתו אופטימיות גדולה ותקוות, אולם בסופו הביא לנו אכזבה מעוררת פלצות וכאב. כשרופא אחד הציע סוג מסוים של טיפול וזה לא הועיל, המשכנו לרופא שני. לא במהרה התייאשנו, אולם לצערנו אף סוג של טיפול לא הביא את הישועה.

לאחר מספר שנים, בתום ביקור אצל אחד הרופאים המומחים ביותר בתחום, נקראנו אליו למשרד והוא אמר לנו בכנות ראויה: "איך שזה נראה, כשיגדלו לכם שערות על כפות הידיים, יהיו לכם ילדים". הנהלת קופת חולים בה היינו רשומים, החליטה לנוכח אבחנתו הנחרצת של הרופא, שהם חדלים להשתתף בהוצאות הטיפולים, משום שאפסו הסיכויים והם אינם מעוניינים להוציא כסף לריק.

דבריו של הרופא היו חדים וברורים, ודקרו את לבנו כמסמרי פלדה. הסיטואציה הקשה ביותר שאדם מתמודד איתה היא, כאשר לא מציבים לו אור בקצה המנהרה, ואתה יודע שהתסכול יימשך עוד שנים רבות, ואולי לנצח.

בהרגשה קשה כזו יצאנו מחדרו של הרופא, כואבים, דואבים ובעיקר לא יודעים לשית עצות בנפשנו.

כך או כך, פרצה מלחמת ששת הימים וכחייל ביחידת רגלים גויסתי, הועמדתי יחד עם חבריי לגדוד מול גזרת שכם. בימי המלחמה ראינו ניסים גדולים ובפועל כמעט ולא היינו צריכים להילחם, כיוון שהטנקים ששעטו לפנינו הפילו מורא ופחד על צבא האויב והביסו אותו כמעט ללא קרב. המלחמה השכיחה ממני את כאבי לזמן קצר.

בסיומה של המלחמה כשכל חבריי,

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 7:15 p.m. Page 18

כשפתחתי את המכתב, תדהמתי גדלה. במכתב היה מענה לשאלה ששאלתי זמן רב קודם לכן ולא זכיתי לקבל עליה עדיין מענה. לאחר תירוץ השאלה, כתב הרבי בכתב ידו בשולי המכתב: "בברכה לבשורות טובות". ההלם שנפל עלינו גדל שבעתיים ויחד עימו אש ההתקשרות והאהבה העצומה לרבי, אהבה ללא גבול; הרבי עיכב את התשובה בכדי לשלוח לנו אותה בזמן

מרעיי וידידי שמחים וצוהלים, עולים ומפזזים לירושלים העתיקה ולשריד בית מקדשנו, נזכרתי בחברים שנפלו, וחשבתי לעצמי שלהם לפחות יש צאצאים שימשיכו לשאת את שמם ולהוות שלשלת חיים, ואילו היה קורה לי משהו...

בשלב זה החלטתי כי הגיע הזמן לנסוע לרבי, לראשונה בחיי ולבקש את ברכתו. באותם ימים היה צריך לבקש את אישור הרבי כדי להגיע ל-770, והאישור ניתן.

ההכנות הלוגיסטיות לטיסה לא היו כפי שהם היום. גם משפחתה של רעייתי שאינה נמנית על קהל חסידי חב"ד, הרימה גבה על התעוזה בנסיעה. עז היה רצוננו להגיע אל הרבי ולקראת ו' תשרי תשכ"ח סיימנו את ההכנות. מלווים בכל המסמכים הרפואיים עלינו על הטיסה שיועדה לניו-יורק.

מאז אותה טיסה טסתי פעמים רבות, אולם זו, כמו להתריס, הייתה טיסה קשה ומייגעת במיוחד. מזג האוויר היה קשה וכמעט יממה שלימה שהינו במטוס. המטוס היטלטל מצד לצד, והיה חשש אמיתי להמשך הטיסה. תחילה ביקש הקברניט לנחות חניית ביניים בלונדון, אך בשל הראות הלקויה המשיך לפריז שם נחת. משהתפזרו הערפילים בלונדון, חזר בכדי לנחות גם שם על מנת להוריד נוסעים. גם כשהגענו לניו-יורק התחוללה שם סערה עד שנאלצנו לחוג בשמי קנדה ממש עד טיפות הדלק האחרונות שעוד נותרו.

בכל אותה עת, מעבר לפחד שבטיסה שכזו, הצטערנו שכנראה אנו נפסיד את ההתוועדות שקיים הרבי בו' תשרי לכבוד היארצייט של הרבנית חנה. בפועל הגענו ל-770 בסיומה של ההתוועדות, אז התברר לנו שהרבי שאל באמצעיתה אם האורחים מארץ הקודש כבר הגיעו. מיד כששמענו על ההתעניינות מצד הרבי, הבנו שבוודאי בכך הסיר הרבי את הסכנות שריחפו עלינו בכל שעות הטיסה.

לאחר מספר ימים זכינו להיכנס לקודש פנימה לייחידות' פרטית, אני ורעייתי. ההתרגשות הייתה גדולה ובלתי ניתנת לתיאור. אנא ומלכא בלחודוהי. אנחנו והרבי.

מסרנו לרבי את עשרים דפי הפוליו שהבנו איתנו מהארץ, בהם פורטו כל הטיפולים שעברנו. הרבי נטל לידיו את הדפים וסרק במהירות עצומה את הדפים מתחילתם ועד סופם. עובדה זו עוררה בנו התפעלות גדולה. במהלך היחידות הבנו עד כמה הרבי אכן מבין ויודע בפרטות את מצבנו כאילו היה אחד הרופאים המטפלים.

מעניין שגם רופאים גדולים ומומחים בתחום שקראו את הדפים שלנו, כאשר הגיעו לדף העשרים לא תמיד זכרו שטיפול שהם מתכוונים להציע כבר התנסינו בו בעבר, והיינו צריכים להזכיר שהדבר נכתב באחד הדפים. הרבי זכר הכול ולהפתעתנו אף ביטל את כל הממצאים, ואמר שאינם מדויקים, תוך שהוא מוסיף שפסיקתו הברורה של הרופא שלא נזכה לילדים אינה נכונה. 'אין צורך בניסים, בדרך הטבע יהיה לכם בנים ובנות' אמר הרבי לפתע בצורה חדה וברורה והורה לגשת אל ד"ר זליגסון. "הוא כבר יגיד לכם מה עליכם לעשות".

כל ניסיון לתאר את ההתרגשות שהרבי נטע בנו באותם רגעים, יהיה כאין וכאפס למה שהתחולל בתוכנו באותם רגעים. הרבי הפך את הייאוש שקינן בנו לתקווה, ואת הפסימיות לאופטימיות. נמיכות הרוח שאותו רופא הצליח לטעת בנו נמוגה כלא הייתה.

מכיוון שהיחידות שלנו נערכה בלילה, חיכינו בקוצר רוח ליום המחרת כדי לפגוש את אותו דוקטור זליגסון בכדי להיוועץ בו כמצוות הרבי. ידעתי שהברכה כבר נמצאת, וכעת הדבר צריך להיעשות בדרך הטבע. לא שמעתי קודם לכן על ד"ר זליגסון, ושיערתי לעצמי כי לאחר בירור קצר אגיע לאיזו קליניקה או רופא מבין בתחום. כל-כך הייתי מופתע כשהפנו אותי אל יהודי חסידי, עבדקן, עטור בטלית ותפילין שעוסק בעבודת התפילה באחד מפינותיו של 'בית חיינו'.

מאוחר יותר התברר לי שהוא אכן היה רופא, אולם הרבי מפנה אליו כאלו הזקוקים לרפואה שמיימית, והוא בכלי גשמי מצייד אותם ביין מיכוס של ברכה' או ממצות שהרבי בירך עליהם, ובזכות כך זוכים לישועה. ניגשתי אליו, ובטרם סיימתי להציג את עצמי, הוציא מכיסו נייר עליו היה רשום שם וכתובת של רופא נשים הנמצא במנהטן.

לאחר שנפרדתי ממנו, הכנסתי פתק לרבי, בו שאלתי מכיוון שאינני בקי בשפה האנגלית, ובטח שלא במונחים מקצועיים, האם כדאי שאקח עימי מתורגמן. חלפו כמה שעות, וקיבלנו תשובה שנלך רק אני ואשתי.

חשבתי לעצמי כי זה אכן "בעלשמ'סקה מופת", כי אין כל סיכוי שבמילות האנגלית הספורות שהיו באוצר המילים שלי, אצליח לנהל דיאלוג עם אותו רופא.

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 7:15 p.m. Page 19

בפועל, שעות ארוכות לקח לנו להגיע למשרדו של הרופא. היה זה עבורנו הביקור הראשון בארצות הברית, ללא ידיעת השפה וללא מלווה, כך שהתנאים היו מושלמים להסתובב סביב עצמנו ולטעות בדרכים. בפועל, רק לאחר כמה שעות הגענו למשרדו של הרופא, והדבר היחיד שידענו להגיד לו, שבאנו בשליחות הרבי מליובאוויטש. הוא מצידו חייך חיוך רחב והוציא "ניו-יורק טיימס" של אותם ימים, והראה לי תמונה שצולמה על ידי צלם נכרי של העיתון מהתוועדות שמחת תורה של הרבי. הבטתי ממושכות בתמונה והראיתי לו שאני עצמי מופיע שם...

למעשה, בכך תם הטיפול!... לא אנחנו הבנו אותו והוא בטח לא הבין אותנו. לאחר מספר דקות נפרדנו לשלום ויצאנו לדרכנו...

אינני יודע מה הרבי פעל בעובדה שנצטרך לבקר אצל אותו רופא, כי בעיני בשר לא ראינו כל תוצאה ממשית, אבל הבנו שאנחנו חלק מהוויה שמיימית שהרבי מוביל ובחר בנו להיות שליחיו.

כשחזרנו ל-770, הכנסנו לרבי מכתב בו כתבנו שביקרנו אצל אותו רופא ומה עלינו לעשות הלאה. חלפו כמה שעות ויצאה תשובה שבחזרתנו לארץ נלך להיבדק אצל פרופסור מסוים בקריה בתל-אביב, ולומר שהרבי שלח אליו.

כשהגענו לארץ מיהרנו להתייצב אצל אותו רופא, מצוידים באינפורמציה הרפואית שאגרנו בכל המפגשים שלנו עם עולם הרפואה. כמובן שציינו שאנו באים בשליחתו של הרבי. הלה עבר על כל הדפים, ערך סדרה ארוכה של בדיקות והציע טיפול מסוים. קודם שהתחלנו בטיפול, כתבנו לרבי והתשובה הייתה חד-משמעית שאין צורך באותו טיפול! העברנו את דברי הרבי לרופא והוא התרעם עלינו, 'אתם באים להיוועץ בי ובפועל שומעים לרבי?!' הוא התעקש ושוב כתבנו לרבי. התשובה הייתה לפנות לרופא מומחה אחר.

מבלי להתמהמה חיפשנו מומחה אחר, רופא בכיר בתחום בבית הרפואה 'אסף הרופא'. לאחר בדיקה מעמיקה, הציע טיפול תרופתי. גם הפעם כתבנו על כך לרבי, ושאלנו האם עלינו לקבל את הצעתו. חלפו כמה ימים וקיבלנו תשובה להתייעץ בעניין עם עוד רופא. נדמה היה שלא היה בארץ אפילו לא רופא אחד בתחום שלא ביקרנו אצלו. לאחר חיפושים קדחתניים הגענו אל פרופסור פולישוק מבית הרפואה 'הדסה עין כרם' שקבע שהטיפול היחיד זה ניתוח.

שוב כתבנו לרבי וציינו שדעתו של הרופא השני אליו הגענו. חלפו מספר ימים ותשובתו של הרבי הגיעה, ולמען האמת הפתיעה אותנו מאוד: התשובה הייתה חדה וברורה והסתכמה בשלוש מילים, "לשמוע לפרופסור פולישוק". משמע לעשות ניתוח. כשמשפחתה של רעייתי שמעה על כל העניין, הם הזדעזעו. 'יש פה רופא שקובע כי טיפול תרופתי יסייע, מדוע אתם אצים לעשות ניתוח?' לא הבינו, ובצדק. 'אם התרופות לא יסייעו, אז ניתן יהיה לשקול ניתוח'. מצידנו לא היה על מה לדבר, הרבי אמר — וכך עושים.

נקבע לנו תור לניתוח. כבר בלילה שלפני כן, הגענו לבית הרפואה כדי לעשות הכנות לאשפוז. באותו לילה ניגש אלינו הרופא המנתח, ואמר כי היה רוצה לבצע בדיקות מעבדה. לאחר שעה ארוכה, חזר לחדרנו כשפניו צוהלות ועיניו פתוחות לרווחה מהתפעלות. ברגעים הראשונים לא הבנו מה פישרה של השמחה שהציפה אותו לפתע. גם הוא לא מיהר לתרץ את סקרנותנו. "תראו", אמר באטיות ובהטעמה, "בדרך כלל אני לא עושה בדיקות מעבדה לפני ניתוח, זאת הפעם הראשונה שהחלטתי, ללא כל הסבר הגיוני, לבצע בדיקות כאלה — ואני שמח לבשר לכם שאתם משוחררים הביתה, אין כל צורך בניתוח. יש לכם בשורות טובות..."

דקות ארוכות נותרנו דוממים, המומים ומשתאים. צבטנו את עצמנו בכדי לוודא שאיננו חולמים בהקיץ. עשר שנים חלפו מיום נישואינו, והנה כעת הרופא מבשר לנו שרעייתי נפקדה בדרך טבעית ללא כל צורך בטיפולים... ברכתו של הרבי שאין צורך בניסים ורעייתי תלד בדרך הטבע, התקיימה איפוא במילואה. לא היה גבול לאושר שהציף אותי ואת רעייתי באותם רגעים. דמעות גיל זלגו מעינינו...

חזרנו לביתנו בבני-ברק צוהלים ושמחים, והנה, לתדהמתנו מצאנו בתיבת הדואר מכתב שנחתם על ידי מזכירות הרבי. כשפתחתי את המכתב, תדהמתי גדלה. במכתב היה מענה לשאלה ששאלתי זמן רב קודם לכן ולא זכיתי לקבל עליה עדיין מענה. לאחר תירוץ השאלה, כתב הרבי בכתב ידו בשולי המכתב: "בברכה לבשורות טובות". ההלם שנפל עלינו גדל שבעתיים ויחד עימו אש ההתקשרות והאהבה העצומה לרבי, אהבה ללא גבול; הרבי עיכב את התשובה בכדי לשלוח לנו אותה בזמן.

בברית המילה שהתקיימה תשעה חודשים לאחר מכן, השתתף וכובד בסנדקאות רבו של כפר חב"ד הרב שניאור זלמן גורליק, כשאת הברכות מטעים ראש הכולל בכפר חב"ד הרב אברהם הירש הכהן.

"במהלך השנים" מסיים הרב הרטמן את סיפורו כשקולו נשנק מהתרגשות, "למרות שלא גדלו לנו שערות על כפות הידיים כפי שאותו רופא התבטא, נולדו לנו בנים ובנות על פי נוסח הברכה ששמענו מהרבי בדרך טבעית לחלוטין. זכינו שחמשת ילדינו וארבעה-עשר הנכדים שלנו, כולם הם בניו של הרבי ומשמשים בשליחות הרבי מלך המשיח. בני הראשון מנחם מענדל שקרוי על שמו של הרבי, באישור הרבי, מחנך ופעיל בעיר רמת גן. אריה מסייע בשליחות בעיר בית דגן, משה שליח בעיר אודסה והבנות מרת מנוחה רסקין שליחה עם בעלה יהושע בעיר חמלינצקי שבאוקראינה ומרת שבי גולדברג משמשת עם בעלה בשליחות בני-יורק".

אשרינו!

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 2:29 p.m. Page 21

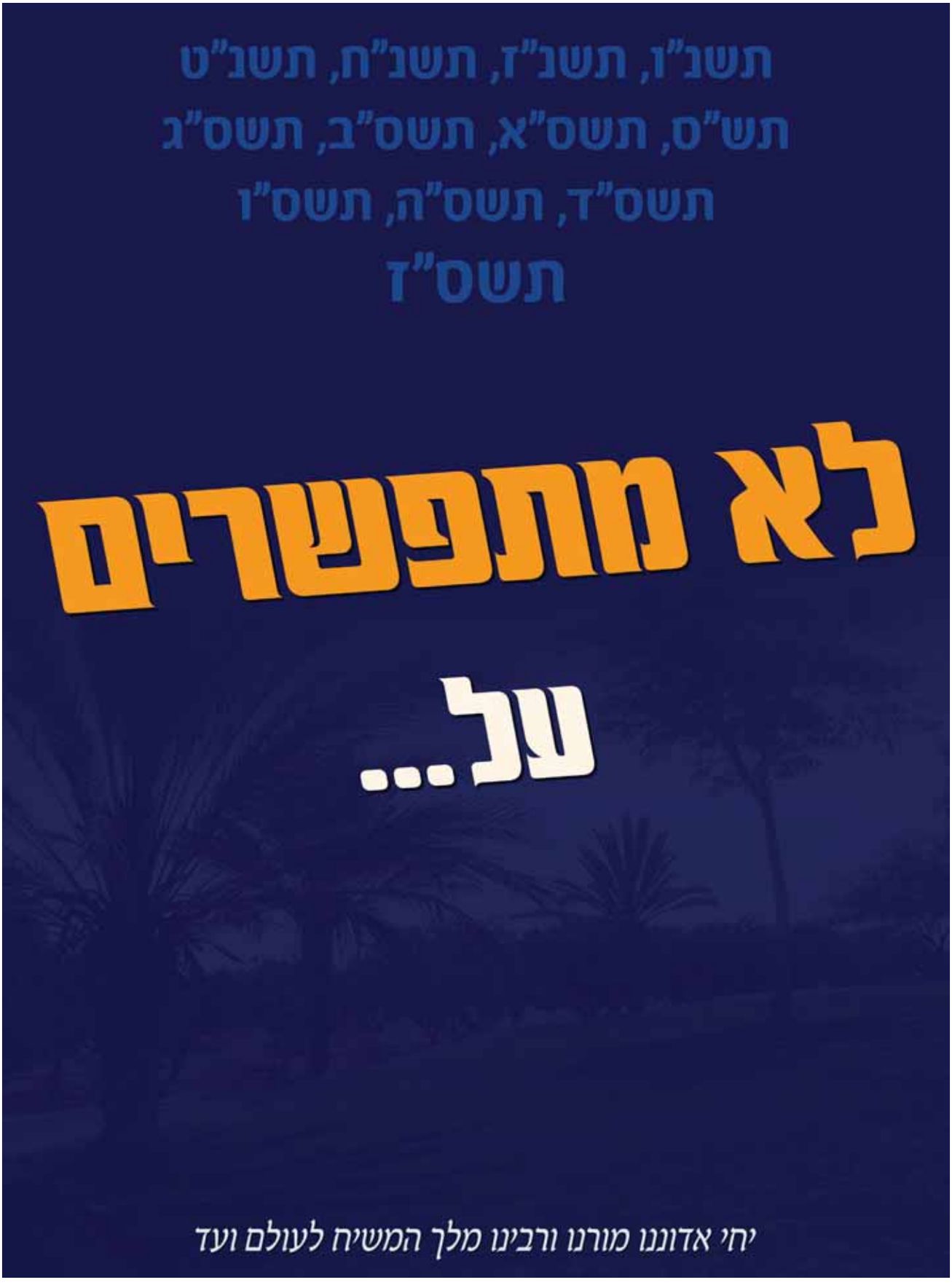

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 2:32 p.m. Page 22

"איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק"

התודה והברכה

לכל אלו אשר סייעו בגופם ובממונם להצלחה המיוחדת של

שבת אחדות לקבלת פני משיח

לתלמידי התמימים באירופא

שהתקיימה בש"פ במדבר, ב' סיון

בישיבת תות"ל ברינוא - ע"ד כבליובאוויטש

להנהלת ישיבת תות"ל - ע"ד כבליובאוויטש - ברינוא, צרפת

הרב מנחם מענדל הלוי גורביץ', הרב יצחק נעמאנאוו, הרב יחיאל קלמנסון

להנהלות ישיבות חב"ד אנטווערפן, לונדון, פרנקפורט, מילאנו, מנצ'סטר.

לאורחי ומשפיעי השבת:

הרה"ח ר' מנחם מענדל גורדון, הרה"ח נחמיה בלומינג, הרה"ח שמואל אלכסנדר סענדר ווילשאנסקי, הרה"ח ר' ישראל סגל, הרה"ח ר' דוד פארסט, הרה"ח ר' שמואל הלוי לבקובסקי, הרה"ח ר' זלמן סגל, הרה"ח ר' מנחם מענדל הלוי שגלוב, הרה"ח ר' יואל איידעלמאן, הרה"ח ר' שמואל ברודוביץ, הרה"ח ר' מענדל אייברמס, הרה"ח ר' שלום דובער לסרי.

לתלמידים השלוחים דישיבת ברינוא:

הת' יוסף יצחק אורנשטיין, הת' ישראל הלוי ברוכשטט, הת' יוסף גולוואסער, הת' יוסף יצחק גלוכובסקי, הת' יוסף יצחק גערליצקי, הת' גמליאל יוסף דריי, הת' משה דוד הכהן, הת' ראובן חיים וענונו, הת' שלמה זלמנוב, הת' מנחם מענדל הלוי לוין, הת' אהרן מטוסוב, הת' שלום דובער נאטיק, הת' משה נפרסטק, הת' ארי' לייב צייטלין, הת' ישעי' הלוי שגלוב, הת' מנחם מענדל שושן.

למדריכים המחנכים דישיבת ברינוא:

הת' יוסף אלקובי, הת' שמואל וישצקי, הת' לוי מרנץ, הת' שמואל ברוד.

לנציגי את"ה בישיבות ולכל המסייעים באירגון השבת:

התמימים השלוחים ישיבה גדולה לונדון, התמימים השלוחים ישיבה גדולה מנצ'סטר, הת' זוסמאן ריבקין, הת' מנחם מענדל שניאורסון, הת' יהודה מנדלסון, הת' שלמה ריזל, הת' מאיר ראדאל, הת' לוי גולד, הת' אורי דובראווסקי, הת' שלום כהן, הת' מאיר שלמה גורדון, הת' יואל לסקר.

תודה מיוחדת לר' שמריהו ברוק ולר' שלום שפרינגער

זכות התעסקותם בתועלתם הגשמית והרוחנית של תלמידי התמימים "דעם רבינ'ס קינדער" ודאי תעמוד להם להצלחה רבה ומופלגה באופן של כפליים לתושיה בכל מעשה ידיהם ותזרז את התגלותו השלימה והמיידית של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א תיכף ומי"ד ממ"ש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 2:32 p.m. Page 23

"איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק"

התודה והברכה

לכל אלו אשר סייעו בגופם ובממונם להצלחה המיוחדת של

שבת אחדות לקבלת פני משיח

לתלמידי התמימים בארה"ב

שהתקיימה בש"פ במדבר, ב' סיון

בישיבת 'אהלי תורה'

לאורחי ומשפעי השבת:

הרב **נחמן שפירא**, הרב **פנחס קארף**, הרב **קלמן ווינפלד**, הרב **אהרון לייב רסקין**, הרב **יוסף יצחק פלטיאל**, הרב **שלום חריטאנאוו**, הרב **ניסים לגזיאל**, הרב **ישראל העשיל גרינברג**, הרב **יוסף הכט**, הרב **ישעיה זושא וילהלם**, הרב **מרדכי חן**.

לת' הנעלים שעזרו וסייעו בכל מאודם להצלחת השבת:

חיים דוד וולבובסקי, בן ציון טשעזני, ישראל נח רביסקי, מנחם מענדל חשדי, יוסף יצחק מאיר סלניק, ישראל נח בלאנק, שניאור זלמן לבקיבקר, שלום בער ליפש, מנחם אשר מוריס.

להנהלת מוסד חינוך 'אהלי תורה'

למנכ"ל המוסדות הרב **יוסף חיים** הכהן **ראזענפעלד**

ולמנהל האדמניסטרטיבי ר' **מרדכי בראנשטיין**

ולכל אלו אשר סייעו בגופם ובממונם להצלחה המיוחדת של

שבת אחדות לקבלת פני משיח

לתלמידי התמימים בדרום אפריקה

שהתקיימה בש"פ במדבר ב' סיון, ביוהנסבורג.

לאורח המיוחד שהגיע לשבת:

הרב **טוביה בולטון**.

הרב **שלום בער גרונר** משפיע הקהילה, הרב **נועם ווגנר** ראש ישיבת תות"ל, הרב **לוי ווינברג** ראש מכון סמיכה, הרב **יוסף יצחק קסלמן** משפיע בישיבה ורב בביהכנ"ס 'בית מנחם', הרב **אריאל וואזניקער** מנהל פועל דהבית חב"ד, הרב **ראובן פינקלשטיין** משפיע בישיבה, הרב **דוד העלער** רב בביהכנ"ס 'בית מנחם', הרב **דוד מעסינטיער** מנהל הבית חב"ד, הרב **שלמה רייטפארט** ר"מ בישיבה, הרב **מענדל ליבעראוו** רב בית כנסת "תורה אקדמי", והרב **חיים קליין**.

לתמימים השלוחים שארגנו וסייעו בכל מאודם להצלחת השבת.

לת' **יהודה** שיחי' **קירש** על מסירותו המיוחדת להצלחת השבת.

להנהלת הישיבות "תורה אקדמי" וישיבה קטנה חב"ד על האירוח הנפלא.

זכות התעסקותם בתועלתם הגשמית והרוחנית של תלמידי התמימים "דעם רבינ'ס קינדער"
ודאי תעמוד להם להצלחה רבה ומופלגה באופן של כפליים לתושיה בכל מעשה ידיהם
ותזרז את התגלותו השלימה והמיידית של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א תיכף ומי"ד ממ"ש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 6:47 p.m. Page 24

בס"ד

מ ס ע ד ת

שור הבר והלויתן

המיקום

בנהרייה שבצפון

האווירה

זה המקום לאווירה ביתית ושמחה במחירים נוחים
עם שירות ענייני באווירה רגועה ונעימה

האוכל והמחיר

ארוחת צהריים חמה וביתית הכוללת - מנה בשרית,
שתי תוספות, מרק ושני סוגי סלטים
בעלות של 29 ש"ח בלבד.

כשרות

האוכל כשר למהדרין
מוצרים בהשגחת הרב לנדא ובד"ץ ירושלים
ובשרים משחיטת ליובאוויטש.

אירועים ולינה

אפשרות לאירועים ומקומות לינה

שעות פתיחה א-ה 11:30-18:00

לפרטים: 04-9000818 052-2839717

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 2:30 p.m. Page 25

ב"ה

קיץ חסידי
באורו של משיח

למה דווקא 'אורו של משיח'?

- 12 שנות נסיון בחינוך חסידי
- פעילויות חדורות בתוכן חסידי
- חומר לימוד בנושאי גאולה ומשיח
- קמפוס ענק ומפואר
- מלחמת 'ופרצת'
- אווירה חסידית תוססת שאין במקום אחר
- יום משיח וגאולה
- קשר אישי ועקבי במשך השנה כולה
- שבת עם הקעמפ בקהילות אנ"ש
- עלון חודשי גדוש בתוכן

ומעל לכל - צוות מפקדים חסידי, מסור ומקצועי

כל אלה ועוד מהווים כלים ראויים להחדרת חיות והנהגה חסידית בחיילי צבאות השם, ולחינוך להתמסרות מלאה לעבודת השליחות העיקרית בדורנו - הבאת הגאולה והתגלותו המיידית של הרבי שליט"א מלך המשיח

בחינוך חסידי אין בשרות!

החינוך של תינוקות של בית רבן צריך להיות באופן שהתינוקות נעשים חדורים לגמרי תוך תוכם עם העניין והנקודה של "משיח"

(משיחת ליל שמח"ת ה'תשנ"ב)

זמני הקעמפ **בנים:** י"ד - כ"ח אב **בנות:** ל' אב - ט' אלול

הקעמפ מתנהל בהכוונת וועדה רוחנית המורכבת מרבנים ומחנכים בעלי-שם

לפרטים והרשמה חייגו: 054-20-99-770

רשת מחנות הקיץ 'אורו של משיח' - גן ישראל בארץ הקודש
ת.ד. 431 צפת, דוא"ל: oro770@gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 7:38 p.m. Page 26

עיר מקלט

איש מהחסידים לא חלם כי אי-פעם יתגלגל לסמרקנד הרחוקה, שם תוקם קהילת החסידים המרכזית, אך משמים סיבבו את מהלכי ההיסטוריה, ורבבות פליטים הגיעו לסמרקנד, בהם חסידים רבים, שנסו על נפשם מאימת הקלגסים הנאצים. כך הפכה סמרקנד בשנות מלחמת העולם השניה לעיר מקלט עבור חלקם הגדול של הניצולים החב"דיים ● סבל, רעב ומחלות קשות היו מנת חלקם, וחללים רבים נפלו. כאן התגלתה במלוא זוהרה אחוות החסידים שסייעו זה לזה מתוך מסירות נפש ואהבה גדולה * 'בית משיח' משרטט לראשונה את סיפורה המלא של הקהילה החב"דית האשכנזית הגדולה שהתבייתה בקרב העדה הבוכרית ● חלק ראשון מתוך שניים

מאת: שניאור זלמן ברגר

חב"ד בשואה

זמה כי איש מהחסידים שהתגוררו במשך שנים ארוכות בערים הגדולות כמו בקולוניות ובכפרים הקטנים ברחבי רוסיה, רוסיה הלבנה ואוקראינה, לא 'חלם' אי פעם שמרכז הכובד החסידי יעבור דווקא לאסיה התיכונה, שם שגשגו קהילות בוכריות וגרוזיניות לתפארת, בעלי מסורות עשירות ומנהגים שונים לחלוטין.

מסתבר כי ההשגחה העליונה חשבה אחרת...

בשנת תש"א, ככל שהנאצים הלכו והתקדמו בכיבושיהם בשטחי רוסיה ואוקראינה, כן גברה מהומת המלחמה בקרב מיליוני האזרחים. רבים מהם עקרו מבתיהם שלא ברצון, ומיהרו לברוח אל המחוזות הרחוקים של רוסיה, שם, קיוו, לא תשיגם יד הגרמנים.

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 7:38 p.m. Page 27

בין אותם מיליונים היו גם רבים מחסידי חב"ד שהתגוררו בלנינגרד ובמוסקבה, כמו בערים נוספות באוקראינה (עליהם סופר באריכות בפרקים קודמים). אלה עלו על רכבות מנוסה, בדרכם אל אסיה התיכונה. רובם לא ממש ידעו בתחילת הדרך לאן מועדות פניהם, העיקר להימלט מהחזית הבוערת. אך במשך הזמן המטרה התגבשה: טשקנט או סמרקנד — שתיהן נמצאו באוזבקיסטאן. היו גם מעטים שהתיישבו באלמא אטא שבקזחסטן ובאזורי סיביר ואוראל.

לא כולם הצליחו לנוס על נפשם. רבים נהרגו בדרך מהפגזות הנאצים, והיו שנפטרו מרעב ומחלות או מתלאות הדרך. מכל מקום, רוב מוחלט של הפליטים מקרב חסידי חב"ד, הגיעו לסמרקנד וטשקנט שבאוזבקיסטן, שם התגוררו עד תום המלחמה.

מה אכן הביא את חסידי חב"ד לבחור דווקא בסמרקנד כעיר מקלט?

הסיבה לכך נעוצה בשלוחי רבותינו נשיאינו שפעלו בעיר בשנים שלפני השואה. הראשון שבהם היה הרב שלמה יהודה לייב אליעזרוב, שהגיע לסמרקנד בשליחות אדמו"ר הרש"ב. אחריו המשיך בפעילות אחיינו הרב חיים נאה, שאף לבש בגדים בוכריים בהיותו במקום. בתקופה מאוחרת יותר, שלח אדמו"ר הריי"צ את הרב שמחה גורודצקי שחולל מהפיכה של ממש בחיי הקהילה הבוכרית בעיר. השלוחים לימדו את הילדים והנוער, כמו גם חיזקו את בני הקהילה הבוגרים בקיום מצוות. מספר בחורים מקומיים, אף נסעו ללמוד בישיבות 'תומכי תמימים' בנעוול ובערים אחרות.

תכנית לכיבוש אסיה התיכונה

במשך שנות המלחמה, הגיעו לאסיה התיכונה מיליוני פליטים מרוסיה, ביילורוסיה, אוקראינה, פולין, ליטא, לטביה ואסטוניה. הם האמינו כי הנאצים לא יגיעו למזרח.

גם השלטונות הסובייטים — שהתעשייה הכבדה שלהם הותקפה ללא הרף על-ידי מטוסים גרמניים — האמינו כי הגרמנים לא יגיעו למרכז אסיה, ומשום כך העבירו לאוזבקיסטן ולמדינות סמוכות, את התעשייה הכבדה, לרבות תעשיית המזון, הנשק, והמטוסים וכן את משרדי הממשלה המרכזיים. רכבות-אמבולנס הביאו משדות הקרב רבבות פצועים שטופלו במרכזים הרפואיים באוזבקיסטן.

למרות התקוות, לגרמנים היו תכניות מסודרות משלהם לכיבוש האזור. יומיים לפני הפלישה לברית המועצות, כינס אלפרד רוזנברג, השר לענייני השטחים במזרח, את פקידיו הבכירים שהיו אמורים למלא תפקידי מפתח במנגנון האזרחי הגרמני בשטחי הכיבוש. בכינוס זה נשא נאום ארוך ומפורט על המטרות הפוליטיות של גרמניה

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 8:44 p.m. Page 28

"מחלה" – השכונה היהודית בסמרקנד

במלחמתה בברית המועצות, על הממשל והמדיניות הגרמנית בשטחים הכבושים. בנאומו ציין רוזנברג, שיש להדגיש בתעמולה הגרמנית בקרב האוכלוסיה הסובייטית את "השליטה היהודית" על ברית המועצות. רוזנברג לא פסח גם על הרפובליקות הסובייטיות שבאסיה התיכונה. לפי תוכנית זו התכוונו הנאצים להקים באזור מדינה לאומית שתשרת את גרמניה.

הנאצים רצו להגיע מהקווקז אל המזרח התיכון, שאהד את הנאצים, ולחבור על אדמת ארץ ישראל לכוחות נוספים שלהם שהיו אמורים להגיע מצפון אפריקה. אולם הקרב על סטלינגרד (סתיו תש"ג) שינה את כוונותיהם, כמו גם המערכה הצבאית באל-עלמיין (במצרים). שני אלה שיבשו את תוכניותיהם, והם נאלצו לסגת, עד לתבוסתם.

"עזרה ראשונה" מהיהודים הבוכריים

דומה שהתשתית החסידית אותה הניחו רבותינו נשיאנו בדמות השלוחים, אכן סייעה לא מעט לחסידי חב"ד הפליטים. רבים מהם התיישבו ב"מחלה", השכונה היהודית בסמרקנד, שם היה קיים בית כנסת חב"די בניהולו של אחד המקומיים שלמד בעבר ב'תומכי תמימים'. שאר המתפללים התחנכו אף הם בכרם חב"ד, והחכם חזקיה קייקוב היה ראש הקהל בבית הכנסת.

אמנם בית כנסת זה היה בוכרי למהדרין, אולם ראשי הקהילה הנהיגו מנהגי חב"ד, כמו אמירת תהילים ב'ישבת מברכים' ולימוד חסידות לפני התפילה. כמו כן התקיים שיעור בתניא מדי יום.

את ה"עזרה הראשונה" קיבלו הפליטים החב"דיים, מקבוצה זו. חכם אליהו מאני ניאזוב שלמד בצעירותו אצל שלוחי הרבי הרש"ב, היה מראשי המארחים. כאשר החל זרם הפליטים, עזב ר' אליהו מאני את כל עיסוקיו ונרתם למאמץ ארגוני גדול בהיקפו להגשת עזרה לפליטים. הוא אף פנה אל חבריו בקהילה, ובכשרון דיבורו השפיע עליהם לפתוח את לבם בתיהם וכיסיהם: "יהלומים מתגלגלים ברחובות! יהודים זקוקים לסיוע באספקת מזון, במציאת מקומות מגורים ועבודה, ובאפשרותכם לזכות באלפי מצוות של צדקה וגמילות חסדים!"

בני הקהילה נענו לקריאתו הנרגשת, ופתחו את שערי בתיהם ואת חצרות המגורים שלהם בפני הפליטים. הנשים מצדן החלו להכין עבורם כמויות גדולות של דברי מזון – והכל ללא תמורה.

ר' אליהו אירח בעצמו פליטים רבים ובהם חסידי חב"ד. היו מהם שנדבקו במחלות מידבקות כגון 'טיפוס', אך הוא המשיך לארחם ולטפל בהם במסירות. אחד מהם היה הרב נתן נטע רבינוב מפאהר, בצעירותו היה ראש קבוצת המנגנים בליובאוויטש. הוא ביקש מר' אליהו שלא ישלח אותו לבית רפואה, שכן שם לא תהיה לו תקווה. למגינת לב בני משפחת ניאזוב, כוחותיו של ר' נטע לא עמדו לו, מחלתו התעצמה והוא נפטר בגיל צעיר.

משפחת ניאזוב המשיכה לארח חולי טיפוס עד שר' אליהו מני וכמה מילדיו נדבקו במחלה. הילדים נשלחו לבתי רפואה והבריאו, אבל ר' אליהו מאני עצמו לא הצליח להתגבר על המחלה, ונפטר בגיל 47 ביום י"ג בניסן תש"ב. זמן מה לאחר פטירתו, הגיעו אנשי הנ.ק.וו.ד. לביתו בחפשם אחריו. בני המשפחה הסבירו כי הוא נפטר לא מכבר, אך אנשי הנ.ק.וו.ד סירבו להאמין, עד שבני המשפחה נאלצו להראות להם את קברו.

אחיו הרב גבריאל ניאזוב ע"ה, אף הוא אירח רבים מהחסידים, כפי שהוא עצמו סיפר לאחר שנים רבות: "בשנות המלחמה השתדלנו אני ועמיתיי בסמרקנד לעזור לפליטים ולסייע לכל פונה. בביתי אירחתי רבים מחסידי חב"ד. היה לי בית גדול,

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 8:45 p.m. Page 29

והרבה חסידים היו באים אלינו ללמוד להתפלל ולהתוועד, ביניהם המשפיע ר׳ מענדל פוטרפס, ר׳ יעקב גורקוב, ר׳ מענדל דובראווסקי, ר׳ אליעזר גורביץ ואחרים, לאחרון אף סייעתי במציאת עבודה. אני זוכר גם את ר׳ ישראל נח הגדול (בליניצקי) שנחשב כבר אז לאחד מזקני החסידים כשהוא רוקד בהתוועדות חסידית בביתי״.

בין ראשי המסייעים, נמנו גם ר׳ אברהם בורוכוב ור׳ רפאל חודייטוב, שעבדו ללא לאות להגיש סיוע לפליטים.

רעבים לפת לחם

זרם הפליטים שהחל בקיץ תש״א, המשיך ביתר שאת בחורף תש״ב. בגלל המלחמה והפליטים הרבים, החל רעב כבד לשרור באזור. התוצרת המקומית לא הספיקה לכולם. האוכלוסייה המקומית לא הצליחה להגיש עזרה לכמות האדירה של הפליטים שהגיעו בערום ובחוסר כל.

בספר ״תולדות היהודים באסיה התיכונה״ מתואר מצבם הקשה של הפליטים: ״מצבם של רוב הפליטים בשנה הראשונה למלחמה היה קשה מאוד. בעלי מקצוע מבוקשים הצליחו להסתדר מהר, אך רבים שהיו חסרי מקצוע או שלא עבדו מעולם עבודה פיזית, ולאלה היה קשה להסתגל לתנאים הקשים ששררו בברית המועצות בתקופת המלחמה. דברי מזון ומצרכים חיוניים אחרים נמכרו רק לפי תלושים שקיבלו הפועלים והפקידים במקום עבודתם. רבים מבין החסידים התקשו להסתדר בעבודה במיוחד בגלל היותם שומרי שבת, ולכן לא קיבלו תלושי מזון. באותה עת האמירו המחירים בשווקים מיום ליום״.

רק 400 גרם לחם ליום הוקצבו לנפש. כדי לקבל את מנת הלחם היומית, נאלצו להמתין שעות בתורים אין סופיים, במהלכם פרצו תכופות מריבות בין הפליטים שהמתינו לתורם, לבין גויים מקומיים.

הרב שמריהו ששונקין מתאר בזיכרונותיו את תלאות התורים הארוכים ההם: ״לעיתים תכופות היו מקבלים מנה מוקטנת ופחותה מהמשקל, כי ככרות הלחם היו בדרך כלל חמים, והמוכר שחתך את הלחם לא היה מקפיד על המשקל הנכון, וכך היו מקבלים גם פחות מארבע מאות הגרמים הזעומים.

״ואל יהא קל בעיניכם העמידה בתור — בראשונה היו חנויות הלחם ברשותן הבלעדית של התושבים המקומיים. הללו אוזבקים צעירים, בעלי מרפקים, נוהגים היו לפלס דרכם היישר אל החנות, לקחת משם כל מה שלבם חפץ, ומכרום לעומדים בתור במחיר כפול ומכופל. לא הועילו צווחותיהם וזעקותיהם קורעות-הלב של העומדים בתור שעות ארוכות, ולא היה אף אל מי להתלונן.

להיפך, אבוי, היה לו למי שניסה להתקומם נגדם!

״ומעשה היה באחד מאברכי חב״ד — שם משפחתו ליס [הרב חיים מאיר ליס הי״ד אביו של הרה״ח ר׳ איצ׳ה מענדל ליס] שלא יכול היה לראות בסבלותם של האומללים ובהתנהגותם האכזרית של האוזבקים, וניסה להתמודד איתם. הללו לא טמנו ידם בצלחת והכו אותו מכות נמרצות ואכזריות. הוא קיבל מכת אגרוף חזקה בלבו וצנח ארצה מתעלף. הוא נפח את נשמתו ונקפד פתיל חייו בדמי ימיו. השם יקום דמו״.

המצוקה הקשה שנוצרה הביאה כמה מחסידי חב״ד לפעול אצל השלטונות לפתוח חנות לחם משלהם. המשימה הוכתרה בהצלחה, והרב אשר ששונקין פתח חנות לממכר לחם, והחסידים עברו לקנות אצלו את הלחם. אמו, הרבנית מלכה ששונקין, עמדה ליד החנות ובידה שקית לבנה, וכל מי שרצה לתרום פרוסת לחם לנזקקים, הכניס לשקית חלק מהמנה הדלה שלו. את הלחם חילקה לחולים יהודים שאושפזו בבתי הרפואה ולא יכלו לצאת לקבל את מנתם.

ככל שהפליטים המשיכו לזרום לאסיה התיכונה, כך גם הרעב הלך וגבר, וגם האינפלציה גאתה. ״בתחילת בואנו היה מחיר קילו תפוחי אדמה 25 קופיקות (100 קופיקות = רובל) ובמשך איזה שבועות עלה לחמשה רובל, ופרנסה אין!״ מתאר הרב מרדכי שוסטרמן ע״ה בספרו ״למען ידעו״.

מחוסר ברירה נאלצו הפליטים למכור בגדים וחפצים יקרי ערך שהביאו עמם. אחרים, שלא היה להם מה למכור, רעבו ללחם.

״כאשר נותרתי לבדי בבית העלמין...״

חורף שנת תש״ב היה חורף קשה ביותר, עד שהיו מתושבי המקום שהאשימו את הפליטים שהביאו את החורף מהאיזורים הקרים ברוסיה, אוקראינה וביילורוסיה...

הרעב והצפיפות, גרמו להתפרצות מגיפות מידבקות ובהן מחלת הטיפוס שהפילה חללים רבים. אנשים גוועו ברחובות מרעב, קור וטיפוס, אך אין מושיע להם. התמותה שהלכה וגברה, הביאה לקריסת מערכות הקבורה המקומיות. היו חסידים רבים שנפטרו בימים אלה, כמו צעירים נשים וילדים.

למרות הערבות ההדדית והעזרה שהגישו חסידים ויהודים זה לזה, קשה היה לעמוד מול נחשולי הרעב ששטפו ללא רחם המוני קורבנות. הרב יהודה לייב לוין, אף הוא פליט שהתגורר קודם לכן בסאראטוב, נחלץ חושים והקים ״חברא קדישא״ שלקחה על עצמה לקבור את הנפטרים

הרב שלמה יהודה לייב אליעזרוב – שליח הרבי הרש״ב בסמרקנד

הרב חיים נאה בתקופת שליחותו לבש בגדים בסגנון בוכרי וידע את השפה הבוכרית

הרב שמחה גורודצקי שליח הרבי הריי״צ לסמרקנד

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 8:45 p.m. Page 30

הרב שמריהו ששונקין

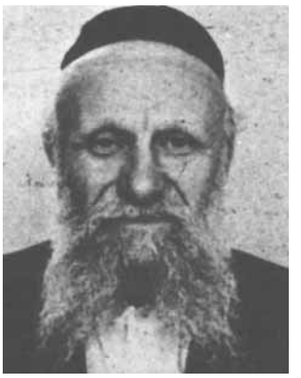

הרב יהודה לייב לוין,
מייסד ומנהל 'חברא קדישא'
ו'ביקור חולים'

הרב פינייע ראקשיקער
(שרייבר) שקירב את בני
עדת בוכרה לחסידות

הרב ישראל נח בליניצקי
ראש המתוועדים בסמרקנד

מקרב הפליטים היהודים. המניע שלו קשור לסיפורו האישי, כאשר עם פרוץ המלחמה נאסר על ידי השלטונות הקומוניסטים ונשפט לעשר שנות גלות, אולם בנס שוחרר לאחר ארבעה חודשים: "מתוך עשר השנים ששפטו אותי למאסר, ישבתי תקופה קצרה של ארבעה חודשים בלבד. תשע שנים ועוד שמונה חודשים הוענקו לי משמים כמתנת חינם. אם כן, אפוא, אקדיש שנות מתנה אלו לטובת הזולת. עבורי אישית שנים אלו כאילו אינם קיימות כלל".

מרובה היתה עבודתו שלו ושל עוזריו. היה צורך לטפל בכל תהליך הקבורה, כגון: רכישת חלקת אדמה לקבורה, לקנות תכריכים, לאסוף מהבתים ומהרחובות את גופות הנפטרים, לערוך טהרה, לקבור ולהציב מצבות. ר' יהודה לייב ריכז סביבו קבוצה של כחמשה-עשר אנשים, וחילק אותם לקבוצות שונות עם תפקידים שונים.

קבוצה אחת הייתה מבקרת מדי יום ב-13 בתי הרפואה שבעיר, שם ניסו לאתר נפטרים יהודיים. כאשר עלה בידם לאתר נפטר יהודי, היו מעבירים אותו מיידית לחדר מיוחד בבית העלמין, בכדי שלא יקבר חלילה בקבר אחים בבית העלמין העירוני. קבוצה שניה נטלה תחת אחריותה להעביר נפטרים לבית העלמין. קבוצה שלישית הופקדה על מלאכת 'טהרה'.

החסיד הרב אהרן יוסף בלינצקי, חרף היותו מונח בעניינים רוחנים נעלים, עסק בכריית הקברים. אביו, הרב ישראל נח בלינצקי, התמסר אף הוא לעבודת הקודש יחד עם הרב בנימין גורודצקי, ושלושת בניו של ר' איצ'ה מתמיד הי"ד, הרב צמח, הרב אליעזר, ויבלחט"א הרב שמואל ונשותיהם.

מסירות מיוחדת היתה לר' אהרון יוסף, לכבוד המת. קרה וכרו קבר אך לא הספיקו עד הלילה לקבור בו. כיוון שזו סכנה להשאיר קבר פתוח בלילה — הוא היה נותר לשמור על הקבר כל הלילה. אם לא היה די זמן לקבור נפטרים, הוא שמר על הנפטרים בחדר מיוחד בבית העלמין.

לא היה זה דבר של מה בכך לשמור על קבר פתוח כל הלילה. ר' אריה לייב דמיחובסקי זוכר כי בית-העלמין בסמרקנד נחשב למקום מפחיד: "בבית העלמין בסמרקנד הסתובבו במשך הלילה נמיות ושאר מרעין בישין, ובכל אופן ר' אהרן יוסף התעקש להישאר שם בכדי לשמור על קברים פתוחים".

ר' אהרן יוסף עצמו, בשמירה שלו על נפטרים בלילות, סיפר כי למד מכך הוראה ב'עבודה': "באחד הלילות, כאשר נותרתי לבדי בבית-העלמין, חשבתי לעצמי: הנה, שני יהודים שוכבים אחד ליד השני כל הלילה ולא חושבים איש על רעהו מטוב ועד רע. זהו עניין של מת, אולם אנו החיים חייבים לחשוב אך טוב איש על רעהו".

'חברא קדישא' מקימה 'ביקור חולים'

באחד הימים ישבו ראשי ה'חברא קדישא' על המדוכה. הם הבינו כי המאמצים האדירים שהם משקיעים עבור חסד של אמת, ייתכן ואפשר להשקיע אותם באלו החיים וקיימים. נמנו וגמרו אפוא — מלבד העבודה עם הנפטרים — לדאוג לחולים לאוכל מזין ומחזק, ובכך לנסות ולהצילם ממוות בטוח, וכך יחסכו גם את עבודת ה'חברא קדישא'... בעקבות זאת הוקמה חברת 'ביקור-חולים'.

בפני 'ביקור-חולים' עמדו מכשולים אדירים. הראשון שבהם היה השגת כמות אוכל ראויה מדי יום, כמו גם העברת המנות הדרושות אל החולים, מלאכה שדרשה הרבה מסירות והקרבה. מי שהיה נתפס באתם ימים עם כמות של ככרות לחם בידיו, היה נענש בעונש חמור.

המאמצים אכן נשאו פרי, ובזכות חברת "ביקור חולים", ניצלו יהודים רבים מגוויעה ברעב ח"ו. הרב מנחם מענדל דייטש ורעייתו עמלו רבות בכדי להעניק מזון לפליטים, ולתלמידי ישיבת 'תומכי תמימים' בסמרקנד. הם העמידו סירים ענקיים בחצרם, בהם בישלו תבשילים חמים ומזינים. כל מי שבא לשם — קיבל ארוחה חמה וטריה חינם אין כסף. נוסף לכך, דאגו להעביר ארוחות חמות ליהודים המאושפזים בבתי רפואה.

התמותה הגדולה התמתנה במהלך קיץ תש"ב. אט אט החלו הפליטים להסתדר בעבודה. המצב הגשמי השתפר מעט. הדרך למציאת מקור פרנסה הייתה אמנם רבת מכשולים, לא רק בשל ריבוי הפליטים, אלא גם בגלל העובדה שהחסידים ביקשו למצוא עבודה בה לא יחללו שבת.

היו מאנ"ש שהשיגו מכונות אריגה ועבדו בביתם בקבלנות עבור מפעלים העוסקים בתחום. היו גם שמצאו מקורות פרנסה אחרים. אלה כמו אלה, לא הרוויחו הרבה, והמצוקה הכלכלית המשיכה ללוות את החסידים בסמרקנד, אך המצב היה קל יותר. גם המגיפות לא פסקו כליל, אך לא הפכו לדבר יום ביומו כפי שהיה בתקופה הראשונה.

בין אלו שנפטרו בימים אלה בסמרקנד,

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 8:45 p.m. Page 31

יהודי מקומי פותח את ארון הקודש בבית הכנסת

היה המשפיע הרב פינייע שרייבר המכונה "פינ"ע ראקשיקער". הוא נחשב למתמיד בלימודו ובעל זכרון מופלג. כיהן שנים רבות כמשפיע בעירו ראקשיק ולאחר מכן במוסקבה. כמו כולם הוא נמלט לסמרקנד, ועם הגיעו החל לפעול להפצת מעיינות החסידות בקרב העדה הבוכרית, למרות תת-התנאים בהם חי. "כל אחד קיבל 400 גרם לחם לפי כרטיסיה שחולקה לנו, ואם הצלחנו להשיג סלק ולבשלו במים היה זה יום חג לכולם" – תיאר בנו הרב חיים שרייבר. "במקום תה היינו שותים מים רתוחים עם צימוקים, שקנינו בצ'איחאנה [בית תה], זה היה כל האוכל.

"על אף התנאים הקשים, אבא לא שינה את סדר יומו. בבוקר ישב ולמד שעות אחדות, ואחריהן התפלל עד שעה 2 בצהרים בערך, טועם ממה שנתנו לו ומתיישב ללמוד מספר שעות גמרא ושולחן ערוך, מנחה וערבית, ושוב לימודים עד מאוחר בלילה.

"מהר מאוד הכירו תושבי המקום, יהודי בוכרה, בהנהגתו בקודש, התלקטו סביבו וראו בו מורה ומשפיע. אבא שש על תלמידיו החדשים. הוא למד עמם תורה, שולחן ערוך תניא ומאמרי חסידות, ובלילות התוועד עמהם – מעלה את רמתם הרוחנית ומדריכם בתורת החסידות. הוא דבק בדרכו, ואפילו מחלת הקדחת הטרופית שלקה בה, לא שינתה את הרגליו. כשהחלים מהמחלה (שהפילה חללים רבים), המשיך בדרכו בקודש – תפילה באריכות והקדשת שעות מדי יום הן ללימוד עצמי ועם הזולת. הוא גם צם מדי שבוע ימי שני וחמישי למרות חולשתו".

בשלהי שנת תש"ב חלה ר' פינייע בדיזנטריה. בחסדי ה' התגבר על התקף המחלה, אבל בתחילת שנת תש"ג המחלה תקפה אותו שוב. גופו כבר היה תשוש מהרעב והמחלות, ובל' בתשרי תש"ג השיב את נשמתו לבוראה.

לר' פינייע 'התמזל מזלו', ונתרו לו צאצאים שיגידו אחריו קדיש, אבל היו מקרים בהם משפחות שלמות נגדו, נעלמו ואינם, ולא היה מי שיזכרם. כזו למשל הייתה משפחתו של הרב חיים כבש, שכיהן לפני השואה כרבה של יוכאוויטש. בצעירותו למד ב'תומכי תמימים' בליובאוויטש וזכה שאדמו"ר הרש"ב סידר לו קידושין. יחד עם רעייתו ובנו הגיעו לסמרקנד, שם רעבו ללחם. הרעב והחולשה הכריעו את שלושתם בזה אחר זה, והמשפחה אבדה מן העולם.

פטירתה של המשפחה נגעה ללבו של הרב ר' מרדכי קוזלינר ע"ה, והוא החליט לציין את כ"ד אייר כיום פטירתו של הרב כבש. מדי שנה ערך ביום זה התוועדות מיוחדת לעילוי נשמתו של הרב חיים כבש ובני משפחתו ע"ה.

להתראות עם כ"ק אדמו"ר שליט"א

למרות המצב הקשה והדחוק, החסידים לא שכחו את תורתם וחסידותם. הם ערכו תפילות במניין, הקימו ישיבה ואף ארגנו התוועדויות. סיפר ר' מרדכי שוסטרמן כי "במהלך השנה הראשונה למלחמה, סידרו אנ"ש שבכל ליל שישי אחרי חצות לילה, יגמרו את כל ספר התהלים במניין. מובן שכל אחד מצא לנכון השתתף

חכם חזקיה קייקוב, ראש הקהילה החב"דית-בוכרית

חכם אליהו מאני ניאזוב שנחלץ חושים להגיש עזרה לפליטים ושילם על כך בחייו

הרב גבריאל ניאזוב שאירח התוועדויות חסידיות

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 8:45 p.m. Page 32

אימת הגיוס

מלבד הרעב, המחלות, ההתמודדויות, הבריחה והמנוסה — ריחף מעל החסידים החשש הגדול של גיוס לצבא האדום. באותם ימי מלחמה, כל צעיר גויס לצבא. על אף שרבים מהחסידים הוציאו בצעירותם 'תעודה לבנה', דהיינו פטור משירות צבאי, מכל מקום, בימי המלחמה בוטלה ההכרה בתעודות אלה. כל מי שהיה מתאים לגיוס, גויס. ברחובות הסתובבו חוליות חיפוש כמו גם שוטרים, והפחד ריחף מעל ללא הרף. רבים נאלצו להתחבא במקומות מסתור, כפי שמספר ר' ישראל לוין ע"ה:

"הוכרחתי להתחבא, השגתי איזו חורבה להתחבאות בה ושם גרנו. זוגתי הייתה רגילה לקום בבוקר ולסגור הדלת מבחוץ, כי אסור היה לי לצאת החוצה". פעם אחת פשטו חיילים על ביתו, ואך בנס לא גילוהו.

כך גם היה עם הרב חיים שניאור זלמן קוזלינר, בכל פעם שבאו חיילים לביתו, הצליח לחמוק. פעם אחת התדפקו החיילים על הדלת, וכבר היה מאוחר להימלט. מי שהציל אותו היו בנותיו שהורידו את המזרון מהמיטה, הוא נשכב ועליו הניחו מזרון ושמיכות. במהירות סידרו את המיטה, והחיילים שחיפשוהו, יצאו בידיים ריקות.

הוסיף וסיפר הרה"ח ר' אייזיק קרסיק ע"ה: "שבת אחת התוועדנו בביתו של יהודי בוכרי, כשלפתע פרצו לחדר אנשי המשטרה. על כולנו נפל פחד ומורא, כיון שכמעט לאף אחד מהמסובים לא היה 'פטור' מהצבא, מה גם לא היו ברשותנו מסמכים מזהים בגלל השבת. סכנה מוחשית ריחפה על כל הנוכחים.

"אחד הבחורים הציל את המצב כשנעמד מול השוטרים והחל לצעוק בקולי קולות באידיש. הוא היה נראה משוגע, והשוטרים חשבו שנקלעו לחבורת משוגעים, ועזבו את הבית כלעומת שבאו"...

בתפילה למרות שהדבר היה כרוך בסכנה".

הדאגות והצרות היו חלק בלתי נפרד מאורח החיים של כל החסידים שהתגוררו בסמרקנד. לא היה איש שלא 'סחב' 'חבילה' על לוח לבו. בימים אלו, ההתוועדויות היו קרן אור במנהרה החשוכה, שאיש לא ידע מתי תגיע לסיומה.

החסידים התוועדו שעות ארוכות, כאשר הדמעות, ה'לחיים' וניגוני געגועים שולבו זה בזה. על 'פארבייסן' לא חלמו...

ראש המתוועדים בשנים הראשונות, היה הרב ישראל נח בליניצקי שהגיע לסמרקנד מקרעמנצ'וג. אליו הצטרף הרב ניסן נמענוב שהגיע לסמרקנד בשנת תש"ג. שניהם היו מתוועדים ומעודדים את אנ"ש והתמימים. על התוועדויות אלה מספר הרב מאיר גורקאוו ע"ה בזיכרונותיו:

"כל אברכי התמימים התחזקו בקביעת עתים לתורה ללימודי הנגלה וללימוד החסידות, איש לא נעדר. לפרקים מזומנים התוועדו בהתוועדות של אהבת אחים איש את רעהו, וחיזקו אחד את השני בתורה ועבודה. הברכות שנתברכו בשתיית 'לחיים', היו רק באחת: שיעזור השם יתברך להתראות פנים אל פנים עם כ"ק אדמו"ר שליט"א [הרייצ] בשובע שמחות. בראש חבורת התמימים היה הרה"ח המפורסם התמים ר' ישראל נח בליניצקי, אם כי היה זקן וחלוש, אכן לבו ער תמיד, והתייחסו אליו בכבוד והדר".

מוסיף ומספר ר' חיים סרברנסקי, שהיה אז בחור בן 17: "בימי דפגרא היינו — הבחורים וכמה מאנ"ש — מתקבצים לבית משפחת בליניצקי להתוועדויות. בהתוועדויות אלו היה ר' ישראל נח הגדול מדבר בהתרגשות רבה על החובה ללמוד נגלה וחסידות. כן עודד אותנו להמשיך ולשמור על הנהגה יהודית וחסידית, הגם שהדבר כרוך במסירות נפש. בין החסידים שזכור לי שנטלו חלק בהתוועדויות: הרב אברהם אליהו פלוטקין ע"ה, הרה"ח ר' זושא קובליצר ע"ה, הרה"ח ר' ניסן נמענוב ע"ה, הרה"ח ר' דוד הורדקר [קיבמן] ע"ה".

על אותן התוועדויות סיפר גם המשפיע ר' מענדל פוטרפאס ע"ה, והיו אומרים שכשר' מענדל היה מספר על אותה התוועדות, הוא ממש היה 'חי' זאת: "שנה אחת התוועדו החסידים בסמרקנד לכבוד י"ב תמוז התוועדות 'חמה' ביותר, ולקחו הרבה משקה.

"ראיתי את החסיד ר' ישראל נח בליניצקי, שהיה עייף ומותש מאוד, נשכב באחת הפינות למנוחה. הבטתי עליו כמה רגעים והבחנתי שהוא טרוד במחשבות של התבוננות הדעת. הוא היה חסיד 'פנימי' מאוד, שלא מדבר אודות עצמו מאומה, אך כיוון שראיתי שהוא לקח הרבה מאוד 'משקה', הבנתי שעתה זו הזדמנות טובה לחדור לעולמו של חסיד פנימי זה.

"ניגשתי אליו ושאלתיו: 'ר' ישראל נח, על מה אתה חושב כעת, מה מטרידך?' הוא הסתכל בי במבטו הפיקח ובלב שבור אמר לי: 'מתבונן אני במהלך ימי חיי, ומנסה אני למצוא אם אי פעם עבר בקרבי הרהור תשובה אמיתי'"...

באחת ההתוועדויות אמר ר' מענדל 'לחיים' פעמים רבות. ר' ישראל נח אמר לו: "לפי כמות ה'משקה' שאתה לוגם, עליך להוריד דמעות בקריאת שמע שעל המיטה, עד שפניך ישטפו בדמעות"...

כאמור, רק בשנת תש"ג הגיע ר' ניסן נעמנוב לסמרקנד, כאשר רוב החסידים כבר שהו במקום. על אותה תקופה מספר הרב שלמה מטוסוב: "מלבד תפקידיו בישיבה, הוא גם היה משפיע של אנ"ש והפך להיות מנהיג המקומי לכל ענייניהם. היו כפופים ונשמעים לו ושואלים את עצתו בגשם וברוח, ושמרו כל הגה היוצא מפיו. הוא היה מתפלל באריכות, עובד את ה', ומדבר בכל התוועדות על התקשרות לרבי ועל הצורך וההכרח לעמוד במסירות נפש".

על ה"מניינים", ה"עובדים", ישיבות תומכי תמימים ועוד מהחיים הרוחניים של קהילת ליובאוויטש בסמרקנד — בחלק השני

שרות הסעות

Van Service

718-756-5656

להסעות באה"ק In E. YISROEL

054-796-9373

15 passenger van for all your travel needs:
airports ,pick ups, weddings, etc.
long distance trips, and light moving

◇ שדה תעופה
◇ חתונות
◇ הובלות קטנות

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 8:45 p.m. Page 33

"איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק"

התודה והברכה

לחברי הנהלות הישיבות, המשפיעים ואנשי הצוות, שעזרו וסייעו להצלחת 'שבת שכולה משיח',

המשפיעים וחברי ההנהלות שהשקיעו מזמנם וממרצם באופן מיוחד להצלחת השבת

הרב **משה ארנשטיין**, ראש ישיבת חב"ד נתניה,
הרב **חיים אהרן**, ראש ישיבת חב"ד רחובות,
הרב **יוסף יצחק בוטמן**, משגיח ומשפיע ראשי בישיבת תות"ל לוד
הרב **שלמה מרגליות**, מנהל רוחני דישיבת חב"ד בני ברק
הרב **שלום דובער הכהן הנדל**, ראש ישיבת חב"ד אור יהודה
הרב **יחיאל יהודא קופצ'יק**, מנהל רוחני דישיבת חב"ד בית שמש

לאורח המיוחד בכינוס הסיום

הרב **מנחם מענדל גלוכובסקי**, רבה של קהילת חב"ד רחובות, וסיו"ר ב"ד רבני חב"ד

ולמשפיעים שהשתתפו בתוכניות השבת, הם וב"ב שיחיו.

הרב **דוד אופן**, הרב **יצחק אקסלרוד**, הרב **משה אקסלרוד**, הרב **חיים אשכנזי**, הרב **ראובן בורושנסקי**, הרב **יוסף יצחק בקשי**, הרב **אפרים ברנשטיין**, הרב **שניאור זלמן גול**, הרב **שמואל גולדפרב**, הרב **דב הלפרין**, הרב **נועם הרפז**, הרב **זעליג הלוי וולפא**, הרב **ישראל הלוי וינפלד**, הרב **ארז הכהן כהן**, הרב **משה שלמה הלוי לויטין**, הרב **יוסף יצחק הלוי לוין**, הרב **מנחם מענדל ליברמן**, הרב **אורי ליפש**, הרב **יעקב לנצ'נר**, הרב **מאיר מזרחי**, הרב **זאב מינצברג**, הרב **יוסף יצחק נוימן**, הרב **נחמיה הלוי סגל**, הרב **שלמה יהודא הלוי סגל**, הרב **לוי הלוי סגל**, הרב **רונן עמית**, הרב **זושא פוזנר**, הרב **יגאל פיזם**, הרב **מנחם מענדל הכהן פרידמן**, הרב **ארי קדם**, הרב **בנימין קטורזה**, הרב **שמואל הכהן קליינמן**, הרב **אליהו קריאף**, הרב **משה רוזנבלט**, הרב **הראל רחימי**, הרב **דוד שאער**, הרב **יוסף יצחק שוורץ**, הרב **אלימלך שחר**, הרב **לוי יצחק שמח**.

צילום: **שמואל גבירץ**
הדפסה: **חיש דפוס וכריכה**
תודה להנהלת חברת **'תולי תיירות ונופש בע"מ'.**
תודה מיוחדת למסעדת 'שור הבר' בנהריה, בהנהלת הרב **מתתיהו חברים** שי'

תודות מיוחדות, לנציגי את"ה המסורים בישיבות, ולת' השלוחים, בוגרי קבוצה תשס"ו הפזורים בישיבות חב"ד באה"ק.

ברכת ישר כוח מיוחדת, לאנשי הצוות המסורים שעמלו ויגעו עבור הצלחת השבת – הת': יענקי ריבקין, שניאור סנדרוי, שניאור אשכנזי, שלום כהן, מנחם אריאל, יוסי סתהון, יונתן עמוס, שניאור עטיה, אבי לנדאו, מנדי גבירץ. יהודה ליפש, יוסף יצחק לבקי־ בקר, אברהם אבא מרזל, תנחום ריבקין, מנחם מענדל וולף, יוסף אבצן, אברהם זקס, יוסף יצחק אמיתי, מנחם מענדל קופצ'יק, שמואל ביטון, ישראל זלמנוב, נחמן לרנר, סעדיה ליברוב, ישראל שפרינגר, שניאור זלמן נבון, יוסף יצחק פרידמן, שניאור זלמן גרומך, שמואל ביטון.

שלום לבקיבקר, מנחם מענדל פרידמן, שניאור זלמן קופצ'יק, חיים הלל שפרינגר

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 9:02 p.m. Page 34

זה כבר הפך למסורת. בחורים רבים המסיימים את מסכת לימודם במסגרת 'הקבוצה' ב-770 נותרים ללמוד שנים נוספות, כאשר בתוך זמן זה הם מקבלים לא אחת הצעה לשליחות בהודו — מרכז ארצות המזרח — שבשנים האחרונות רוחשת בה פעילות חב"דית אינטנסיבית. שם, מעבר לעולם הנורמטיבי, הם נחשפים להשגחות פרטיות, הפתעות שמסובב המסובב, והם עדים לסיפורי נשמות מעולם אחר, עולמם של יהודים נודדים שמצאו להם את הודו כמפלט רוחני.

כזה הוא גם סיפורו של ר' **נועם אליאס**, כיום פעיל נמרץ בבית חב"ד קרית אונו.

מספר ר' נועם: "לאחר שהייה ממושכת ב-770, הפציר בי אחד מחבריי שאצטרף אליו לשליחות בהודו, בכפר השוכן על פסגת הרי ההימליה ומשקיף על העיר דרמסלה. "פתחו ישיבה בדרמסלה בהודו" אמר, "ישנם כבר בחורים ישראלים בעלי תשובה השוהים במקום, אך חסרים להם חברותות מתאימות" הבהיר את הדחיפות.

דחיתי אותו מדי פעם בפעם בתקווה להרוויח עוד זמן ב-770. אבל להודו? כלל לא ראיתי את עצמי שייך לפעילות במקום הזה. מבחינתי, זה היה מופרך מעיקרו. אך לאחר שחברי העמידני שוב ושוב על הדחיפות שבעניין, ולאחר שחשבתי על אותם בחורים שמחכים לנו, הגעתי למסקנה שאי אפשר להתעלם. "מסגרת ישיבה, זה דבר שיכול להתאים לי" חשבתי לעצמי בהסכמה.

לאחר שקיבלתי תשובה חיובית מהרבי שליט"א מלך המשיח, קבעתי תאריך ליציאה — אחרי חג השבועות. בטרם החג, כבר סידרנו את הפרטים האחרונים הנחוצים, ולאחר החג כבר היינו בהיכון.

לאחר מסע מפרך בן יומיים נטולי שינה מבולבלים, הגענו למקום היעד יגעים וטרוטי עיניים. על הבית שהונחנו להגיע אליו התנוסס דגל משיח מרהיב עין. כשנכנסו אל הבית בו פעל בית חב"ד, ראינו שהמקום פועל במתכונת שגרתית. ישיבה לא הייתה במקום! כשניסינו לאחר מנוחה קצרה לעמוד על דעת השליח, גברה אכזבתנו: "איפה הבחורים? זו כבר עבודה שלכם!" הבהיר לנו חד משמעית.

עבודה כזו לא היתה בתכנון המוקדם, והודעת השליח הכתה אותנו בהלם. החלטנו אפוא לצאת לרחוב ולנסות למשוך משם חבר'ה.

לאחר מספר דקות הליכה, נכנסנו לחנות פיצה שהיתה באיזור, ופגשנו בשלושה מטיילים ישראלים קיבוצניקים. הללו, לא הניחו תפילין מעודם ויהדותם הסתכמה בעובדת היותם כאלה. "בימי נערותינו" סיפרו כשזיק שובב בעיניהם "ניסינו לערוך לעצמנו בר מצווה מחוץ לכותלי הקיבוץ בטקס שיכלול עליה לתורה וכו', אך הורינו עלו על יוזמתנו, וסיכלו אותה מבעוד מועד".

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 9:02 p.m. Page 35

נשמות מתגלגלות בחסות ה'מונסון'

שורה של השגחות פרטיות הובילו שני תמימים לחנות פיצה בעיר דרמסלה שבהודו, בחפשם אחר צעירים יהודים במטרה להביאם לשיעורי תורה ולהניח עמם תפילין. בזה אחר זה התקבצו במקום נשמות טהורות שנמלטו מאימת גשמי המונסון שהחלו לרדת לפתע. שיא המפגש היה ביהודי שהקדושה והסטרא אחרא אחזו בו בכל כוחותיהם במאבק מר וגלוי...

מאת: אלי שניאורי

הזמן שהעבירו בקיבוץ עשה את שלו, והם הפכו שונאים ורחוקים מכל קשר עם דת והדתיים. בשלב זה היה ניכר כי הם לא מעוניינים להמשיך את השיחה עם ה"דתיים" שפגשו באקראי בחנות פיצה בהודו.

תוך כדי דיבור, החל לפתע גשם עז, ה"מונסון". מדובר במטר עז שיכול להתמשך שעות ארוכות ולעיתים אף ימים ארוכים. בהזדמנות זו לא נותרה להם ברירה והם פתחו בשיחה מעניינת. הם סיפרו כי הם לומדים במסגרת כת מסוימת במנזר טיבטי באזור. במהלך השיחה הממושכת, הופתעו לראות כי 'הדתיים התמהוניים' הללו יודעים להקשיב, לצחוק ולשמוח מתוך בדיחות הדעת. לאחר שהבינו שכל התורות והדתות מיוסדים על תורת ה' וכל השאר אינם אלא חיקוי בלתי מוצלח, החלו להתעשת קמעה.

בטרם עזבו, ציידנו אותם בכתובת של בית חב"ד לשעת הצורך. המטר עדיין ניתך בחוץ אך הם פנו לדרכם. למחרת, הם אכן קפצו לביקור בבית חב"ד להגיד שלום, ואנו ניצלנו את ההזדמנות והעלינו אותם לתורה בתור חתני בר-מצוה.

עד שהמתנו בחנות הפיצה לסיום ה"מונסון", נכנס לפתע למקום יהודי נוסף ממוצא אנגלי. הלה סיפר כי בביתו שבאנגליה הוא נוהג להניח תפילין באופן קבוע. אלא שמספר ידידים 'פסקו' לו שכאשר הוא בטיול, הוא אינו מחוייב בהנחת תפילין. מובן שמיד הפרכנו לו את הפסיקה המוזרה, והעמדנו אותו על החיוב היום יומי שבתפילין.

עודו תוך מניח תפילין בדממה של ריכוז, נכנס לפתע למקום אדם בעל חזות הודית. הוא נעץ בנו מבט ממושך, כשלפתע שאל בהססנות מה: "אתם יהודים?" השבנו בחיוב. "גם אני" התלהב בשמחה. לדבריו, הוא מתגורר במרחק כמה שעות נסיעה מדרמסלה. יום אחד הבחין שאמו מדליקה נרות מידי יום שישי. לתמיהתו גילתה לו אימו כי הם משתייכים לעם היהודי, וכי היהודים מחוייבים במצוות ביניהם הדלקת נרות בכל ערב שבת. באחד הימים התפרסמה בעיתון כתבה על פעילות יהודית בדרמסלה, ואמו נחשפה לפעילות היהודית הרוחשת בהודו. הניצוץ ניצת בקרבה. "סע לדרמסלה" הציעה לו. "כשתראה אנשים כמו בתמונה שבעיתון, תדבר איתם ותאמר להם שגם אתה יהודי; הם בוודאי ישמחו לעזור לך". סיים את סיפורו בהתרגשות.

התרגשותו הדביקה גם אותנו ואת הסובבים, והוא הניח תפילין תוך שהוא בוכה מהתרגשות וחרדת קודש. יהודי נוסף גילה את קונו.

באותה שעה התחלתי להבין את גודל השליחות שלנו כאן, בקרב נשמות מפוזרות שאנחנו נועדנו ללקטן ולקרבן לאביהן שבשמים.

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 9:02 p.m. Page 36

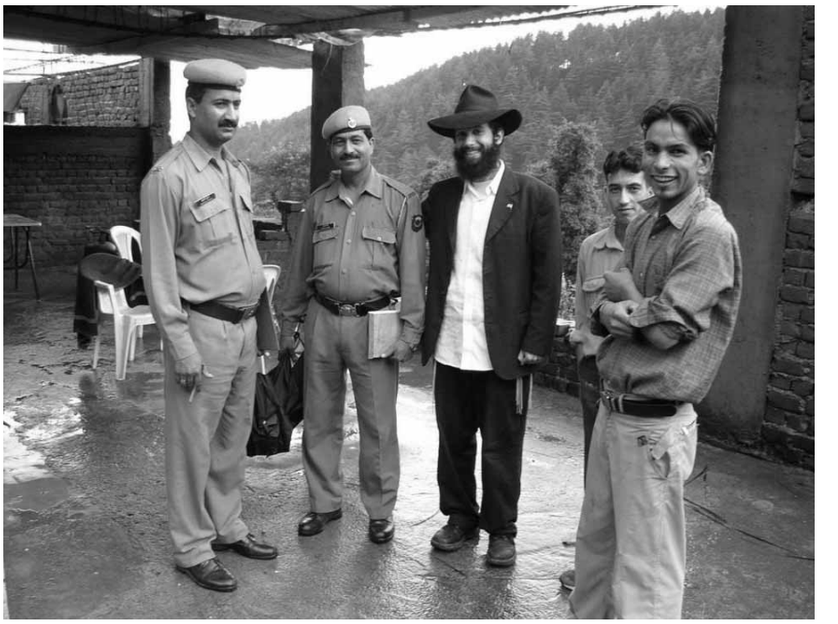

לפתע הפך לנפחד ומבוהל. "מהר!" סינן מבין שיניו. כמעט בחוש היה אפשר לראות כיצד ניתש קרב פנימי בין 'הסטרא אחרא' המאמצת את כל כוחותיה, לבין הקדושה שפיעמה חזק יותר והתגברה לשעה קלה. היה לי ברור כי אנו שותפים לסיפור נשמה עלום שאולי עוד יתברר. ניסיתי להישמע לבקשתו ולבצע הכל בזריזות. בהפתעה גמורה, כאילו משומקום, הופיעו לפתע שלושה הודים

טרם הספקנו לעכל את ההתרחשויות, וכבר נחתה עלינו נשמה חדשה... שתי דקות לאחר שההודי סיים את תפילתו המרגשת, הופיע לפתע בפתח החנות ישראלי קיבוצניק – בגיל העמידה. לדבריו, הוא רופא שיניים במקצועו, ולפני כחמש שנים נדד להודו במסגרת "חיפוש עצמי", כשמאז הוא עובר קורסים בתיפוף. לא, אין זה עוד קורס תופים שגרתי. בתופים אלו, עובדים עבודה זרה ממש תוך תפילות והשתחוואות. "נכנסים למעין עולם אחר" ניסה להסביר לנו תוך שכנוע עצמי עמוק. "בהתחלה" אמר בכעין נימת התנצלות "לא אמרתי את התפילות שלהם. אבל מאוחר יותר אמרתי לעצמי כי בין כה וכה אני לא מאמין בזה, אז מה איכפת לי לומר. כך עד היום אני אומר את התפילות שלהם".

לאחר ששוחחנו עימו שעה ארוכה, הצענו לו להניח תפילין. הוא סירב, כצפוי, והוסיף, כי זה 28 שנה מאז הניח תפילין לאחרונה.

סימנתי למענדל'ה, חברי שהיה עימי, שישלוף את התפילין מכיסו הפנימי של החליפה. וכך, באפקט ההפתעה, מבלי לשאול לרשותו, הפשלתי את שרוולו השמאלי והתחלתי לקשור לו את תפילין של יד. לא היה אכפת לי שיהיה זה בצורה כזו, העיקר שיניח; מי יודע, אולי אור המצווה יחדור לנפשו. הוא הבין שמתבצע פה 'מחטף רוחני-דתי' ונזעק 'להגן על עצמו'. "אל תניחו לי תפילין!" מחה, אך מוזר היה שלא התנגד פיזית, כאילו רצה-ולא-רצה בזה.

לפתע, אני מבחין כי עיניו בולשות לכל כיוון, ימינה, שמאלה, מעלה ומטה. "אני לא אומר שום תפילה" הבהיר לנו חד משמעית. "וגם לא 'שמע ישראל'" הוסיף כמייבין.

"אין בעיה" אמרנו לו. "לא צריך להגיד כלום".

לפתע הפך לנפחד ומבוהל. "מהר!" סינן מבין שיניו. כמעט בחוש היה אפשר לראות כיצד ניתש קרב פנימי בין 'הסטרא אחרא' המאמצת את כל כוחותיה, לבין הקדושה שפיעמה חזק יותר והתגברה לשעה קלה. היה לי ברור כי אנו שותפים לסיפור נשמה עלום שאולי עוד יתברר. ניסיתי להישמע לבקשתו ולבצע הכל בזריזות.

בהפתעה גמורה, כאילו משומקום, הופיעו לפתע שלושה הודים ונעצרו לידינו.

"מה אתה עושה?" געזו בו. כאן הפכו פניו להבים והתרגשות רבה ניכרה על פניו. לא הבנתי מה בדיוק הם מדברים ביניהם, אך לבי אמר לי שאלו הם האנשים מהם חשש.

"אני מתפלל" אמר בקול רפה.

"אם כך, מה אתה עושה אצלנו?" צעקו לעברו בכעס. "בבוקר אתה איתם, בערב אתה איתנו? תחליט עם מי אתה, למי אתה מתפלל!" פניהם זעפו. הם דיברו בצפיפות ובכעס מופגן.

היה ניכר כי הוא אזר את האומץ הדרוש, ובקול נרגש אך יציב ובטוח אומר באנגלית, כשהוא מניף אצבעו לשמיים "אני איתו... זה האלוקים שלי!" ואז הוא פונה אלי ואומר: "עכשיו תניח לי מהתחלה, הכל כמו שצריך, ותראה לי איזה תפילה בדיוק צריך לומר..." וכך, כשהוא עומד עטור תפילין ועיניו לחות ואדומות, קשר מחדש את הקשר שלו עם רבונו של עולם שנותק לפני 28 שנים.

בשלב זה, תפסו ההודים את רגליהם והסתלקו. התברר, כי אלו היו 'חבריו' מהכת של המתופפים.

או אז ידעתי כי למעשה היינו שותפים בשעה זו למהלך אלוקי מיוחד, והשלמנו סיפור של נשמה תועה. אפשר היה לראות במוחש את צירופי ההפתעות של ה'השגחה פרטית' המכוונת כל נשמה יהודית היוקדת במקורה למקור חוצבה.

אותה שבת היתה שבת פרשת פנחס, כשמו – פנחס. הזמנו אותו לבית חב"ד ונפרדנו. הוא אכן הופיע בשבת והשתתף בתפילות בהתרוממות רוח גדולה.

זכינו ועלה בידינו להביא מספר צעירים ישראלים שיחבשו את ספסלי בית חב"ד במסגרת ישיבתית. רבים מהם, אגב, כבר הקימו בית נאמן בישראל וחלקם אף משמשים כיום בשליחות המלך.

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 9:15 p.m. Page 37

ברגשי גיל ושמחה ומקרב ולב עמוק
הננו בזה לשגר ברכת

מזל טוב!
מזל טוב!

לתמים היקר, החשוב והנעלה, ברוך הכשרונות, איש ארגון ומעש, מסור ונתון ללא לאות בכל לב ונפש למבצעי הקודש של הרבי שליט"א, ובפרט למבצע העיקרי – הפצת בשורת הגאולה והגואל, חבר ושותף נאמן במלאכת הקודש בעלוני 'במחנה צבאות השם',

הת' **שלום** שיחי' **לבקיבקר**

לרגל בואו בקשרי השידוכין עב"ג שתחי'

יהי רצון שיהיה זה בניין עדי עד, על יסודי התורה והמצווה
כפי שהם מוארים באור התורה והחסידות
לנחת רוח הרבי שליט"א מלך המשיח
ויזכה לראות בהתגלותו של אדוננו אבינו שליט"א
בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מערכת 'במחנה צבאות השם'

איגוד תלמידי הישיבות
– בית משיח 770

ברכת אחים

מתוך רגשי גיל ושמחה, באהבה ואחוות אחים, נשגר ונשלח בזה את מיטב הברכות והאיחולים לידידינו עוז, שותפנו למלאכת הקודש, מסור ונתון בכל לבו ונפשו להפצת בשורת הגאולה והגואל בכל רחבי תבל, פעיל נמרץ ומהעומדים ראשונה בחזית מלחמת בית דוד, עוסק במסירה ונתינה לילות כימים בהכנת העולם לקבלת פני משיח, חבר הנהלת את"ה

הת' הנעלה **שולם** שי'

לבקיבקר

לרגל בואו בקשרי השידוכין עב"ג

ומשנה ברכה למשפחות הנכבדות יחי'

יהא רעווא מן שמיא שיהא ביתם – בית חב"ד אמיתי, מושתת על יסודותיו האיתנים של הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בנין עדי-עד מלא ברכת ה' עד בלי די, ויהא בעזרם דר מעונים לקבל השפעותיו וברכותיו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בגשמיות וברוחניות, ותיכף ומיד ממש נשמח כולנו בשמחת עולם בגאולה האמיתית והשלימה, ונכריז לפניו בשמחה גלויה ובקול גדול את "תרועת מלך בו":
יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

חברי את"ה והנציגים בישיבות

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 9:25 p.m. Page 38

ישיבת תומכי תמימים חב"ד ליובאוויטש בית מנחם - בני ברק

בהתפתחות והתרחבות הישיבה
בעז"ה עקב פתיחת כיתות מגבילות חדשות

דרושים

א. מגיד שיעור לעיונא
ב. משפיע לחסידות
ג. מדריך יום ומנהל פנימיה
ד. מדריך לילה

קורות חיים ניתן לשלוח בפקס
03-5794472

בברכה
הנהלת הישיבה

לשליחות אתגרית
במוסד חינוכי במרכז הארץ

דרושה מנהלת
במשרה מלאה

התפקיד:
- ניסיון בניהול עם יכולת ירידה לפרטים
- ניסיון בניהול תקציב והבנה בתלושי שכר
- נסיון והבנה בתחום החינוך
- יכולת עבודה מול רשויות ומשרד החינוך
- ניסיון מוכח בניהול והנעת צוות גדול
- יחסי אנוש מעולים
- יצירתיות, אכפתיות ואהבה לעבודה שליחות

קורות חיים נא לשלוח בכתב יד
לפקס: 08-9242253
טלפונים: 050-5306752 054-5904019

דור דעה

ב"ה

בשורה משמחת לתלמידי כיתות ח'

קרן דור דעה, שמחה לבשר לתלמידים העולים לישיבה קטנה בשנה"ל הבעל"ט, שהשנה גם הם יוכלו להצטרף למסלול הלימודים והמלגות הענק לקראת חודש החגים, המתקיים בימים אלו בישיבות תומכי תמימים ליובאוויטש באה"ק.

להצטרפות למסלול, על המורה או המנהל ליצור קשר מזכירות מבצע דור דעה במשרדי תנועת הנוער צבאות ה' – במספר: 054.6460770

*הפנייה תיעשה רק על-ידי המורה או המנהל, לא יתקבלו פניות מילדים שיתקשרו באופן עצמאי
*המסלול מיועד אך רק לאלו המתעתדים לנסוע לחצרות קדשנו לחודש החגים הבעל"ט

נציג את"ה באה"ק: 050-4177071
משרד המבצע: 1718-7357279 פקס: 1718-7734939 ato770@gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 9:25 p.m. Page 39

מזל טוב! מזל טוב!

ברגשי גיל ושמחה בלב שמח משגרים אנו ברכות ואיחולים לבביים לכ' המרא דאתרא נבון וחכם עוסק בצרכי ציבור באמונה
מסור ונתון לכל במרץ ובקדושה מלאכתו מלאכת שמים מקרב ישראל לאביהם שבשמים הרה"ח נחמד ונעים הליכות

הרב **יוסף יצחק וולוסוב** שליט"א ולרבנית **פרלה** תחי'

לנשואי בתם **אסתר מלכה ברכה** תחי'

עב"ג הת' החתן **דוד** שיחי **גינזבורג**

ענבי הגפן בענבי הגפן

יה"ר שתרוו מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת חסידי מתוך עושר ועושר

המאחלים

אבנר שלמה
יו"ר המועצה הדתית
חברי'ה ועובדי'ה רמת- ישי

עזרא ערד
מזכיר המועצה הדתית

מכון ר"ן ע"ש הרב רפאל נימוטין ע"ה
בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א - בלשיא ברוניא בנין 6 - מוסקבה

הודעה חשובה

נותרו מספר מקומות בודדים ללימודים מקיפים ומעמיקים במכון ר"ן, ללימודי שחיטה (דקות וגסות) ובדיקות פנים וחוץ.

המכון הוקם לפני שלוש שנים במרכז מוסקבה, ומטרתו הכשרת רבנים ושוחטים להלכה ולמעשה עד להתמחות בשחיטת בהמות גסות, ובדיקות פנים וחוץ. שמו של המכון יצא לתהילה מזה כבר בקרב רבני אנ"ש, אשר הביעו את התפעלותם מידיעות התלמידים הלכה למעשה.

בראש המכון עומד שו"ב הרב יצחק קוגן שליט"א, המוסר נפשו וממונו להצלחת התלמידים.

ולצדו הרב שגב פרידמן שליט"א, שמוסר מזמנו להחדרת הלימוד והידיעות בקרב התלמידים.

לקבלת פרטים ולרישום:

+74952026857 - +74957997465

ההנהלה

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 9:56 p.m. Page 40

נטע כרם

הרב יונתן שפיצר הוא סיפור מרתק בפני עצמו, כיצד הגיע לחב"ד, כאשר גדל בבית חסידי ולמד בישיבת סלבודקה הליטאית, עד שנתפס 'על חם' בוקר אחד. כיום הוא מנהל פעילות בשכונת עין כרם היוקרתית, לא לפני שהזהירו אותו 'יש פה שבע כנסיות, שש מסעדות שפתוחות בשבת ומזמנות אליהם אלפי סועדים. כאן לא אוהבים דת ודתיים, חבל לכם על האנרגיה ועל ההשקעה'. משמע זאת, החליט שזה מקומו... * סיפור שליחות מרתק

מאת: נתן אברהם

עין כרם היא אחת השכונות הציוריות בארץ, הנמצאת בפאתיה הדרום-מערביים של ירושלים. השכונה מנותקת במקצת מהעיר, מוקפת בהרים נישאים, עמקים ירוקים וקסומים. בתי אבן קטנים טובלים בירק עשיר, בנייה ישנה עתיקה של אבן גס. שלווה פסטורלית אופפת את השבילים הקטנים בין הבתים, אחת השכונות היוקרתיות והמבוקשות ביותר בירושלים, הנחשבת גם כפנינה תיירותית.

תושביה הערבים נמלטו ב"מלחמת השחרור", ואת מקומם תפסו עולים ממרוקו ותימן. במרוצת השנים מצאו ירושלמים רבים את הקסם הנהדר שבשכונה הכפרית והציורית, ואט אט התחלפה אוכלוסייתה בבעלי מקצועות חפשיים, אמנים ואוכלוסייה אמידה.

בשנות ה-60 נבנה בסמוך לשכונה "מרכז הרפואי הדסה במטרה "למשוך" את התפתחות העיר לכיוון מערב, אך לאחר "מלחמת ששת הימים" השתנה סדר העדיפויות לגבי כיווני התפתחות העיר, ובמשך שנים רבות נוספות נותרה עין כרם ככפר פסטורלי המרוחק מתנופת הפיתוח של העיר.

שעות ארוכות סיירתי בשכונה עם שליח הרבי מלך המשיח בשכונה הרב **יונתן שפיצר**, במהלכן שוחחנו, הכרנו, וראיתי מקרוב את הפעילות העניפה לצד ההצלחה המרשימה. הבנתי שהצלחתו הגדולה בשכונה בהקמת קהילה לתפארת ובפעילות נמרצת היא פרי של עקשנות עקבית ונמרצת תוך עמידה באתגרים שהציב לעצמו. הרב שפיצר לא נבהל כאשר היו

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 9:56 p.m. Page 41

תושבים שעברו מדרכה שעה שהוא צעד מולם. אלה היו עוד 'נעימים' לעומת כאלה שלא שמרו לעצמם את סלידתם ממנו והטיחו בו מילות גנאי קשות וביקשו שיעזוב את השכונה.

בחיוך נוסטלגי משהו הוא נזכר כיצד בימים הראשונים לבואו לשכונה, כשביקש להזמין את שכניו לסעודת שבת, נתקל בחומת סירוב נחרצת. כשהחליט להתקשר למשפחות בשכונה ולהזמינם לחוות את החוויה של שולחן שבת בהווי יהודי אותנטי, נטרקו בפניו רוב הטלפונים כבר לאחר המשפט הראשון. ההליכות המתייפיפות, הנימוסים האירופיים והחיוכים המאולצים לא באו בחשבון כשההצעה הריחה יהדות. אולם הזמן עשה את שלו; הוא הצליח למצוא מסילות ללבותיהם של כמה מהתושבים.

כאמור, כיום, לאחר שבע שנים של פעילות, הוא עומד בראש קהילה לתפארת המונה כשלושים משפחות במה שקרוי המעגל הראשון. במעגלים הבאים נמצאים עוד מאות רבות. בבית חב"ד הממוקם במבנה גדול וראוי במרכז השכונה, מתקיימות תפילות בכל ימות השבוע, כאשר בשבת הופכת התפילה למעמד שמושך אליו צעירים רבים, לא מעט בזכות כמה מבני הקהילה, מוסיקאים במקצועם.

בית חב"ד מקיים תדיר התוועדויות חסידיות עם ניחוח מיוחד. יש גם שיעורים בחסידות 'אחד על אחד'. זהו טרנד חדש בקרב אוכלוסיית המקום שברובה נמנית על האסכולה של אמנים, מוסיקאים, אנשי

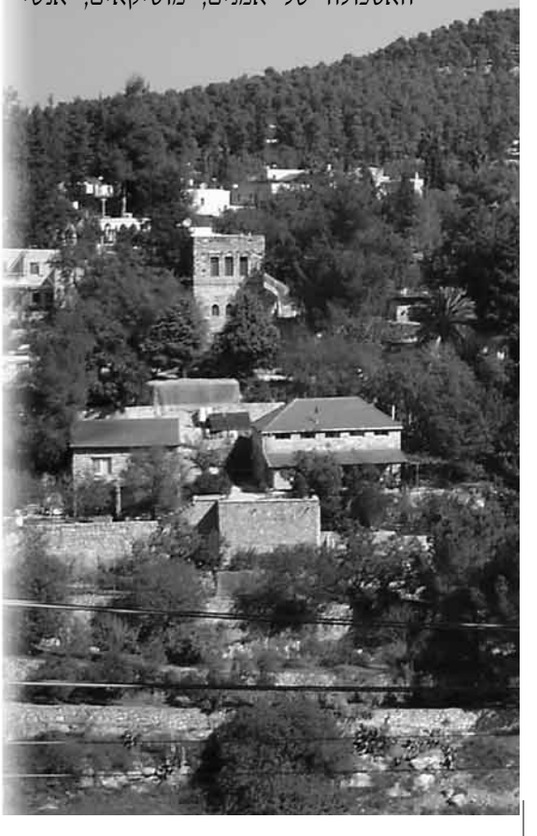

הרב יונתן שפיצר על רקע חנוכייה ציבורית שהקים

טלוויזיה ותיירות.

"אצלנו יש כלל שבית חב"ד הוא הבית של כל יהודי וזאת לא סיסמא" אומר לי הרב שפיצר כהערת אגב. "בקהילה שלי ישנה אישה שנוטלת חלק פעיל בפעילות וביום יום היא משמשת כאחת מראשי ארגון 'בצלם' השמאלני. מבחינתי זהו הדבר שמאפיין את בית חב"ד שלנו: כל יהודי, יהיו דעותיו האישיות אשר יהיו, יתקבל אצלנו בזרועות פתוחות. כשזו הגישה, גם יחסם של המקורבים הוא הדדי. אותה אישה ידעה היטב מדוע שבוע לפני תוכנית הגירוש מגוש קטיף לא הייתי בבית חב"ד, אך הדבר לא עצר אותה מלהגיע במקביל לבית חב"ד להמשיך להשתתף בשיעורים ובהתוועדויות. המסר אותו הרבי מנחה אותנו שצריך להיות נר לרגלנו – לקבל כל יהודי באשר הוא".

הרב יונתן שפיצר נולד בירושלים, ימים ספורים לאחר המבצע המזהיר באוגנדה לחילוץ החטופים הישראלים, מבצע שנקרא גם על שם מפקד סיירת מטכ"ל שנהרג בפעולה יונתן נתניהו. אביו נולד במאה שערים וגדל בבית של חסידי 'שומרי אמונים' ואימו באה מבית ליטאי, דור אחר דור עד הגאון מווילנה. אביו בצעירותו, על אף שהגיע מבית חסידי קנאי, למד אצל הרב אליהו לאפיאן. "על-אף שנשלחנו להתחנך במוסדות ליטאיים, בבית הייתה אווירה חסידית", מעיד ר' יונתן.

"בשנת תשמ"א הגיע מארצות הברית לירושלים האדמו"ר מצאנז שעמד על יכולותיו של אבי ומינהו לעמוד בראש מוסדותיו בירושלים. ברבות הימים הפך אבי להיות חסיד צאנז בכל נימי נשמתו, והוא נחשב לאחד מחשובי העסקנים בה. בין היתר הוא היה זה שהקים בעמל רב את קריית צאנז בירושלים".

כשסיים את לימודיו בתלמוד תורה, נכנס יונתן ללמוד בישיבת סלבודקה הליטאית בבני-ברק. באותה נקודת זמן החל אצלו כעין חיפוש עצמי. "שיטת הלימוד והחינוך הליטאית נותנת את הטכניקה בלבד, אך היא נטולת כל רגש, חיות והתלהבות" הוא מסביר. "התחלתי להרגיש בריקנות שממלאת אותי. אני זוכר שבאחד מלילי שישי ישבנו כמה חברים באחד החדרים כשבידנו צ'ולנט מהביל, ואחד החברים זרק לחלל החדר שאלה – אם למישהו יש מושג מה זה אלוקים וכיצד הוא נראה. היו כאלה שאמרו שאסור להעלות את השאלה הזו, והיו כאלו שהעלו השערות שונות. למרבה הכאב, היו גם כאלה שאת תשובתם אי אפשר להעלות על הכתב. הדברים הללו הגבירו אצלי ואצל חבריי את התעניינות בענייני השקפה ואמונה. מי שמתחנך על ברכי החסידות לא מבין במה הוא זכה... חסידות חב"ד מתרצת בדרך

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 9:56 p.m. Page 42

בית חב"ד עם מראה נינוח

ממילא שאלות רבות בעניני אמונה".

בסמיכות לישיבה הייתה ספריה חסידית אליה היה יונתן נוהג להגיע ולעיין בספרי חסידות, בייחוד כאלה השייכים לרבותינו נשיאנו. אל חב"ד בכלל הייתה במשפחתו משיכה מיוחדת, זו החלה בשנת תשמ"א. "באותם ימים אבא טס בפעם הראשונה אל רבו האדמו"ר מצאנז שהתגורר במונסי. כשהוא הגיע אל האדמו"ר, עוד לפני שהלה פתח איתו בשיחה הוא ביקש ממנו תיכף לסור אל הרבי מליובאוויטש. "אתה צריך ללכת אל הלובאוויטשער רבי", אמר לו. הוא לא הרהר פעמיים, ומאז, בכל פעם שאבא היה מגיע לארצות הברית, הוא היה נכנס אל הרבי מלך המשיח.

"שנה לאחר מכן, הגיע אבי לארצות הברית לקראת י"ט בכסלו, במסגרת איסוף כספים למוסדות בראשם עמד. כמובן שבתחילה הוא הגיע ל-770. כשהגיע לבית חיינו הכריזו שהטנקיסטים יעברו אצל הרבי ויקבלו דולר. אבי ששמע זאת, החליט אף הוא לעמוד בתור. אבי במראהו החיצוני רחוק מלהראות חסיד חב"ד, ולפני שהגיע לרבי שאלו המזכיר הרב לייבל גרונר האם גם הוא עונה לקריטריון. אבי השיב כי הוא שליח של האדמו"ר מצאנז, והרב גרונר התרעם. בינתיים הבחין הרבי בדו-שיח, חייך חיוך רחב וסימן כי ברצונו לתת לאבי דולר... הרבי בירך את אבי בברכה והצלחה במאור פנים מיוחד, ואני תמיד אומר לאבי שאצל הרבי לא קורים דברים סתם כך, ואני מרגיש שבוודאי הרבי ראה אז ברוח קודשו, שלא רק שבנו יהפוך להיות חסיד חב"ד, אלא אף ישמש כשליח של הרבי".

מה שקירב את משפחת שפיצר לחב"ד באותם ימים — על אף שלא עשו שום דבר ממשי בכיוון אלא הסתכם באהדה רבה ותו לו — היה 'מופת' מדהים שאבי המשפחה זכה לראות אצל הרבי. היה זה כשעבר בחלוקת דולרים והגיש לרבי פתק בו נכתבו שמותיהם של כל ילדיו, חמשה בנים ושתי בנות. הרבי לא פתח את הפתק, אלא נתן לו ארבעה דולרים, שני דולרים לכל אחד מהילדים שעברו את גיל שמונה עשרה, ועוד חמשה דולרים עבור הילדים הנותרים. "אבא היה המום, מהיכן הרבי ידע שאכן רק שניים עברו את גיל שמונה-עשרה? כשהוא פנה להמשיך, סימנו לו שהרבי קורא לו שנית, הרבי הגיש לו עוד שני דולרים עבור אימי על השקעתה בחינוכנו...

"לא אשכח לעולם את הרגע שבו אבי חזר לבית. הוא היה נרגש מאוד, מעולם לא ראיתי את אבי בסיטואציה שכזו. אבי חגר גרטל ובכה ממושכות. הוא אסף את כולנו ובחרדת קודש אמר שיש לו שליחות מהרבי מליובאוויטש, והעניק לנו את הדולרים שקיבל בעבורנו, תוך שהוא מציין שהרבי ידע את גילנו מבלי שהוא ציין זאת. לאחר מכן הוא קרא לאימי והגיש גם לה את הדולרים שקיבל עבורה. מאז אותו יום התחלנו לדבר בבית ברצינות ובחרדת קודש על הרבי ועל חב"ד".

מקביל ללימודיו של יונתן בסלבודקה, שקנתה לה שם בעולם הישיבות, הוא המשיך ללמוד חסידות באופן עצמאי. יום אחד של ראשית שנת תשנ"ג, נודע לו שמתקיים שיעור בחסידות על ידי הרב מענדל וועכטר בספריית חב"ד. יונתן הגיע והוקסם. "ממש מים קרים על נפש צמאה", נזכר בהתלהבות. הרב וועכטר ביקש ממנו להביא מהישיבה משתתפים נוספים. ואכן, עם הזמן הביא עמו תלמידים נוספים, וביחד התחילו ללמוד תניא וליקוטי תורה.

בין לבין התוודע יונתן למשפיע הרב זלמן לנדא, והם החלו ללמוד מדי יום רביעי תניא וכן את שיחותיו של הרבי. "התלהבותי לא ידעה גבולות".

את לימודי החסידות שלו, הוא שמר בסוד מטעמים מובנים. בהנהלת ישיבה שרר פחד גדול מלימוד החסידות, וחל איסור מוחלט להכניס ספרי חסידות בין כותלי הישיבה. בין כה וכה, החברותא עם הרב זלמן לנדא הפכה לשיעור בחסידות בהשתתפות עוד כמה מתלמידי הישיבה שהתלהבו אף הם מתורת החסידות. "בכל שבוע היינו משכימים קום, ובשש בבוקר היינו מתאספים בבית הכנסת של חסידי אלכסנדר כדי ללמוד חסידות עם הרב לנדא.

"השיעור נמשך חודשים ארוכים בהשתתפות כמניין וחצי בחורים מתלמידי הישיבה. בוקר אחד התגלו על ידי גיסו של ראש הישיבה, שפער את עיניו בתדהמה. לרגע היה המום, אך מיד התעשת והחל להרביץ בנו מוסר על שאנחנו לומדים תניא, שלדבריו, זה אפיקורסות גדולה. 'כתוב שם שלכל יהודי יש נשמה שהיא חלק מאלוקים ממש, אתם מבינים מה אתם לומדים?", רטן בזעף. 'האם הקב"ה זה דבר ממשי שאפשר למשש אותו?'

"כבר למחרת הגיע אלי המשגיח ודיבר איתי גלויות, על כך שהוא יודע שאני זה שמארגן את השיעור, ומוצבת בפני ברירה או לחדול או לעזוב את הישיבה לאלתר.

"ניסיתי להצטדק וטענתי מדוע עושים מלימוד חסידות דבר כל-כך חמור, והרי זה רק מחזק אותי, ואת כולם, באמונה וביראת שמים. זה שבחורים הולכים לים ביום שישי להתרענן, זה דבר שאפשר לעבור עליו לסדר היום, ואילו לימוד חסידות זה קו אדום? אך

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 9:56 p.m. Page 43

הוא היה נחרץ בדעתו ולא היה מוכן להאזין לטענותיי, 'לא נאה לך, סע הביתה'. יום אחד אף התקשר לאבי וסיפר לו על לימוד התניא. אבי הגיע לישיבה, וביחד ישבנו אצל ראש הישיבה. הלה טען שהוא לא יכול להמרות את קביעת המשגיח, ובידי הברירה לחדול מלימוד החסידות. לא הסכמתי, והעדפתי לעזוב את הישיבה.

"התקשרתי להתייעץ עם הרב זלמן לנדא מה עלי לעשות, והוא הציע שאלך ללמוד במגדל העמק. בחודש אלול כבר הייתי בישיבה. כמו בכל הישיבות, בחודש אלול שוררת תכונה לקראת הנסיעה לרבי בחודש תשרי. נדבקתי בהתלהבות והצטרפתי לנסיעה.

"באותו חודש תשרי, בשכונת המלך, עברתי את ה'ביטוש' האחרון בדרכי אל עולם החסידות. כל התוועדות שנטלתי בה חלק, הוסיפה נדבך נוסף לאושר הגדול שהתחיל להירקם בתוכי בדרך להפיכתי ל'תמים' מן המניין. על-אף שהתנאים הגשמיים היו קשים, כאלה שלא הורגלתי אליהם בעבר, הסכמתי לשאת הכול באהבה ובהבנה, כי הרגשתי שסוף כל סוף אני מוצא מנוחה אמיתית לנפשי, ומסלק את הריקנות שהציפה את לבי..."

כשנתיים למד יונתן בישיבה במגדל העמק, ולאחר שנת ה'קבוצה' נסע ללמוד 'סמיכה' באוסטרליה, שם גם התחיל להיפתח לעולם השליחות. חלק מהתקופה עסק במבצעים במסגרת בית חב"ד לישראלים בעיר. הוא התקשה להסתגל עם מושגי החיים של הצעירים הישראלים. "חב"דניק מבית שגדל על עולם השליחות ופתוח יותר לעולם, לא מתרגש ולא נרתע מאותם שגעונות. אני הייתי צריך לעבור תקופת הסתגלות מסוימת".

בתש"ס, לאחר שנה וחצי של שליחות באוסטרליה, התחתן ר' יונתן עם בת זוגו, מרת דבורה לאה לבית משפחת הרב שלום דובער וולפא מקרית גת.

כבר בתחילת הדרך היה ברור לשניים שפניהם מועדות לשליחות. לאחר שחוו טעימה מחוויית השליחות ברמת ישי וברמת בית שמש, החליטו סופית כי הם בוחרים בחיי שליחות. לימים קיבל כמה הצעות לשליחות בהם שכונת 'עין כרם'.

"באחד הימים מצאנו את עצמנו מגיעים לשכונת עין כרם בכדי לעמוד על אופי התושבים והאפשרות להשתקע ולפעול במקום. לאחר דקות לא ארוכות של הליכה רגלית, פגשנו בבמאי אבי קושנר, דמות מובילה בתרבות הישראלית החילונית, כשלצדו היה צוות של צלמים ועורכים. הוא כנראה הופתע מהנוכחות שלנו בשכונה, ניגש אלינו, וסיפר שהוא עורך סרט תיעודי על השכונה ושאל למעשינו. אמרתי שאני שוקל להקים בשכונה סניף של בית חב"ד ועיניו אורו. מעלינו היה, להבדיל אלפי הבדלות, מסגד ומתחתינו כנסייה. הוא הביט על שניהם ואמר 'הדבר היחיד שחסר פה, זהו מקום שיפיץ יהדות", עודד, כמו נשלח בהשגחה פרטית לגרום לנו לימכה בפטיש' בהחלטתנו.

"במשך דקות ארוכות התפנה מעיסוקיו וסיפר לנו על השכונה, ועל כך שלא מצפה לנו כאן עבודה קלה.

"מהר מאוד הבנו למה התכוון, שכן כמה דקות לאחר מכן, בפגישה אקראית עם תושבת המקום, התעניינה לגבי נוכחותנו, וכשסיפרנו לה על מטרת בואנו, הביטה בנו כהוזים. 'יש פה שבע כנסיות, שש מסעדות שפתוחות בשבת ומזמנות אליהם אלפי סועדים. כאן לא אוהבים דת ודתיים, חבל לכם על האנרגיה ועל ההשקעה", אמרה. כששמעתי כך החלטתי שזה המקום...

"היה זה כמה ימים לפני ראש השנה. כתבנו לרבי שאנחנו רוצים לצאת לשליחות בעין כרם. ללא היסוס והכנה, ארזנו את חפצינו ושלושה ימים לפני חג החגים הגענו לשכונה. הבנו טוב מאוד בפני איזה אתגר אנו

בריקוד של דביקות עם אחד המקורבים

הפרויקט שנמצא כבר בשלבי הכנה אחרונים, זה הקמת בית ספר למוסיקה חסידית עם אוריינטציה חב"דית מובהקת. "היכל הנגינה נמצא עמוק בחב"ד" מציין הרב שפיצר, "לפי הבדיקות שעשיתי, זהו רעיון תקדימי שעדיין לא נוסה באף מקום. המוסיקה פותחת את הלב ואת הנשמה. אנשים מרגישים נוח להשתתף בסדנת מוסיקה יותר מאשר בשיעור תורה, וזו בהחלט דרך טובה להרחיב את מעגל המתקרבים בכאלה שלא היו מגיעים לשיעורים.

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 9:56 p.m. Page 44

תמונת הרבי עם מסר מעשי לשחקנים

עומדים, אבל הדבר לא הרתיע אותנו. להפך, הקושי חיזק את ההחלטה. שכרנו בית במרכז השכונה, ועוד באותו יום תלינו בחזיתו שלט 'בית חב"ד'. כבר למחרת הצלחנו לשכור את מתנ"ס השכונה ליומיים של ראש השנה ועוד באותו יום הזדרזתי לפרסם לתושבי השכונה על תפילות החג והאפשרות לשמוע תקיעת שופר. באותה שנה התאסף בקושי מניין".

התאכזבתם?

"לא התאכזבנו. ידענו בדיוק לאיפה אנחנו נכנסים. השנה הראשונה הייתה אכן קשה מאד. שיעורים קמו ונסגרו. הרבה ניסיונות לתחזק פעילות גוועו עוד בתחילת הדרך. היום, במבט לאחור, אני לא מבין כיצד שרדנו את קשיי הבראשית. ראינו בחוש כיצד אנו מקבלים כוחות מהמשלח באמצעות ברכותיו שמתממשות אחת לאחת. כך שרדנו מסכת שלימה של קשיים ואכזבות, גידופים ופנים חמוצות להם 'זכינו' בשנה הראשונה.

"בד בבד התחלנו לפעול בבית הרפואה 'עין כרם'. הנחנו תפילין עם החולים, עודדנו וחיזקנו אותם. עם חלקם כתבנו לרבי.

"רק לאחר כשנתיים, הצלחנו ליצור סביבנו קהילה קטנה ומאוחדת, ואז החלטתי ללכת על גדול. שכרנו מבנה גדול במרכז השכונה, שיפצנו אותו ברמה שתשווה לו מראה נינוח, ופתחנו בו בית כנסת בנוסח אשכנזי, מאחר שכמה בתי כנסת בנוסח ספרדי כבר קיימים בשכונה.

"שוב הגיע ראש השנה, ופרסמנו ברחבי השכונה על פתיחת בית הכנסת. כמה הופתעתי לראות עשרות מתושבי המקום ממלאים את המקום. אל אותה תפילה הגיעו שני מוסיקאים מוכשרים, יאיר הראל וברוך ברנר, אשר לימים הקימו את להקת 'קולמוס הנפש' ששרה בין היתר ניגוני חב"ד. המפגש איתם הביא לפריצה הגדולה של הפעילות החב"דית. הם הביאו לבית חב"ד את חבריהם וידידיהם, והקהילה הלכה וגדלה.

אחד מאבני הייסוד שמתאפיין בהם בית חב"ד הם ההתוועדויות שמתקיימות בתדירות. להתוועדויות בעין כרם חן מיוחד ומעורר. "אני תמיד אומר לחברים שמה שאפשר לפעול דרך הקיבה, אי אפשר לפעול דרך הראש", מציין הרב שפיצר. גם בשבתות בהן הוא נמצא מחוץ לשכונה, תתקיים ההתוועדות הקבועה. "זו דרך נפלאה לייצור אחדות לבבית וחברית בין המקורבים וכאלה שזה עתה באו; לכל אחד ניתנת אפשרות לומר את אשר על לבו, לשאול שאלות ולעלות תהיות על כל נושא".

כשאני מבקש מהרב שפיצר להרחיב מעט על אותן התוועדויות שנערכות בכל הזדמנות, הוא שולף ממגירתו מאמר תחת הכותרת חוויותיו של בני"ש (בין ישיבה, הסדרניק) שהשתחרר מהצבא וחזר לישיבה. מסתבר שאותו בין ישיבה כתב את חוויותיו באתר האינטרנט 'ישרא-בלוג', שם תיאר את פגישתו הראשונה עם התוועדות חסידית. לא טעיתם, אם ניחשתם, שההתוועדות אליה נקלע הלז, הייתה בעין כרם:

"במוצאי שבת טיילנו בשכונת עין כרם בירושלים. חיפשנו שם מקום לאכול, כששאלנו שומר אחד שהיה שם, אם הוא מכיר מקום כשר הוא ענה לנו: מה אתם דתיים בכלל מחפשים כאן? כולם כאן נוצרים. מאז שעליתי ממוסקבה אני לא יכול להסתכל על גויים, הוא מוסיף ברגש. בזבזנו בקור ובערפל איזה שעה וחצי וחזרנו לרכב. הרכב חנה ליד ביתן קטן שהתהדר בתואר "בית חב"ד". שמענו מבפנים קולות נגינה ושירה קלושה, נערכה שם סעודת מלווה מלכה כנראה.

"אנחנו כאמור בדרך לרכב ופתאום נפתחה הדלת ושני אנשים יצאו החוצה אחד מהם נושא בידו חליל אלט (שחור עם 2 פסים לבנים למי שתהה) הוא אמר כמה מילות פרידה לשני ובא להיכנס חזרה, אבל הוא קלט אותנו עומדים בצד ומסתכלים עליו. הוא מסתכל עלינו בחזרה, ולפתע הוא אומר 'יש בפנים מלווה מלכה, בואו תכנסו, תאכלו משהו'...

"אנחנו מסתכלים אחד על השני ודיי בספונטאניות נכנסים (אחרי הכל השעה הייתה כבר 11 בלילה וחיפשנו מקום לאכול). נכנסים לחדרון ושם אנחנו רואים בערך 20 אנשים יושבים מסביב לשולחן מנגנים ושרים, 2 גיטרות והאלט הנ"ל ועוד חליל עץ מונח על השולחן. לא הכרתי משם אף אחד (חוץ מהחברים שלי שבאו איתי כמובן...) אבל תחושת החמימות והביתיות שהיו שם היו מדהימות, קשה מאוד לתאר.

"האנשים שהיו שם לא היו הכי דתיים בעולם והמכנה המשותף שלי איתם היה בערך אפס, אבל הישיבה שם הייתה מאוד מקרבת חוויה שגם שאני מנסה לתאר אותה זה לא כל-כך הולך, מן דבר כזה עוצמתי שמרגישים אבל לא מצליחים להסביר. לקחתי את החליל מהשולחן והצטרפתי למה ששרו שם. אחרי כמה דקות חברים שלי היו לחוצים ללכת, אז הלכנו. הייתי יכול להישאר שם שעות, ככה בין האנשים האלה שלא הכרתי לפני כן אבל ששידרו עוצמות אדירות ותחושה מדהימה של קירבה. בעזרת ה' אני עוד אלך לשם מתי שהו".

אם בראש השנה וביום כיפור הראשונים לבואו לשכונה היה איכשהו מניין דחוק, הרי שלהקפות בשמחת תורה לא הגיע איש. הרב שפיצר רקד לבדו, פיזז וכרכר בעוז כשבחיקו ספר תורה. זה היה לפני ארבע שנים, השנה בשמחת תורה היו בבית הכנסת למעלה ממאתיים משתתפים.

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 9:56 p.m. Page 45

במשך ארבע השנים האחרונות בנה הרב שפיצר סביבו קהילה חמה ומלוכדת שמונה כמה מאות נפשות. במעגל הראשון נמצאים עשרות המשתתפים במנייני התפילה הקבועים, ובשאר הפעילויות. במעגל השני נמצאים מאות מקורבים, כאלה שנמצאים בתחילת דרכם בהכרת דרך ישראל סבא.

ביקשתי מהרב שפיצר לספר לי על תחילת ההיכרות עם כמה מהמקורבים:

"האופי השלוו והנוסטלגי של השכונה מושך לתוכה הרבה מיסטיקה. המורים המרכזיים של תורת המזרח מתגוררים בשכונה וממנה מפיצים את מרכולתם בכל הארץ. ישנה בשכונה אישה בגיל מתקדם שבתחום הזה נחשבת כסמכות הראשונה. היא מוכרת מאוד בברנז'ה הישראלית, בשכונה ומחוצה לה, גם מפני שהיא כלתו של מר מאיר יערי שהיה מייסד תנועת 'השומר הצעיר'. בצעירותה הקימה בעצמה סניפים בנגב. פעמים רבות שמה צץ ועלה בשיחות שקיימתי עם המקורבים. יום אחד החלטתי שאם יש לה השפעה כה גדולה על אנשים, אני מוכרח לעלות לביתה ולבקש לתהות על קנקנה, ואולי ליזום התפתחות חיובית בכיוון של שיעור תניא וכדו'.

"אמרתי לעצמי שאם אצליח להשפיע עליה, הדבר יגרום גם לרבים מתלמידיה להתעניין אף הם בתורת החסידות. באחד הימים אכן עליתי אל ביתה והצעתי לה ללמוד תניא. היא הפתיעה אותי כשאמרה שגם היא שמעה עלי וכבר זמן רב שהיא מבקשת ללמוד יהדות, מקווה להספיק לפני שהיא עוצמת עין לצמיתות, כלשונה. מהר מאוד הבנתי שעל-אף גילה המתקדם ורמתה האינטלקטואלית, הרי שידיעותיה ביהדות הן קלושות מאוד, כאלה שפוגשים אצל נערים צעירים להורים מתבוללים.

"למדנו כמה שיעורים בצוותא. בתחילה זה היה מורכב מאוד, כי כל נושא שלמדנו בתניא וביארתי אותו, היא מצאה לזה הקשר בתורה שלה. חלפו ימים וראיתי שפנימיות התורה מתחילה להשפיע עליה. היא חדלה לקשר את הדברים לשיטות בהם הייתה עסוקה. במשך הזמן החלה להגיע לתפילות בבית חב"ד. בליל הסדר האחרון היא התארחה בביתנו כמו רבים אחרים, ויצאה מוקסמת.

"כמו שקיוויתי, זה לא נעצר אצלה. באחד הימים בתה הקיבוצניקית התקשרה אלי וסיפרה שבנה הנמצא בצבא מתעניין מאוד ביהדות, ומכיוון שהיא שמעה עלי מאימה, היא רוצה שהוא ייפגש איתי בנוכחותה. במפגש הראשון שלנו עשינו לו

הרב יונתן שפיצר מוסר שיעור תורה בבית חב"ד

בר-מצווה על ידי הנחת תפילין ראשונה, וכעת הוא וגם אמו, ועוד כמה מבני המשפחה, נמצאים בשלבי היכרות מתקדמים עם עולם היהדות, שהיה זר להם באופן מוחלט.

"ישנו בשכונה שחקן כדורסל ידוע שהיה שחקן נבחרת ישראל, ודמות מוכרת בארץ. לפני כשנתיים הגיע להתגורר בשכונה, ובאחד הימים אני מקבל ממנו טלפון בו הוא מבקש שאלמד עימו יהדות. אני מקפיד שלא יעבור חודש שהשכונה לא תהיה מוצפת במודעות ובפליירים על פעילות שאנו מקיימים. הוא סיפר שהוא מצא פלייר כזה, ומכיוון שהיה לו מעט קשר עם חב"ד מהימים בהם שיחק בקבוצת גליל עליון, הוא מבקש שאני אהיה זה שירווה את צימאונו ביהדות. אני לא מבין גדול בספורט וכשהגעתי לביתו, הציג את עצמו ואני לא ידעתי מיהו...

"למדתי אותו איך להתפלל ואיך להניח תפילין. הוא יהודי מאוד חם ליהדות ונרקם בינינו קשר חם וקרוב. כבר בתחילת הדרך איתו אמר לי פעם, 'תראה, לא חסר לי כלום. מה שאני צריך יש לי. חסר לי רק משהו פנימי ואת זה אני מתחיל למצוא ביהדות'. קבעתי בביתו עם עוד כמה מחבריו שיעור בתניא, והוא בעזרת ה' בדרך העולה בית א-ל. בזכותו בחג השבועות הגיעו עשרות נערים לשמוע את 'עשרת הדברות', שכן הוא הגיע לבית חב"ד ודיבר בפני הנערים שהתלהבו מנוכחותו. בימים האחרונים הוא התראיין לעיתון 'מעריב' שם סיפר על הקשר שלו עם

השנה החליט הרב שפיצר שגם הילדים המאושפזים בבית הרפואה, זכאים לצעוד בתהלוכת ל"ג בעומר, או לפחות לחוות את החוויה. הוא הגיע עם קבוצת המוסיקאים, חמושים בשלטי יהדות, והסתובבו בין המסדרונות לקול צלילי הנגינה. "לא אשכח כיצד באחד החדרים שנכנסנו אליו, ביקש ילד קטן, עלם חמודות שהוריו סעדו אותו, לומר לי דבר מה. בקול רפה לחש באוזני 'תודה שהגעתם, חשבתי שהשנה כבר לא אשתתף בתהלוכת ל"ג בעומר...'

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 9:56 p.m. Page 46

כלי התקשורת מתעניינים ביהדות

חב"ד עוד מהימים בהם שיחק בקבוצת הגליל העליון".

הפסיפס האנושי שמרכיב את המבנה האנושי של השכונה מזמין לרב שפיצר לא פעם סיטואציות בהם הוא צריך להתמודד ראש בראש עם פגעי הגלות, שלא מפסיקים לייצר אצל יהודים דעות מעוותות ומבולבלות:

"ישנו יהודי בקהילה שאביו הקים את התנועה הרפורמית בישראל. באחת מסעודות השבת בהן התארח אצלי, הוא שאל מה דעתי על ההלכה, ואני עניתי שחוקה חוקקתי ולא מערערים על ההלכה. הוא לא אהב את דעתי, קם ונטש את הסעודה. בתחילה לקחתי את העזיבה שלו בצורה קשה, אבל ישנם דברים שאי-אפשר להתפשר בהם, חשבתי לתומי שאולי הייתי צריך להתחמק באלגנטיות.

"חלפה שנה, ושוב הוא נכנס לבית חב"ד והפעם התחיל להתפלל. לא מזמן אף ביקש למול את בנו בבית הכנסת. לאחרונה אפילו התחיל לשמור שבת... מעולם לא העליתי את נושא העזיבה הפתאומית שלו לפני שנה, אבל אותי זה לימד שיעור חשוב בעולם השליחות: מחד אנו צריכים לפעול לקירוב כל רבדי העם אל התורה, ומאידך ישנם נושאים שאי אפשר ואסור להתפשר בהם. גם אם בתחילה אותם אנשים ייפגעו מאותה גישה, הרי שלאחר זמן הקשר שלהם איתך ועם מה שאתה מייצג, יתעצם. הם יבינו שאתה איש עקרונות ולא סוחר, וכך יעריכו אותך יותר.

"הנה אספר לך דוגמה נוספת למקרים בהם צריך לעמוד בתקיפות. בימים אלה נסגרת ההרשמה לסדנא למוסיקה יהודית אותה אני מקיים בבית חב"ד. חשבתי בתחילה, כי מכיוון שזה לא משהו אינטימי, ודומה יותר לאירוע ציבורי, אולי אפשר יהיה להעביר את הסדנא לנשים וגברים בצוותא. מכל מקום, שאלתי את הרב גלוכובסקי, אך הוא חשב אחרת ואמר שאין היתר לעשות זאת מעורב. מהבוקר אני מקבל טלפונים רבים ממקורבים שמביעים תמיהה על ההחלטה. גם אם בראיה קצרת טווח אני מרגיש שאני מפסיד משתתפים, אבל אנחנו לא אנשים פרטיים, אלא שלוחי הרבי ומחויבים ללכת על פי ההלכה".

פעילות רבה משקיע הרב שפיצר בבית הרפואה 'הדסה עין כרם' הנמצא בשכונה. את המעבר בין ביקורי יהודים המאושפזים בבית הרפואה לפעילות החיה והתוססת בבית חב"ד מכנה הרב שפיצר כ"נהר דינור": "לא פעם אני חוזר מביקור ממושך אצל חולה כשאני שבור ורצוץ ובעיניים דומעות, ואני משתדל שעד שאגיע לבית חב"ד אוכל להיות אדם חדש".

"רק לפני כמה דקות" הוא מספר "התקשר אלי השליח בגרמניה הרב ישראל דיסקין וביקש שאבקר חולה השוכב בבית הרפואה במצב קשה ואין לו משפחה בארץ ישראל, ואני בדרכי לשם".

מעבר לביקורים הממושכים אצל המאושפזים, מקיים הרב שפיצר פעילות מאומצת ומעניינת בימות החגים. "בכל חג, פורים, ט"ו בשבט, חנוכה ושאר ימים טובים, אני מארגן קבוצה גדולה של מוסיקאים מבית חב"ד, אנחנו מגיעים עם כלי נגינה שונים למחלקות, עוברים בין המיטות ומשמחים את החולים".

השנה החליט הרב שפיצר שגם הילדים המאושפזים בבית הרפואה, זכאים לצעוד בתהלוכת ל"ג בעומר, או לפחות לחוות את החוויה. הוא הגיע עם קבוצת המוסיקאים, חמושים בשלטי יהדות, והסתובבו בין המסדרונות לקול צלילי הנגינה. "לא אשכח כיצד באחד החדרים שנכנסנו אליו, ביקש ילד קטן, עלם חמודות שהוריו סעדו אותו, לומר לי דבר מה. בקול רפה לחש באוזני 'תודה שהגעתם, חשבתי שהשנה כבר לא אשתתף בתהלוכת ל"ג בעומר...' באותם רגעים חשבתי לעצמי, שרק בעבורו היה שווה כל המאמץ".

בנוסף לפעילויות הללו, ישנם רבים שמבקשים מהרב שפיצר לכתוב בעבורם לרבי מלך המשיח, ולבקש ברכה לשיפור במצבם הבריאותי. רבים מגיעים בכוחות עצמם לבית חב"ד כדי לכתוב לרבי, והמופתים מתגלגלים מתחת לשולחן. "רבים מהכותבים" אומר הרב שפיצר, "רואים בכתיבה רגע אינטימי שלהם עם הרבי, ואינם משתפים אותי מה הם כתבו או מה התשובה שקיבלו. אבל אני כן יודע ורואה אינספור פעמים, שאנשים יוצאים מבית חב"ד בפנים מופתעות ונדהמות.

"לפני כחודש נכנס לבית חב"ד זוג יהודים ממוצא ספרדי, שביקש לכתוב לרבי עבור בנם. הסתבר שהבן סבל כמה חודשים מכאבי ראש חוזרים ונשנים. הרופאים שבדקו אותו, המליצו על ניתוח ראש, וההורים היו בהתלבטות גדולה. חששם היה גדול. תשובת הרבי הייתה ברורה: לרופאים ניתנה הרשות לרפא וחלה חובה לשמוע לעצתם. הרבי חותם את המכתב בברכה שיבשרו טוב. כשהגעתי לבית רפואה אחרי שבועיים, ניגשתי אל מיטת הילד והוא כבר לא היה שם. כששאלתי את הרופאים היכן הוא, השיבו בשמחה כי הוא השתחרר וכי הניתוח ותהליך ההחלמה עברו במהירות שהפתיעה את כולם..."

כשכותבים על פעילותו של הרב שפיצר

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 9:56 p.m. Page 47

בבית הרפואה ב'עין כרם', אי אפשר שלא לציין את אחד מחברי קהילתו הסופר הנודע דוד בן יוסף. "הוא סוחב עימו סיפור חיים מרתק", מספר שפיצר. "בעבר הוא הוציא ספר שנקרא 'האם יש סיכוי לאהבה'. בימים האחרונים הוציא ספר נוסף שנקרא 'יש סיכוי", בו הוא עונה על שאלותיו ותהיותיו מהספר הראשון. בדף הכריכה נכתב: 'חב"ד עין כרם מול הדסה עין כרם'. הסיפור שהובילי לכתיבת שני ספריו, הנו מעניין. לפני קצת פחות מעשרים שנה חלה במחלה הידועה, ורופאיו בבית הרפואה 'שערי צדק' קצבו לו שלושה חודשים לחיות, לא יותר.

"לילה אחד ניתק מעליו את כל המכשירים הרפואיים, וברח מבית הרפואה בחזרה אל ביתו. הוא הסתגר בחדרו וביקש מרעייתו וילדיו שלא לשוחח עימו. כך שבוע שלם היה עם עצמו וערך חשבון נפש נוקב, וסירב אפילו לענות לטלפונים. באחד הימים צלצל הטלפון בביתו. הוא אמנם לא ענה, אך המטלפן מעבר לקו השאיר לו הודעה בתא הקולי, שזה עתה עבר במעמד חלוקת הדולרים לפני הרבי מליובאוויטש, ביקש ברכה עבורו, והרבי בירך והעניק לו דולר לברכה והצלחה.

"זמן קצר לאחר מכן, הוא החל לנסות רפואות טבעיות למחלתו מה שאכן עזר והוא יצא מזה לחלוטין.

"חמש שנים לאחר מכן, התקשר להתנצל בפני רופאי בית הרפואה שם היה מאושפז, על שברח מהם. הם סירבו להאמין שזה הוא המדבר עמם. הם היו בטוחים שהוא כבר בעולם שכולו טוב...

"לפני שנתיים, לאחר שרעייתו נפטרה, עברה הלה להתגורר בשכונה שלנו. הוא חיפש מרגוע לנפשו, מה שאכן השכונה פה יכולה להציע. יום אחד פגשתי אותו במכולת, והוא סיפר שגם שם משפחתו הוא שפיצר...

אמרתי לעצמי שאם אצליח להשפיע עליה, הדבר יגרום גם לרבים מתלמידיה להתעניין אף הם בתורת החסידות. באחד הימים אכן עליתי אל ביתה והצעתי לה ללמוד תניא. היא הפתיעה אותי כשאמרה שגם היא שמעה עלי וכבר זמן רב שהיא מבקשת ללמוד יהדות, מקווה להספיק לפני שהיא עוצמת עין לצמיתות

זו הייתה סיבה מספיק טובה כדי לרקום קשר של ידידות, והוא התחיל לפקוד בקביעות את בית חב"ד עד שהפך לחלק אינטגראלי ממנה. הוא חסיד של הרבי, גם בשל הברכה שקיבל, וגם בלמדו את תורת החסידות בהבינו את שיטתו של הרבי.

"בספר הראשון שכתב, העלה תהיות ומחשבות כיצד ניתן להתרפא ממחלות קשות. בספר השני הוא מציע פיתרונות שכתב בהשראת בית חב"ד אליו הוא קשור בנימי נשמתו. לפני תקופה לא ארוכה, ארגן התוועדות גדולה בבית חב"ד במהלכה העניק את הדולר שקיבל מהרבי, עבור הצלחת בית חב"ד. "המקום הטוב ביותר להתרפא ממחלות גופניות ונפשיות זה בית חב"ד" הוא אמר וזכה להרבה הערכה. מדי תקופה הוא מעביר סדנאות בבית חב"ד, בהם הוא מספר לחולים הלוקים במחלות קשות על האפשרויות להירפא".

הרב שפיצר רחוק מרחק שמים וארץ מלשקוט על שמריו. על אף שידיו מלאות עבודה וזמנו דחוק בענייני קהילתו אותה הקים עם רעייתו בעשר אצבעותיו. כיום עומדים בפניו שני פרויקטים גדולים אותם הוא מקדם. האחד הוא פתיחת ישיבה לבעלי תשובה שתשא אופי בריאותי, עם מאכלים בריאים ואפשרויות ספורט שונות. הפרויקט השני, שנמצא כבר בשלבי הכנה אחרונים, זה הקמת בית ספר למוסיקה חסידית עם אוריינטציה חב"דית מובהקת.

"היכל הנגינה נמצא עמוק בחב"ד" מציין הרב שפיצר, "לפי הבדיקות שעשיתי, זהו רעיון תקדימי שעדיין לא נוסה באף מקום. המוסיקה פותחת את הלב ואת הנשמה. אנשים מרגישים נוח להשתתף בסדנת מוסיקה יותר מאשר בשיעור תורה, וזו בהחלט דרך טובה להרחיב את מעגל המתקרבים בכאלה שלא היו מגיעים לשיעורים.

"יש לי מקורב שאנחנו בידידות עמוקה. בדעותיו האישיות הוא שמאלני מהסוג הקיצוני ביותר. בעבר הוא היה מגיע לבית חב"ד, אך מאז פורים, כאשר שמע שאני מבקש מהקב"ה לבטל את גזירת ההתנתקות, חדל להיכנס לבית חב"ד. למרות זאת, הקשר איתו נשמר ואף עלה הילוך. יש לו מעין פרינציפ לא ברור. אתמול הוא ניגש אלי ואמר לי 'בדלת האחורית אתה עוד תצליח להכניס אותי לבית חב"ד, מפני שאני אוהב מאוד מוסיקה, וזה זמן רב שאני רצה ללמוד את המוסיקה החסידית"...

דרוש

אדם נמרץ לגיוס כספים
למוסד חבד"י בצפון הארץ

לפרטים: 054-4976831

תלמוד תורה חב"ד גילה - ירושלים עיה"ק ת"ו

דרושים

לשנת הלימודים הבעל"ט ה'תשס"ח
דרושים לת"ת חב"ד גילה
מחנכי כיתות
ומגיד שיעור למכינה לישיבה
(זכות קדימה לבעלי נסיון)

קורות חיים בפקס: 02-6764219
לבירורים נוספים: 052-8770797

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 10:20 p.m. Page 48

"למה סבא וסבתא גרים כל כך רחוק?"

לחנך ילדים לחיי שליחות, זה אומר גם להספיג אותם בתחושת אחריות, רצינות, בגרות ומופת לדוגמה. ילדי השלוחים מהווים, אכן, דוגמה במקומות מגוריהם, כאשר גם אנשים מבוגרים מתפעלים מהבנתם והתנהגותם. כיצד עושים זאת?

שבוע שעבר הבאנו כמה רעיונות על החינוך **ב**שליחות. היום נקרא על חינוך **ל**שליחות. במילים אחרות: להכניס את הילדים לעולם השליחות מגיל קטן ביותר, פשוט לעשות אותם שלוחים.

לפני כ-15 שנה, עת אחת מבנותיי היתה כבת 4 או 5, נסענו יום אחד לבקר את סבא וסבתא בכפר חב"ד. הנסיעה מבית שאן לכפר חב"ד נמשכה כשעתיים, וכדרכם של ילדים, הילדה שאלה מפעם לפעם, "אבא, מתי מגיעים?" בשלב מסויים כבר נמאס לה לחכות, אז היא שאלה בצורה עניינית יותר: "טטי! למה סבא וסבתא הלכו לגור כל כך רחוק? הם לא יכלו לגור קרוב יותר?..."

ללמדנו שהילדים שגדלים בשליחות, משוכנעים שמקום מגוריהם, זה המקום הטבעי ביותר. כל השאלה היא רק למה סבא וסבתא שגרים בכפר חב"ד "הלכו לגור כל כך רחוק".

רעיון זה, אם נפנים אותו, נוכל להשתמש בו בחינוך ילדינו, לא רק לילדי השלוחים, אלא כל אבא או אמא (שקראו את הפרק הקודם ו)הבהירו לילדים ש"אנחנו מיוחדים", יכולים להגיע למצב שהילדים יפנימו את העולם המיוחד שלהם כדבר הטבעי ביותר. הם רק "לא יבינו" למה אחרים מתנהגים באופן שונה "מהמקובל"...

"זה בד"ץ?"

לפני כ-17 שנה, עת בננו הגדול היה כבן 3, שבתנו פעם באחד הקיבוצים הדתיים בעמק בית שאן. בקיבוץ יש בית כנסת אחד גדול, בו מתפללים כל חברי הקיבוץ. בעיצומה של תפילת שחרית, כאשר החזן מוליך את ספר התורה אל בימת הקריאה, שרר שקט מוחלט באולם התפילה, קשיש חביב נתן לילד סוכריה. לפתע נשמעה קריאה בקול רם: "טאטי! זה בד"ץ?" כל המתפללים שמעו וחייכו. אולי התפלאו על "דתיות יתר" של האורחים האלה ש"משגיעים" את הילד הקטן שבגיל כל כך צעיר, הוא צריך לדאוג אם זה בד"ץ או לא.

גם אני חייכתי, אבל משמחה. שמחתי לראות – וגם שכל הקיבוץ ידע – מה זה חינוך חסידי, "כך ולא אחרת". ללמדנו שכאשר יש בבית התנהגות מסוימת, הילדים מקבלים זאת כדבר המובן מאליו, ובע"ה "גם כי יזקין לא יסור ממנה".

למה צריך חומות?

יש אכן דוגמאות למכביר בכל בית חסידי. חינוך אמיתי אמור להתקבל אצל הילד כדבר מובן וברור שלא יתכן אחרת. סיפרו פעם על ילד בן 3 מכפר חב"ד שנסע עם אבא שלו באוטובוס מהכפר לתל אביב. בדרך הם עברו ליד כלא אבו כביר. הילד שאל: "אבא, מה זה החומות הגבוהות האלה?" השיב האבא: "כאן זה כלא, יש כאן אנשים שעשו דברים רעים ומסוכנים ושמו אותם בין החומות, כדי שלא יצאו ויעשו עוד דברים רעים". הילד המשיך לשאול: "אבא, בשביל מה צריכים את כל החומות? שייקחו את ה"נעגל וואסער" שנמצא ליד המיטה, ואזי הם לא יוכלו לקום ולא יברחו!..." הילד הצדיק הזה פשוט חונך שבלי נטילת ידיים, פשוט אי אפשר לקום מהמיטה. הוא גם היה בטוח שככה נוהגים בכל העולם, כולל האסירים באבו כביר, שפשוט, טכנית, לא יכולים לרדת מהמיטה בלי "נעגל וואסער". זו דוגמא לחינוך חסידי.

איך עושים את זה?

הדרך להגיע להישגים טובים בתחום הזה – שהילדים יפנימו מגיל קטן ביותר את ייחודנו כשלוחים או כחסידים, הדרך היא פשוט להתחיל מהגיל הצעיר ביותר.

רוב האמהות בעולם מבינות שחשוב מאוד שהילדים יאכלו וישתו כנדרש, שיתרחצו מעת לעת ויהיו נקיים ומסודרים. אז מה עושות האמהות כדי שאכן כך יקרה? פשוט מאוד – מגיל יום הן מאכילות, משקות, רוחצות ומלבישות את הילדים, הכי טוב שהן יודעות.

אמהות (ואבות) שיש להם עוד עקרונות בחיים, למשל צורת דיבור, עזרה בבית ולזולת, יקפידו להנחיל עקרונות אלו מהגיל הצעיר ביותר שהילד שייך לקלוט ולבצע. אצלנו בבית – למשל – הילדים מתחילים לעזור בנקיון מגיל שנה. תשאלו, מה כבר יכול לעזור ילד בן שנה? התשובה: הוא יכול לשים טיטול בפח. לאסוף משחקים לתוך הקופסא וכו'. למען האמת יותר קל לי לקחת בעצמי את הטיטול לפח, אבל אני מעדיף לקרוא לילד, לבקש ממנו לאט לאט להרים את הטיטול, לתת לו יד וללכת אתו ביחד עד הפח, להראות לו איך הטיטול נכנס לפח ואף להכריז בשמחה ובקול רם: כל הכבוד! יוסי שם טיטול בפח! אחרי 4-5 פעמים הטקס יהיה יותר קצר והעיקר, הילד למד – והוא ילמד לעזור, לנקות ולסדר את הבית.

כך גם בעניין השליחות או בעניין החינוך החסידי. השלוחים מחנכים את ילדיהם להתגייס לשליחות מגיל צעיר ביותר. אתם תשמעו משלוחים לא מעטים, שהילד בן ה-3 מחלק ספרי תהילים בסיום התפילה בבית חב"ד; הילדה מחלקת נרות שבת לשכנות או

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 10:20 p.m. Page 49

מאת: הרב יעקב שמולביץ, מנהל בית חב"ד, בית שאן

אתם תשמעו משלוחים לא מעטים, שהילד בן ה-3 מחלק ספרי תהילים בסיום התפילה בבית חב"ד; הילדה מחלקת נרות שבת לשכנות או מצרכי מזון לנזקקים וכו'. כבר שמעתי על ילד בן 12-11 שמכהן כגבאי בבית חב"ד לצידו של אביו ולפעמים גם בלעדיו...

לשתף גם את הילדים בפעילות

מצרכי מזון לנזקקים וכו'. כבר שמעתי על ילד בן 12-11 שמכהן כגבאי בבית חב"ד לצידו של אביו ולפעמים גם בלעדיו... הוא מסדר את העליות לתורה, מארגן התוועדויות וגם משפיע בדרכו העדינה שכל האווירה בבית חב"ד תהיה יותר חסידית. ילדים בגיל זה גם מצטרפים למבצע תפילין. ילדה בת 8 מרכזת כמה זאטוטים בגילאי 6-3 בחצר בית חב"ד, בזמן שהגדולים מתפללים, אומרת אתם את 12 הפסוקים ומחלקת להם ממתק. ילד בן 13 כבר מארגן ב"בין הזמנים" ישיבת קיץ לעשרות נערים בעיר השליחות שלו וכו'.

מובן שפעולות אלו צריכות להיות מלוות בהסברים, סיפורים ובעיקר דוגמה אישית של השליחות כערך עליון וכזכות הכי גדולה בעולם להיות שליח של כ"ק הרבי מלך המשיח – שלוחו של אדם כמותו. ילדים כאלו יונקים את רעיון השליחות עם חלב אמם, ויש לקוות (ולהתפלל!) שהם ימשיכו כמדריכות בקייטנות, מרכזות, רכזי את"ה ו'מטה משיחי בישיבה – בנוסף ללימודים בשקידה והתמדה מוחלטת, ויהיו אחר כך שלוחים נאמנים ומוצלחים.

כן הוא בעניין ההנהגה החסידית. הורים ומחנכים חסידיים יקפידו להרדים ילד עם ניגון חסידי! סיפור חסידי! לטייל עם הילד הקטן על הידיים בבית, בין התמונות החסידית ולומר לו: "הנה רבי". "הנה הרבי נותן צדקה". "בוא חמוד, תן צדקה". "הנה חסיד מתפלל". "הנה חסיד אומר 'לחיים'". ככה מגיל אפס. אפשר לקחת את הילדים מגיל צעיר ביותר להתוועדות חסידית מפעם לפעם. לצרף את הילד למבצע תפילין כשאבא הולך, לעשות בבית התוועדות או שיעור תורה ולהסביר לילדים מה קורה פה; לקחת את הילד/ה ל-770 או לפחות לספר לו ולהראות לו תמונות מבית משיח ולהבטיח לו שבקרוב בע"ה גם הוא יסע ל- 770 – שיהיה תיכף ומיד מחובר לבית המקדש.

אצלנו במשפחה המורחבת, יש מנהג מהסבא ר' אברהם שיחי' ליסון (שככל הנראה מתחיל עוד מאביו ע"ה ר' שמואל צבי ליסון שהיה שליח של הרבי הרש"ב בעיר פוניבז') שבסעודת שבת עוצרים לרגע את האוכל ואת השיחה הקולחת, ומחלקים לכל אחד ספר תניא וקוראים ביחד את שיעור התניא היומי. הדבר נעשה בעסק גדול. לפני שמתחילים ממנים אחד או שניים מהילדים הקטנים (שלא יודעים לקרוא) להביא את ספרי התניא, ומכתירים אותם בתואר "ראש קבוצה" (ככה המנהג ואין משנים אצלנו) אחר כך שרים "יהי רצון שנזכה ללמוד תניא" (במנגינה של "ויבחר בדוד עבדו" ואין משנים) ואז כל אחד קורא קטע, מסבירים לפי רמת המשתתפים, ויש נוהגים אחרי הלימוד לשיר "ברוך ה' זכינו ללמוד תניא"...

וכאשר נזרע ונשקה, הקב"ה יתן ברכה, ונראה פרי טוב בעמלנו, והרבי לכשיתגלה יצביע ויאמר "אלה הם בניי!"

דקה הליכה מ-770 • מלון מפואר • בפורמט קטן • סטייל גבוה • דירות סטודיו מפוארות

- מטבח מצויד במיטב השכלולים המודרנים: מקרר, מיקרוגל טוסטר, מיחם
- ארוחת בוקר, מקרר עם שתיה כל היום.
- טלפון חופשי
- אינטרנט מהיר חופשי
- וידאו

קינגסטון הטל

917-691-5212
718-473-5937

- החלפת מצעים ומגבות
- שרותים ואמבטיה מפוארים
- סבונים ושמפו בשפע
- שרות מלא!

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 10:20 p.m. Page 50

תפילת המנהיג

הרועה-הנאמן מבקש רחמים לבטל את רוע הגזירה וחרון-האף מצאן מרעיתו • מאמר על השפעת המנהיג בבני דורו, בקשר לימי ההכנה לג' תמוז • מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

להפוך גזירה קשה לחיי אושר

בשני מישורים משפיע הצדיק על בני דורו: בדרכים גלויות — מחנך ומורה דרך, מלמד תורה ומעורר לבם להתקרב לאבינו שבשמים, ובדרכים סמויות — מנשמתו הוא ממשיך שפע רוחני פנימי לנשמות בני דורו, כי[1], הצדיק הוא כמו 'ראש הדור' שכמו שה'ראש' מחובר לכל אברי הגוף והם יונקים חיותם ממנו, כך כל בני הדור יונקים חיותם מהצדיק.

נוסף לכך — מסופר בפרשת השבוע — הצדיק משפיע על בני דורו בכוח תפילתו, שהיא בוקעת רקיעים ועולה עד כסא הכבוד ופועלת עבור כל בני הדור לבטל גזירות קשות ולהפוך דינים לרחמים.

מחטאי הציבור החמורים ביותר, היה "חטא המרגלים", שבמקום להאמין ולבטוח בה', שמו בני דור המדבר את אמונתם במרגלים מפיחי הכזב:

בני העם היהודי שנבחרו מאת ה' להיות נושאי דגלו בעולם, וזכו להיות מובלים בידיו בניסים ונפלאות. הוא הוציאם מהעבדות בכור הברזל במצרים והוליכם במדבר בניסים ונפלאות על כל צעד ושעל — המן, באר המים, העננים שגם הגנו עליהם מן המזיקים, הנחשים והעקרבים, ומהשמש הקופחת והרוחות המדבריות וגיהצו את בגדיהם, עמוד האש האיר להם בלילה, וכו' וכו' — והנה אותו עם מסרב לקבל את הוראתו המפורשת של ה' לצעוד לארץ הקודש אל הגאולה, מתוך מחשבת כפירה שלא יצליחו לכבוש את הגויים הדרים בה! הם חוששים שמי שהוציאם ממצרים לא יצליח להכניסם לארץ חמדה!

החטא היה כה חמור ונורא שבגינו חרה אף ה' להכותם ולהמיתם — "אכנו בדבר ואורישנו", "אכלה אותם כרגע"!

אך משה רבינו הפציר בתפילות ותחנונים לה' "סלח נא לעוון העם הזה גו'" והצליח לבטל את הדינים ולהפוך את הגזירה הקשה מקצה לקצה, ולהאריך ימיהם בעוד שנים רבות, יש מהחוטאים שחיו עוד ארבעים שנה, ולא היה אדם מן החוטאים שמת לפני גיל שישים[2]!

וחייהם לא היו מתוך דוחק ועוני, ולא מתוך צער וקשיים ולא בבית כלא, אלא חיי רווחה ועשירות מופלגת, מתוך שלווה ומנוחת נפש הכי מעולים שבן-אנוש יכול להעלות על דעתו, מצב שלא היה מעולם לשום עם בהיסטוריה האנושית: עם שלם חי 40 שנה בלי שום טירחה ועמל ברמת מחיה מעולה ומשובחת ביותר, כל מזונם ומחייתם ניתנו להם במתנת חינם משמים, והם זכו להגנה מהאויבים על-ידי העננים בלא צורך להקים צבא, חיילים וכו'; גם עושר רוחני יוצא-דופן היה להם, הם זכו ללמוד תורה מ'רבן של כל בני ישראל' — משה רבינו! ובדרגתם הרוחנית הגיעו למעלות נשגבות כמבואר בספרי קבלה "שהם לא זקוקים לעולם הבא", מפני שכבר בעולם הזה הגיעו לדרגה אלוקית יותר נעלית מדרגת העולם הבא! וכל זאת בזכות תפילותיו של משה!

כי תפילת הצדיק כוחה אדיר ונשגב ביותר, להפוך ולרומם מאבדון ושאול תחתית, למצב של אושר וכל-טוב גשמי ורוחני!

תפילות שלא הועילו

למרות שכל החוטאים נושעו בכוח תפילותיו של משה, הרי המרגלים בעצמם מתו מיד באותו יום שחטאו ותפילות משה לא הגנו ולא סייעו בעדם! — מדוע[3]?

לא מפני שחטאם היה חמור יותר [בשל העובדה שהם שהטילו את המורא בלב העם מלהכנס לארץ חמדה, "חטאו והחטיאו את הרבים"], שהרי בכוח תפילותיו של הצדיק לשנות גם גזירות הכי קשות בגין החטאים הכי חמורים והכי נוראיים?

אלא משום שהם מרדו במשה רבינו עצמו, הם לחמו נגדו והמרידו נגדו את כל העם, ככתוב "וילינו[4] עליו את כל העדה", ובשל כך תפילותיו לא הועילו עבורם, כמו

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 10:20 p.m. Page 51

מאת: הרב יוסף קרסיק, רב אזורי בת חפר – עמק חפר

ציור: יוסי רוזנשטיין

שהתבטאו חז"ל "אין קטגור נעשה סנגור", אותו אדם שאתה משים כ'קטיגור' נגדך, אינו יכול ללמד סניגוריה וזכות עבורך[5]!

דבר דומה מצאנו בקשר ליום כיפור:

ביום מיוחד זה מתגלה הקשר העמוק בין היהודי לאבינו שבשמים ונמחלים כל החטאים והעוונות אפילו החמורים ביותר, אבל אדם המבעט ואינו שומר על קדושת היום, אין נמחלים חטאיו, וזאת לא משום שפגיעה ביום כיפור היא החטא החמור והנורא ביותר [שהרי ישנן חטאים שהעונש עליהם יותר חמור מהעונש על חילול יום כיפור], אלא כיוון שהוא פוגע באותו יום עצמו, ולכן אותו יום לא יכול להיות לו לסניגור ללמד זכות ולהצילו, שהרי "אין קטיגור נעשה סניגור"; כך גם בנדון דידן, אכן ישנן חטאים יותר חמורים מפגיעה במשה, אבל המרגלים שפגעו בו נענשו יותר מכל, וזאת לא כעונש, אלא משום שבמרידתם במשה הם הפסידו שמשה שלא יוכל לשמש עבורם כסניגור.

מכאן למדים את החשיבות הגדולה להתחבר אל הצדיק, שהרי בתפילותיו הוא מגן על כל בני דורו, ואפילו על רשעים גמורים, מלבד באלו שלוחמים בו; ו"מכלל לאו אתה שומע הן", גודל החשיבות לדבוק בצדיק ובתורתו, לילך בדרכיו ולקיים הוראותיו, כי בכך מגבירים את השפעתו המופלאה עלינו.

חטא המרגלים מסופר פעמיים

לפי זה נבין מדוע לאחר שהתורה מספרת את השתלשלות חטא המרגלים והשיכנוע שלהם את העם למרוד ולא לעלות לארץ, הרי בסוף הענין כשמתארים את העונש שהמרגלים קבלו, שבה התורה וכותבת פעם נוספת "וישובו וילינו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ" – ולכאורה פסוק זה מיותר, שהרי מתואר בתחילת הענין באריכות החטא ומעלליו ומדוע הפסוק שב וחוזר על כך בשניתי? [יש שחשבו לפרש שהמרגלים הלכו לרגל שני פעמים ושני פעמים הם המרידו את העם, אך רש"י שולל זאת מכל וכל].

אלא סיבת הענין היא, כי יש הבדל בין התיאור הראשון של חטא המרגלים לתיאור השני: בפעם הראשונה התורה מדגישה שעיקר תלונתם היתה כלפי הקב"ה, וכדברי ה' "אשר המה מלינים **עלי**", אבל בתיאור השני – התורה מדגישה שהתלונה היתה כלפי משה "וילינו עליו" – על משה (ואהרן).

חטא המרידה בה' אלוקי ישראל חמור לאין-שיעור מחטא המרידה במשה, לכן

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 10:20 p.m. Page 52

בתיאור הראשון והעיקרי, מודגשת המרידה בה' ולא במשה, כי זה הפשע החמור ביותר, אבל בהמשך כשהתורה מדברת על העונש יוצא-הדופן שניתן למרגלים, שבו ביום שחטאו הם מתו, כאן התורה מדגישה את המרידה במשה, כי למרות שזו לא היתה הסיבה לעונש (הוא ניתן בשל החטא היותר חמור, המרידה בה'), אך זאת היתה הסיבה לכך שהמרגלים מתו ביום, בשונה משאר החוטאים שנשנעו במהלך הארבעים שנה הבאות:

כיוון שהם חלקו על משה ומרדו בו לכן הוא לא יכל להתפלל עליהם ממילא לא היה מי שיגן עליהם לכן מיד פגעה בהם מידת הדין, בו ביום שחטאו – מתו. אם כן העונש ניתן בגין המרידה בה', אבל ביצועו המיידי נעשה בגין איבוד 'מטריית הגנה' של משה, משום שמרדו בו.

נמצאנו למדים דבר נשגב על מנהיגי ישראל: אכן תפילות כל יהודי נשמעות ומתקבלות בשמים, אבל מיוחדות הן תפילות הצדיקים הדבקים בה' בכל מהותם וביחוד תפילות משה, מנהיג הדור, המפציר רחמים עבור כל אחד ואחת מבני דורו, גם עבור רשעים גמורים, והוא מצליח לפעול ישועות בקרב הארץ.

המאבק של משה במדת הדין

על דרכי המאבק של משה במדת הדין להכניעה ולבטל גזירותיה, ניתן ללמוד ממלחמתו בעוג מלך הבשן[6]:

עוג היה אדם גבוה מאוד, דבר המסמל את עוצמת כוחות הטומאה, ומולו ניצב משה שהיה בגובה עשר אמות, והוא אחז בידו 'רומח' באורך עשר אמות וקפץ עשר אמות לגובה, ואז היכה בקרסולו של עוג והרגו. המהר"ל[7] מסביר הפן הרוחני במלחמה, שכדי להכניע את כוחות הטומאה צריכים שלוש מעלות:

כיוון שהם חלקו על משה ומרדו בו לכן הוא לא יכל להתפלל עליהם ממילא לא היה מי שיגן עליהם לכן מיד פגעה בהם מידת הדין, בו ביום שחטאו – מתו. אם כן העונש ניתן בגין המרידה בה', אבל ביצועו המיידי נעשה בגין איבוד 'מטריית הגנה' של משה, משום שמרדו בו

1) גבוה עשר אמות – שלימות אישית בכל עשר כוחות נפשו, מנהיג עם עוצמה, גבורה עצמית וחוסן רוחני. 2) קפץ עשר אמות – עבודה בזריזות ומהירות, במלוא המוטיבציה והרצון בלי עצלות. 3) אחיזת רומח באורך עשר אמות – שימוש באמצעים וכלי מלחמה נאותים מול האוייבים.

וכמו בימים ההם כך בכל דור ודור כדי שמשה יצליח במלחמתו להכניע את כוחות הרוע והשלילה שבעולם – ובמיוחד בדורינו שתפקידו לסיים את המאבק, בסיום הגלות והבאת הגאולה – הוא משתמש בשלושת המעלות:

1) שלימות אישית – מעלותיו הנשגבות בכל תחומי הקדושה, התורה והמצוות. 2) כלי מלחמה – אביזרי הקרב של הצדיק הם תורתו, תפילתו, מעשיו ותלמידיו, הם שלוחיו לרחבי תבל. 3) קפיצה – עבודה בזריזות, בקפיצה וזינוק שלא לפי המדידות וההגבלות המקובלות, אלא בבחינת "אורות דתהו בכלים דתיקון", כמו שהרבי דיבר בשנים האחרונות על המאבק להבאת הגאולה.

ככל שדבקים ומתקשרים יותר בצדיק הדור, כך פעולתו והשפעתו בנו מתחזקת ומתעצמת, להתפלל ולהעתיר רחמים עלינו לכל טוב ו"לבני חיי ומזוני רויחי", עד לישועה הגדולה, בביאת משיח צדקינו יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצינו הקדושה, במהרה בימינו בקרוב ממש.

מקורות – לקוטי שיחות: חלק י"ג, עמוד 44.

---

1) תניא, פרק ב, ועוד.

2) רש"י לבמדבר, פרק יד, פסוק לג.

3) האור החיים (על הפסוק) מסביר שבשל חמש סיבות מעניש ה' מיד: 1) אם החוטא הוא אדם גדול וחשוב. 2) אם הוא חי בסביבה 'טובה', בין ייראי שמים וצדיקים ולמרות זאת הוא חוטא. 3) כשיש לו התעוררות לתשובה ולמרות זאת ממשיך בחטאו. 4) החוטא ומחטיא את הרבים. 5) אם חוטא בחטאים הרחוקים מטבע הרגיל. וחמשתם היו במרגלים, ולכן נענשו מיד.

4) במדבר, פרק לג, פסוק לו.

5) ולמרות שגם כל העם חלק על משה, ככתוב "כל העדה .. וילונו כל העם על משה", הרי עיקר מחלוקתם היתה המרידה בה' בשל הפחד להיכנס לארץ, ואילו המרגלים מרדו וחלקו בצורה ישירה וברורה כלפי משה עצמו.

6) ברכות, דף נד, עמוד ב.

7) גור אריה, במדבר כא, לה.

Mas603_B1.qxd 4/06/2007 10:23 p.m. Page 53

דרוש
מנהל חינוכי

למוסד חינוך
בניו-יורק
לשנת הלימודים
תשס"ז

למשלוח קורות חיים
פקס: 718 778-0800
דוא"ל: ayr@walla.com

"The quickest way to reveal Moshiach is by learning the Torah sources about Moshiach & redemption" שי"פ תזריע ומצורע היתנש"א

Radio Moshiach & Redemption
1620-1640 AM around Crown Heights & Boro Park
& 1710 AM in parts of Brooklyn **24/6**
worldwide live broadcast: www.RadioMoshiach.org

אנא תרמו בעין יפה למגבית מיוחדת של 50 אלף דולר

For donations or dedications make checks payable to:
"Radio Moshiach & Redemption"
383 Kingston Ave. #94, Brooklyn, NY 11213
718 756-4530 Tel/Fax 363-1652 Email: RadioMoshiach@erols.com
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש באר שבע

עד מתי?!

בצער רב וזעזוע עמוק משתתפים אנו בצערו של ידידינו היקר,
משפיע בישיבת חח"ל תורת אמת בירושלים

הרה"ח זלמן שיחי' נוטיק ורעייתו תחי'

על פטירת אביו מזקני אנ"ש בנחלת הר חב"ד

הרה"ח יעקב ע"ה נוטיק

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ומכאן ולהבא תדעו אך טוב וחסד ונחמה תמיד כל הימים,
ונזכה במהרה לקיום הייעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" בהתגלות הרבי מלך המשיח

הרב אהרן קופצ'יק - מנהל רוחני
הרב אמיר רוזן - משפיע בישיבה

הרב ירמיהו קליפא, מנכ"ל מוסדות הישיבה
תלמידי הישיבה והשלוחים

הרב מנחם כהן הכהן - ר"מ בישיבה
הרב שמעון דהן

Mas603_B2.qxd 4/06/2007 10:39 p.m. Page 54

השבוע ב-770: כינוס תורה, בר מצוות ועשרות חתנים!

יום ראשון, י' סיון

עפ"י הוראת הרבי שליט"א מלך המשיח מתקיים היום אחרי מנחה ה'כינוס תורה' של 'איסרו חג' שבועות. הכינוס התחיל כבר באיסרו חג עצמו שחל ביום שישי והיום זהו בעצם המשכו ועיקרו. את הכינוס פותח מארגן הכינוס ראש ישיבת תות"ל המרכזית – 770 הרב **שניאור זלמן לבקובסקי**. בדבריו הוא מספר על יחסו המיוחד של הרבי שליט"א לכינוסים שכאלו כאשר בכל שנה נוהג הרבי לומר שיחה מיוחדת כהשתתפות בכינוס ואף מעניק את בקבוק היין והמים עבור הכינוס.

לאחר מכן הוא מזמין את הרב **סימון ג'ייקובסון** לחזור שיחה של הרבי העוסקת בדיני גירות עם ישראל בשעת מתן תורה.

את הכינוס מכבדים בהשתתפותם רבנים רבים מכל קצווי תבל שהגיעו הנה לכבוד חג השבועות. והנה שמות הרבנים שנשאו דברים בכינוס:

הרב **אברהם אזדאבא** מד"א וחבר הבד"צ דק"ק קראון הייטס מדבר על מגילת רות ובכלל על חייה של רות המואביה, והוא אף מפרט כמה עניינים הלכתיים הקשורים לעניין.

הרב **מרדכי אשכנזי** מד"א דכפר חב"ד עוסק בביאור כמה נוסחאות בתפילה עפ"י (ובקשר ל) גדר מצוות עלייה לרגל.

הרב **ישראל הלפרין** שליח הרבי ורב קהילת חב"ד בהרצליה עוסק בסוגיית האמונה בדברי התורה ובדברי הנביא וכו' גם כשלעינינו נראה עניינים הפוכים וכו', ואת ההשלכות הנוגעות לזמננו זה.

הרב **ישעיהו הרצל** מד"א דנצרת עילית מבאר פרטים מעניינים בהלכות תפילין וקורא לקהל להתחזקות במבצע תפילין לרגל מלאות לו ארבעים שנה.

הרב **משה ווינקלר** מבורו פארק חוזר על כמה נקודות תורניות בשם האדמו"ר מקלוזנבורג ואף מספר על הקשר בין האדמו"ר לחב"ד.

הרב **שלום דובער לוין** מנהל הספרייה של הרבי מדבר על הלכות בישול בשבת לפי שו"ע אדה"ז.

הכינוס מסתיים בסביבות השעה 7:30 וכעת ניתן לראות עשרות תמימים שמתגודדים סביב הרב הלפרין שעומד במרכז החלק המערבי ומשיב בשפה קולחת ובסבר פנים יפות לכל השואלים והמתעניינים בקשר לדבריו בכינוס. כשעתיים נמשכים הדיונים עד שאת חלל 770 מפלחת שירת ה'יחי' שפורצת לפתע פתאום, בדיוק ב-9:25 או אז מזדרזים כולם להתכונן למעריב עם הרבי מלך המשיח.

לאור ההתעוררות שהחלה הערב סביב נושא האמונה וההידבקות בדברי הרבי שליט"א מחליטים התמימים לקיים סימפוזיון מיוחד עם הרב הלפרין בנושא גאולה ומשיח. הסימפוזיון מתקיים ב'געצל שולי' והוא נמשך כחמש שעות. הנושאים הנידונים רבים הם ובסיום הלילה יוצאים כולם מחוזקים יותר לקראת העמידה האיתנה ברגעיו האחרונים של ניסיון ההעלם המתמשך.

יום רביעי, י"ג סיון

אחרי שחרית מתקיימת התוועדות בר מצווה לת' **בועז לוי** מצפת. גם אביו הגיע הנה לרגל השמחה ובאירוע משתתפים תמימים רבים, שכני המשפחה מקדמא דנן.

בערב חוגגים תלמידי ה'קבוצה' שמחת בר מצווה כפולה לשני נערי בר מצווה מארץ הקודש. האחד הוא הת' **אהרון פריאל קירנברג** מגילה והשני הוא הת' **מנחם מענדל גבאי** מרחובות. האירוע מתקיים בפינה המזרחית צפונית, מתחת לעזרת נשים והרב **מ"מ גלוכובסקי** רב קהילת חב"ד ברחובות מכבד את המעמד בהשתתפותו.

לאחר שמסיימים שני החתנים לחזור על ה'מאמר', מתכבד הרב גלוכובסקי לשאת דברים לכבוד השמחה והוא מתעכב בדבריו על האיחול שנוהג הרבי מלך המשיח לאחל לחתני בר מצווה: "שיגדל להיות חסיד ירא שמיים ולמדן". וכאן מאריך הרב בביאור המושג 'חסיד' עפ"י מאמר הגמרא בנוגע להנהגה עם ציפורניים אשר "צדיק קוברן וחסיד שורפן", היינו שחסיד מוכן לשרוף חלק מגופו למרות שזוהי פעולה שעלולה לגרום לו עניינים בלתי רצויים אך העיקר שלא ייגרם בגללו נזק לאישה מעוברת, אם תדרוך על הציפורן, כידוע.

גם אבי אחד החתנים ר' **אליהו גבאי** נושא דברים וביניהם הוא מציין שבדיוק היום זהו יום הנישואין של ההורים של הרבי. הרב גבאי מספר לתמימים המסובים על מופתים שהתרחשו אצלו בשליחותו ביקטרינוסלב, עירו של ר' לוי"ק ע"ה.

יום חמישי, י"ד סיון

מוסר השיעור העיוני השבוע הוא ר'

Mas603_B2.qxd 4/06/2007 10:39 p.m. Page 55

צילום: מ.מ. הכטמן

בוגרי ישיבת "אור שמחה" בצילום משותף

צילום: מ.מ. הכטמן

שיח חסידים ב-770

קלמן ווינפלד. הנושא המדובר הוא 'המעשה הוא העיקר' והרב ווינפלד חוזר על מכתבים ושיחות של הרבי בנושא, מהם עולה באופן ברור אשר עם כל הכבוד ל'הרגשים' ולרצונות הטובים, הרי שלא תהיה הכנתנו להתגלות שלימה מבלי שנשקיע ונשקע בעשייה בפועל שהרי המעשה הוא העיקר.

'ליל שישי' ב-770 ומקומם של שתי ההתוועדויות הקבועות לא נפקד. האחת היא התוועדותם של בוגרי ישיבת 'אור שמחה' — הבוכרים, המתקיימת כמידי שבוע ב770, כאן מתוועדים הם בסגנונם המיוחד ותובעים איש מרעהו בחיבה גלויה הוספה בהתקשרות אמיתית לרבי מתוך התמסרות והקרבה. והשנייה היא ההתוועדות השבועית של התמימים יוצאי רוסיה שמתוועדים ב'זאל הקטן' עד השעות הקטנות.

יום שישי, ט"ו סיון

80 שנה ליום תחילת מאסרו של הרבי הריי"צ

הרבי אומר שביום זה — יום תחילת המאסר — נפעלה בעצם הזריעה שהביאה בסוף את החרישה — הגאולה בי"ב תמוז. כך אומרים היום התמימים לאנשיהם ב'מבצעים'. כל מאסר — הכנה לגאולה.

שבת קודש, פר' בהעלותך, ט"ז סיון

קבלת שבת מתחיל הערב בשעה 8:45 ובעמוד הש"ץ עומד ר' **שמעון הערץ**. כדרכו, הוא מתחיל את ה'לכה דודי' במנגינת 'יפרח בימיו' וב'לא תבושי' מבצע הקהל תפנית חדה בניגון ומנגינת ה'יחי' נשמעת ברמה. כשמסיימים את ה'בואי בשלום', מניחים את הסידורים על השולחנות וצוללים לתוך עשר דקות תמימות של שירת יחי מעומק הלב.

החזן בשחרית הוא ר' **זוב בער טאלער**. כבשבת הקודמת גם היום מלאה קריאת התורה בחתנים מאושרים ומרוגשים שבזה אחר זה עולים הם אל הבימה, מברכים על התורה וכך מחזקים את הקשר עם הרבי לקראת יציאתם אל החיים מלאי האתגרים והניסיונות.

לאחר הקריאה עולה הרב **מ"מ גלוכובסקי** אל הבימה ובאידיש קולחת הוא חוזר על כמה נקודות משיחות של הרבי על הפרשה ועל כמה עניינים בקשר למאסרו של הרבי הריי"צ. את דבריו הוא מתבל בסיפורים חביבים ובהוראות מעשיות (ראה מסגרת).

החזן במוסף הוא ר' **יוסף יצחק מוצ'קין** ממונטריאול והתפילה מסתיימת ב-12:45. ר' **דוד דרעי** פותח קידוש וסעודה בשולחן הארוך שמול מקומו של הרבי בהתוועדות

שלא נשכח מה הכי בוער...

בשבת האחרונה, לאחר קריאת התורה, עלה הרב **מ"מ גלוכובסקי** אל הבימה וחזר על כמה נקודות מהרבי מלך המשיח על הפרשה. והנה אחד הסיפורים שהוא סיפר בהקשר לעניין התביעה הנלמד מ'פסח שני' שבפרשתינו: היה זה באחד השנים, כאשר ר' **שמואל לו** שליח הרבי מלך המשיח בלונדון זכה פתאום בירושה מכובדת מאחד מקרוביו. ר' שמואל, ככל חסיד אשר "כל מה שעבד קנה רבו" החליט לתת את הכול לרבי.

היו אלו הימים הסמוכים לחג השבועות. במאמצים מרובים הוא הצליח להיכנס לרבי לפני החג ובלב שמח הוא נתן את הסכום הגדול, כשבפתק המצורף אליו הוא כתב — בין השאר — אשר בקשתו ותפילתו היא שצדקה זו שהוא זוכה לתת כעת תפעל את העניין של "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה".

לאחר החג הוא נכנס שוב, הרבי הודה לו על ההענקה, ואמר לו אשר בשל טרדות ההכנות לחג וכו' עוד לא הספיק לקרוא את הפתק המצורף, ושאל הרבי האם נכתב איזה עניין דחוף בפתק שדורש תשובה או ברכה באופן מיידי. ר' שמואל חשב מעט, העביר בראש את תוכן הפתק וענה שלא, אין משהו שדורש תשובה מייד.

אך יצא מן הקודש ומייד נזכר בבקשתו על הגאולה... בבת אחת כיסתה הבושה את פניו: "איך אמרתי לרבי שאין שום עניין דחוף?! הרי ביקשתי על הגאולה?! — עניין הכי דחוף ובוער!..."

Mas603_B2.qxd 4/06/2007 10:39 p.m. Page 56

להוריד את החולצה בשביל השני...

בהתוועדות הבר מצווה שנערכה ביום רביעי דיבר הרב גלוכובסקי בהקשר לתואר 'חסיד' אשר עניינו הוא לתת מעצמו לטובת חיי השני ובהקשר לכך הוא סיפר את הסיפור הבא: היה זה כאשר הגיע אל האדמו"ר מבעלז יהודי מאחת העיירות והתלונן בפני האדמו"ר על המצב הרוחני הירוד בעיירה וכו'. אמר לו האדמו"ר: "הכול נגרם כתוצאה מכך שאצלכם אין אף אחד שיכול להוריד את החולצה בשביל השני!..."

היהודי לא הבין למה ירמזו דברי הצדיק אך הצדיק לא נתן לו הרבה זמן לחשוב ומייד הסביר לו. "כשאתה הולך ברחוב – פנה אליו האדמו"ר בשאלה ישירה – ואתה רואה פתאום מישהו מדמם באופן מסוכן (הלה היה רופא במקצועו) מה אתה עושה?!"

"מה זאת אומרת – השיב הרופא מייד – אני מוציא תיכף את התחבושת מהתיק ועוצר לו את הדם!"

"ואם אין לך איתך את התיק, מה אתה עושה להצלת חיי האיש?!" -המשיך האדמו"ר והקשה.

"אחפש מייד איזה סמרטוט וכיוצא בזה, איתו אחסום את הדם, לבלתי ימות האיש" – השיב הרופא בביטחון.

"ואם גם סמרטוט אין לך, מה אז תעשה?!..." שאל שוב האדמו"ר.

שתק הרופא וחשב כמה רגעים.

"אתה לא יכול להיות רופא!" – קבע האדמו"ר בפני הרופא המופתע – "מדוע אתה צריך לחשוב?! וכי שכחת שיש לך את החולצה שלך?!... אתה מוריד מייד את החולצה ואיתה אתה עוצר את הדם!... אם אתה צריך לחשוב כמה רגעים כנראה שאינך מסור לתפקיד באמת!"

"כך בעיירתכם – סיים האדמו"ר ואמר – אין אף אחד שמוכן להוריד את החולצה בשביל בשני, לתת מעצמו ומחייו שלו לטובת הצלת חברו".

ובמקום מתוועד ר' **שלום שפירא** עם תמימים ואנ"ש. כך מנוצל בטוב הזמן היקר שבין סיום התפילה לתחילת ההתוועדות של הרבי.

בהתוועדות של הרבי שמתחילה ב-1:30 עדיין לא זוכים לראות ולשמוע את הרבי ולכן נמשך לבינתיים הסדר שאחד החסידים נעמד על הספסל לקרוא בקול כמה חלקים משיחה של הרבי. ה'בעל קורא' הוא ר' **יוסף רייצעס** והחומר הוא חלקיו האחרונים של ה'דבר מלכות'. לומדים על 'פולין = פה – לין' ועל 'שלהבת עולה מאיליה'.

החלק המערבי מלא בהתוועדויות חתנים ולשמחה אין קץ. מידי פעם פורץ ריקוד סוער על אחד הספסלים או השולחנות. באחד השולחנות סח אחד התמימים באזנו של חתן: פעם אמר הרבי הרש"ב אשר מה שכתוב במדרש שבשעת מתן תורה 'פסקה זוהמתן' של בני ישראל פירושו שאז הם הפסיקו להיות בעל'בתים...

מנחה ב-7:30 וב'סדר ניגונים' הנפלא כתמיד שמתקיים בשעת 'רעווא דרעווין' חוזר היום ר' **מיכאל חנוך גלאמב** על מאמר ד"ה 'רני ושמחי בת ציון'. המאמר מסתיים מוקדם מתמיד ועדיין לא הגיע זמן מעריב, ר' **מענדל רייצעס** מנחה ה'סדר ניגונים' מחליט לנצל את הדקות הבודדות לעוד כמה ניגונים צובטי מיתרים ומעוררי לבבות.

Mas603_B2.qxd 4/06/2007 10:39 p.m. Page 58

להיזכר בבן פסיסא

כ"ה סיוון – יום "שלימות הארץ"

פן מרכזי במאבק בנושא שלימות הארץ, קשור להסברה: האומץ לומר בשפה ברורה את העמדה הבלתי מתפשרת באופן של 'גאון יעקב'. לומר את מה שה"גוי אשר בקרבך" מפחד מהגוי אשר בוושינגטון. הבעיה אינה רק ביהודים הרחוקים מתורה ומצוות, אלא גם לגבינו.

יום כ"ה בסיוון הוא יום שקשור במיוחד לנושא שלימות הארץ. חז"ל מספרים לנו את הסיפור על גביהה בן פסיסא שהתווכח עם נציגי אומות העולם וגם ניצח אותם. יום זה נהפך ליום טוב. בשיחת כ"ה סיוון תשמ"א מפיק הרבי מלך המשיח הוראה לדורות ואומר כי ביום זה, בכל שנה ושנה, מתחדשים כל העניינים שהיו אז, ויש את הכוחות לפעול כמו גביהה בן פסיסא.

במגילת תענית מסופר, מה שהתרחש ביום זה לפני אלפי שנים, ואילו לא היינו יודעים שזה התרחש אז – סבורים היינו שסיפור זה הודפס בעיתוני כ"ה סיון תשמ"א.

המאורע שהתרחש בכ"ה סיון הוא כדלהלן: בני ישמעאל, בני מצרים ובני כנען, פנו בתלונות על היהודים – למי ששלט, ויכל לפעול עליהם – בטענה שהארץ בה דרים היהודים, אינה שייכת להם.

בני ישמעאל טענו אשר היא שייכת להם, היות וישמעאל הוא יורשו של אברהם; בני מצרים טענו אשר כל מה ששייך ליהודים, נלקח על-ידם מהמצרים בעת יציאת-מצרים, ואף הביאו לכך ראיה מהכתוב בתורה: "וינצלו את מצרים". ובני כנען טענו "ארץ כנען שלנו".

דרישתם, אפוא, מגוי זה היתה – אשר יפעל על היהודים שימסרו להם את ארץ ישראל.

בכדי להגיב על טענותיהם שלחו היהודים את 'גביהה בן פסיסא' – אשר לא התפעל מבני ישמעאל, מצרים וכנען, ובהוכחות מהתורה דחה את כל טענותיהם, ולא זו בלבד, אלא אף הוכיח להם שהם צריכים לשלם עוד ליהודים.

כיון שענה את התשובה בסגנון כזה אשר גם גוי הבין אותה, והיות שענה את תשובותיו על-פי התורה – "תורת אמת" – נתקבל המענה אצל אותו גוי. ובעקבות כך אמר (אותו גוי) לבני ישמעאל, בני מצרים ובני כנען: "תשובה ניצחת השיב אתכם אם אתם מחזירין תשובה – מוטב. ואם לאו – הרי אתם לו לעבדים". כששמעו זאת, ביקשו שלשה ימים בכדי לענות לו – וכלשון הסיפור: "הלכו ולא מצאו תשובה מיד הניחו בתיהם כשהם מלאים, שדותיהם כשהם זרועות, כרמיהם כשהם נטועות, הלכו וברחו להם".

ולכן – מסופר במגילת תענית – קבעו יום זה כ"ה סיון ליום-טוב.

ולכן, יש להפיק מכך הוראה ברורה בכל שנה ושנה בהגיע התאריך כ"ה סיון, ובמיוחד שהמצב עתה, הוא בדיוק רב, כהמצב דאז!

וההוראה היא: שצריכים לנהוג כפי שהיהודים נהגו אז, ולענות על הטענות הנוכחיות – בדיוק כשם שענו אז. ובאם אכן ינהגו כך – לא רק שיערבו לכך שלא ימסרו חס-ושלום מאומה מארץ ישראל – אלא גם מה שכבר מסרו יקבלו חזרה מהם, מפני שזה באמת שייך ליהודים, ורק לפי-שעה נמצא ברשות הגוים.

מצעד המתחרטים

בחודשים האחרונים הולך וגדל מצעד מתחרטים, מכל גווני הציבור, על פשע ההינתקות. אנשי תקשורת ועיתונאים, אנשי ביטחון וצבא, פוליטיקאים ו'שאר ירקות'. כולם גילו לפתע עד כמה ההינתקות הביאה את החורבן הגדול. רק בשבוע האחרון שמענו לפתע את דליה איציק מדברת על כך שההינתקות הייתה לשווא. גם אלוף פיקוד המרכז יאיר נווה שסיים השבוע את תפקידו, דיבר במונחים של טעויות שהצבא עשה. תומכים נלהבים לשעבר קיבלו לפתע רגליים קרות ומנסים להתנער מההינתקות.

יש לנצל את שעת הכושר והמומנטום שנוצר, שכן לא ראינו שמצעד המתחרטים יביא לשינוי במדיניות. לא ראינו אפילו שינוי קל בחשיבה ובאסטרטגיה מול האוייבים,

בחודשים האחרונים הולך וגדל מצעד מתחרטים, מכל גווני הציבור, על פשע ההינתקות. אנשי תקשורת ועיתונאים, אנשי ביטחון וצבא, פוליטיקאים ו'שאר ירקות'. כולם גילו לפתע עד כמה ההינתקות הביאה את החורבן הגדול. תומכים נלהבים לשעבר קיבלו לפתע רגליים קרות ומנסים להתנער מההינתקות

Mas603_B2.qxd 4/06/2007 10:39 p.m. Page 59

מאת: שי גפן

כאן נשאלת השאלה: כיצד יהודים שהם חרדים לדבר ה' יכולים לעלות על דעתם לתת לאיש זה פרס על מעלליו בשנים האחרונות? בתקופת 'התרגיל המסריח', כאשר אמרו לרבי מלך המשיח שפרס הבטיח לתקן את חוק 'מיהו יהודי' בתמורה לתמיכה בו כראש ממשלה, הגיב הרבי ואמר: "לא מיהו יהודי ולא פרס"

למרות שהסכנות הולכות וגוברות, ורוחות של מלחמה מנשבות מכל עבר.

בימים אלה נמצאת בעיצומה "עצומת המיליון" שיוזם 'המטה העולמי להצלת העם והארץ' שקורא להקמת וועדת חקירה לבדיקת אסון ההתנתקות. וועדה כזו, אם תקום, בכוחה להפוך את מצעד המתחרטים, לדבר עמוק שייצרב בתודעה הישראלית כפצע שלא יכול להגליד, ובזה, אולי, ימנעו פשע דומה בעתיד.

וכאן גם עלינו לשאול את עצמנו, מה עשינו ומה פעלנו כדי לעצור את ההתנתקות. האם אכן עשינו כל המוטל עלינו? לצערנו ראינו שבשעת מבחן הציבור לא היה. אנשים העדיפו לקטר בסלון ביתם ולא להיות חלק מהמאבק. מנהיגים מתוכנו גמגמו מול שאלות החיילים, האם לסרב פקודה. התשובות הלא-ברורות ולא-בהירות, הכשירו את הפשע ונתנו לגיטימציה לחורבן.

החרטה נשמעת יפה, אבל מצוות התשובה והחרטה אינה רק לבוא ולזרוק כופר נפש, אלא בעיקר קבלה לעתיד, ולצערנו זה לא נראה באופק. מי שמבין את המצב לאשורו, יודע היום עד כמה אסון ההתנתקות הוא בכייה לדורות שילווה את עם ישראל. יש דרך אחת לתקן את המעוות כפי שראינו קודם בשיחה של הרבי:

ההוראה היא: שצריכים לנהוג כפי שהיהודים נהגו אז, ולענות על הטענות הנוכחיות – בדיוק כשם שענו אז. ובאם אכן ינהגו כך – לא רק שיערבו לכך שלא ימסרו חס-ושלום מאומה מארץ ישראל – אלא גם מה שכבר מסרו יקבלו חזרה מהם, מפני שזה באמת שייך ליהודים, ורק לפי-שעה נמצא ברשות הגוים.

הויתורים משניאים עלינו את העולם

עולם הפוך ראינו. ככל שממשלות ישראל מצהירות בריש גלי על ויתורים וכוונות לנסיגות, השנאה והאנטישמיות בעולם רק עולה וגואה.

בשבוע שעבר שמענו על החרם האקדמי נגד ישראל מצד אוניברסיטאות בבריטניה. גם האיומים מצד אירגון הולכים ומתגברים. מצבה המדיני של ישראל הולך ומחמיר, בניגוד לכל הגיון לכאורה. דווקא כעת ישראל צריכה להיות, לכאורה, הכי מוערכת בעולם, ובפרט לאחר שהסיגה את כוחותיה מעזה ומצהירה כי היא בעד מדינה פלשתינית.

בשבת מקץ תשד"מ, הזהיר הרבי שהעדר הרגש של גאון יעקב וה"השתדלות להתרפס ולמצוא חן בעיני הגוי" מסכנת את בטחון היהודים. זה בדיוק מה שקורה כעת: הויתורים נתפסים בעולם כחולשות. כל ילד בגנון רואה היום מה גרמו הבריחות והנסיגות מלבנון ומעזה. אף אחד לא התחיל לאהוב אותנו כי עזבנו ומסרנו מקום מסויים לגוי. השנאה בעולם עלתה, בעיקר כי הבינו שאנחנו חלשים מאד ואפשר לתקוף אותנו. כל ההסברים לא יועילו, וכל השיחות הדיפלומטיות לא יעזרו. מי שלא רצה להבין את זה בטובות, יצטרך לקבל זאת בדרך הקשה. מה שלא יעשה השכל יעשה הזמן.

פרס סכנה לעם ישראל

בשבוע הבא יתקיימו בחירות לכהונת ה'פרזידנט' של ישראל. שוב המתמודד הנצחי מר שמעון פרס נמצא על דוכן הנבחרים, כשהפעם, כהגדרתו, הוא נאבק את הקרב האחרון של חייו ומצפה שיתנו לו צ'אנס.

לא צריך לספר לקוראים מי זה שמעון פרס ומה מעשיו שהביאו לעם ישראל בארץ ישראל חורבן עצום. כל קאסם שנופל היום ביישובי עוטף עזה וכל הרוג ה"ד, יש למר פרס חלק במעל הזה.

וכאן נשאלת השאלה: כיצד יהודים שהם חרדים לדבר ה' יכולים לעלות על דעתם לתת לאיש זה פרס על מעלליו בשנים האחרונות? בתקופת 'התרגיל המסריח', כאשר אמרו לרבי מלך המשיח שפרס הבטיח לתקן את חוק 'מיהו יהודי' בתמורה לתמיכה בו כראש ממשלה, הגיב הרבי ואמר: "לא מיהו יהודי ולא פרס". ברור עוד יותר, כי ממעמדו בראש מוסד הנשיאות הוא ינסה לקדם את הזיותיו המדיניות ביתר שאת. אותה מפלגה שומרת מצוות שמנסה כל העת להתנער מהסכמי אוסלו הארורים ולכפר על כך, לא ייתכן שראשיה יחשבו על תמיכה באיש הזה.

מה עשית היום לקירוב הגאולה?

הוסף בלימוד התורה ובפרט בענייני גאולה ומשיח • הוסף בתפילה • הוסף בצדקה

Mas603_B2.qxd 4/06/2007 11:01 p.m. Page 60

הוכתר רבה של קהילת חב"ד באלעד

הרב הנבחר נושא דברים

במעמד רב רושם הוכתר הרב **שניאור זלמן ירוסלבסקי** לרבה של קהילת חב"ד באלעד.

המעמד המרשים התקיים ביום חמישי שעבר ברחבת בית-הכנסת "דרך מצוותיך" בעיר בהשתתפות קהל רב, בני הקהילה, משפחה ותושבי העיר.

כזכור, לפני מספר חודשים בחרו את הרב ירוסלבסקי שיכהן כרב הקהילה. בבחירות השתתפו למעלה מ-95 אחוז, ועליהן פיקח סגן מזכיר בית-דין רבני חב"ד הרב **מנחם-מענדל גלוכובסקי**. "ה' יעזור שאצליח להעמיד את הקהילה כפי שהרבי רוצה", אומר הרב ירוסלבסקי, לאחר היבחרו, ומגלה כי בשנת תשנ"ב קיבל הוראה מפורשת מהרבי להתעסק עם רבנות בארץ הקודש.

באירוע המרגש נכחו רבנים, עסקנים ואישי-ציבור ובניהם: רב העיר הרב **מרדכי מלכה**, הרב הראשי לישראל הרב **יונה מצגר**, הרב **משה-יהודה-לייב לנדא** רב אב"ד בני-ברק, הרב **יצחק-דוד גרוסמן** רבה של מגדל-העמק, הרב **יצחק-יהודה ירוסלבסקי**, הרב **שמואל-מרדכי אשכנזי** ועוד. כמו-כן נכחו: ראש-העיר הרב **צביקה כהן**, מ"מ ראש-העיר הרב **צביקה הרבסט**, הרב **דב רובין**, הרב **משה גבירר**, הרב **חיים-מאיר כץ**, חבר-הכנסת הרב **מאיר פורוש** חברי המועצה וראשי-קהילות בעיר שהביעו את ברכתם ותקוותם שהקהילה תגדל ותשגשג תחת פועלו של המרא דאתרא הנבחר.

Mas603_B2.qxd 5/06/2007 12:34 a.m. Page 61

במעמד היסטורי מרגש נחנך מרכז חב"ד באסטוניה

אישי ציבור, נכבדים ורבנים מכל העולם נטלו חלק במעמד היסטורי באסטוניה, בחנוכת מרכז חב"ד בניהול שליח הרבי מלך המשיח הרב **שמואל קוט**. הבניין הינו המרכז היהודי הראשון שנבנה על אדמת המדינה מאז השואה. באירוע המרגש ורב הרושם נטלו חלק: הרב הראשי לישראל הרב **יונה מצגר**, רבה הראשי של רוסיה הרב **בערל לאזאר**, וכן אורחים ואישי ציבור רבים מהארץ ומהעולם כולו.

את האירוע ההיסטורי כיבדו בנוכחותם גם ראש ממשלת אסטוניה מר **אנדרוס אנסיפ**, נשיא אסטוניה מר **תומס הנריק אילווס**, תורם המרכז היהודי מר **אלכסנדר ברונשטיין** ואישי ציבור רבים. במהלך האירוע הביעו הנואמים תקווה כי המרכז החדש יביא לפריחה מחודשת של היהדות באסטוניה, כהמשך לפעילות החב"דית במקום. בדברים נרגשים שנשא נשיא אסטוניה, הוא הדגיש את המחויבות לתחייתה מחדש של הקהילה היהודית באסטוניה שנגדעה לאחר שנות השואה.

המרכז החדש מכיל בית כנסת, מקווה טהרה, חדרי הרצאות, ספריה, מסעדה כשרה, ובעתיד מתוכנן במקום אף מוזיאון יהודי. באירוע נטלו חלק כלי תקשורת רבים מאסטוניה ומרחבי העולם, שחלקם העבירו את האירוע בשידור חי, דבר שהביא להתעוררות בקרב רבים מיהודי המדינה.

מבזקים

ספר תורה הוכנס בקהילת חב"ד בלוד

הכנסת ספר תורה מרגשת התקיימה בקהילת חב"ד בלוד על ידי הרב **יוסף מיכאלשווילי** מנו יורק, לע"נ סבו הרה"ח ר' חכם יצחק. האירוע החל בסיום האותיות בבית משיח בלוד. בתהלוכה מרשימה בליווי מאות מתושבי השכונה ואורחים מבחוץ שהמשיכה לבית כנסת בית אריה להקפות וריקודים של מצווה. על המוזיקה ניצח אמן האורגן אהרלה ליפסקר.

לאחר מכן עלה הקהל הגדול לסעודת מצווה באולם הגדול של הבית כנסת. בין הרבנים שנשאו דברים, בלטו המרא דאתרא הרב **ברוך בועז יורקוביץ** וחכמי העדה הגרוזינית וכן משפיע השכונה הרב קפלן. לאחר האירוע התיישב הקהל להתוועדות חסידית אל תוך הלילה.

השליח הוזמן לדבר בכינוס עם הנשיא בוש

ביום רביעי האחרון הגיע נשיא ארצות הברית ג'ורג' בוש לכנס לגיוס כספים למפלגה

Mas603_B2.qxd 5/06/2007 12:34 a.m. Page 62

חגיגה משולשת בעיר דיסלדורף – גרמניה

מניחים את אבן הפינה

שורת אירועים התקיימו השבוע לציון שש שנים לפעילות חב"ד בדיסלדורף, בניהולו של השליח הרב **חיים ברכהן**. בארועים השתתפו מאות מיהודי העיר, ראשי-הקהילה, ראש-העיר, שלוחים מהאזור, תומכי וידידי בית-חב"ד.

האירוע החגיגי הראשון התקיים בהנחת אבן-הפינה למרכז 'רוהר חב"ד-ליובאוויטש' דיסלדורף והיא התקיימה בשטח המשתרע על למעלה מ-1,000 מ"ר שנרכש לפני מספר חודשים. בתום טקס הנחת אבן-הפינה, חוו יהודי העיר, לראשונה בחייהם, התחלת כתיבת ספר-תורה שנכתב על-ידי הסופר ר' **יהושע ליפשיץ** מאנטוורפן. ספר-התורה יוכנס לבית-הכנסת שייבנה במרכז החב"די. סב השליח, הרב **ברוך גופין** מכפר-חב"ד, החל בכתיבת ספר-התורה. אחריו כובדו שלוחים ותומכי בית-חב"ד ולבסוף אף ניתנה הזדמנות לכל המשתתפים.

גולת הכותרת של האירועים הייתה הדינר החגיגי לציון שש שנים לפעילות שלוחי הרבי בעיר. האירוע התקיים באולם האירועים המפואר שבמלון 'רנסנס'. באירוע המכובד השתתפו מסלתה ושמנה של יהודי דיסלדורף, שלוחי הרבי מלך המשיח מרחבי גרמניה ומהמדינות הסמוכות. את האירוע פתח איש התקשורת מר **מיכה גוטמן** שסיפר למשתתפים הרבים על הערצתו לשלוחי הרבי בעולם, במסגרת עבודתו העיתונאית.

ראשון הדוברים היה ראש-עיריית דיסלדורף, מר **ווינטרוורבר**, שהתמקד בדבריו על תרומתם הכבירה של שלוחי הרבי בעיר. "אנו מוקירים ומעריכים את הפעילות המבורכת", אמר.

בתום דברים המאלפים שזכו לתשואות כפיים מהקהל, הוזמן לשאת דברי ברכה השליח הראשי לגרמניה הרב **ישראל דיסקין**. את המשא המרכזי של הערב, העביר הרב **יצחק שוחט**, רב בית-הכנסת 'מיל-היל' בלונדון וחבר קבינט הרבנים הבריטי. בדבריו, דיבר הרב שוחט על משנת שלוחי הרבי ועוד. כמיטב המסורת, תיבל הרב שוחט את דברים בפנינים מרתקים ומעניינים. כמו כן נשא דברים ד"ר **עודד הורוביץ** מראשי ועד הקהילה היהודית וידיד אישי של משפחת ברכהן.

אורח הכבוד של הערב, היה הנדיב הנכבד מר **איירה לייבוביץ'** מוואלי, קליפורניה — שהגיע בליווי השליח ר' **יוסי מלכא** — שמלווה את בית-חב"ד דיסלדורף מאז הקמתו. בנאומו המרתק שזר את שלבי התקרבותו לחב"ד ע"י השלוחים בוואלי קליפורניה, הרב **יהושע גורדון** והרב יוסי מלכא שדרכם הגיע לחב"ד דיסלדורף כשנסע לצורך עסקיו. לפני שסיים את דבריו, הכריז על תרומתו הנדיבה והשתתפותו בבניית מרכז חב"ד בדיסלדרוף.

את שרשרת הנאומים חתם חתן השמחה השליח הרב ברכהן. בנאומו הנרגש הודה רבות למשתתפים הרבים ולכל תומכי בית-חב"ד. את הקטעים האומנותיים ביצעו הזמר החב"די ר' **מנדי ג'רופי** והנגן ר' **לייבל'ה ליפסקר**.

אירועים אלו סוקרו בהרחבה בכלי-התקשורת המקומיים וגרמו קידוש שם ליובאוויטש. לאחר שהקהל התפזר, התיישבו השלוחים להתוועדות חסידים בביתו של הרב ברכהן, שם התוועד שעות ארוכות הרב **גרשון-מענדל גרליק**.

מבזקים

הרפובליקנית, שהתקיים בניו ג'רסי. לכנס הוזמן גם שליח הרבי מלך המשיח בניו ג'רסי הרב **יוסף קרליבך** שפתח את האירוע. הרב קרליבך אמר לנאספים כי הוא שליחו של הרבי מליובאוויטש והזכיר בדבריו לנשיא, כי על פי התורה ארץ ישראל שייכת לעם ישראל, בקשר לכך אף הזכיר את שלושת החטופים ונשא ביחד עם הקהל תפילה לשחרורם ולשלום בעולם.

השלוחים כבשו את פסטיבל הסרטים

פסטיבל הקולנוע בקאן הינו פסטיבל נוצץ במיוחד בו משתתפים מאות מאנשי התעשייה. הפסטיבל נערך מדי שנה בעיר הנופש קאן שבדרום צרפת והוא סגור לקהל הרחב. רבים מאנשי המקצוע העוסקים בתחום, הנם יהודים. השלוחים בעיר קאן, הרב **יהודה לייב מטוסוב** יחד עם בנו הרב **מנדל מטוסוב**, הגיעו לפסטיבל על מנת להפיץ יהדות בקרב היהודים הרבים שהשתתפו באירוע.

הם ארגנו שבת חווייתית לכ-120 יהודים — במאים שחקנים ומפיקים, שנטלו חלק בפסטיבל. בתפילת ליל שבת האולם היה מלא עד אפס מקום. כשכולם שרו יחד את 'שלום עליכם", ניכר היה שלחלק גדול מהמשתתפים היתה זו הפעם הראשונה

Mas603_B2.qxd 5/06/2007 12:34 a.m. Page 63

"מגדלור חסידי" ביום הסטודנט באוניברסיטת בר-אילן

כמדי שנה, לקראת סיום הלימודים באוניברסיטאות, נערך ביום רביעי י"ג סיון באוניברסיטת בר אילן "יום הסטודנט" לציון סוף השנה.

כעשרים אלף איש גדשו את אוניברסיטת בר-אילן להופעות עם אומנים וזמרים שונים. בין דוכני המכירה הרבים בלט הדוכן החסידי של פעילי הפעילות החסידית באוני' בר-אילן ר' **שי ורבקה שור**, שהיווה מגדלור והכניס קדושה למקום.

על גבי מסך פלסמה ענק הוקרן וידאו של הרבי, במשך 7 שעות ללא הפסקה. הוידאו ריתק את ההמון במסרים החסידיים של אהבת ישראל, ארץ ישראל השלמה, קיום מצוות והבאת הגאולה. כמו כן, הוצעו למכירה ספרי חסידות חב"ד מגוונים, פליירים על קיום שיעורי החסידות השבועיים, ונערך רישום של הסטודנטים המתעניינים להשתתפות בפעילות הענפה. רגעי השיא היו כאשר שי חילק משקה "לחיים" לציבור הבנים, ובכך זיכה את הרבים באמירת ברכה, לקיחת החלטה טובה ובדרישה מבורא עולם שמשיח יגיע ושיבנה בית המקדש...

הדוכן החסידי היווה המשך למסורת של הפעילות החסידית המתקיימת בקביעות בקמפוס, הן בשיעורי התניא הקבועים והן באירועים השנתיים בתולדות החסידות.

ראוי לציין כי מפעילי פעילות החסידות באוניברסיטה מקיימים, בנוסף לשיעורים השבועיים, אירועים בתאריכים חשובים בתולדות החסידות ובחגי ישראל, כשהאחרונים שבהם היו ל"ג בעומר, בו נערך ערב של מדיטציה יהודית חסידית לסטודנטים ומרצים עם הנגן **ר' גיל עקיבייב** בשירי נשמה, והרב **דרור משה שאול**, שלימד את התניא באופן חוויתי דרך מדיטציה בניגונים מכוונים. כן נערך אירוע לקראת חג השבועות עם הגב' **אילנה שקולניק**, שסיפרה את סיפורה האישי.

בית חב"ד
גבעת אולגה - גבעת הגאולה

אנו שמחים להודיע על הרחבת מחלקת השידוכים

"שידוכי ניסים"

לבתי חב"ד ומקורבים.

לתאום פגישה ופרטים:
ר' ניסים: 054-2577033
שרה: 08-9760852

מבזקים

בחייהם. ההתרגשות היתה גדולה וקשרים נשמרו בין המשתתפים לשלוחים.

ניידות חב"ד מגיעים לשדרות

בסוף השבוע האחרון הגיעו לשדרות המופגזת ניידות חב"ד באה"ק בניהול הרב **דוד נחשון** לפעול ולסייע לשליח המקומי הרב **משה זאב פיזם**. מהנהלת ניידות חב"ד נמסר כי הפעילות תמשך באופן קבוע, כל עוד וטילים נוחתים על העיר. הרב **ידידה הלוי**, האחראי על הפעילות מטעם הטנקים, קורא לאנ"ש ולתמימים להגיע לשדרות ולסייע לפעילות בית חב"ד בגוף ובממון הכורע תחת הנטל הכבד.

השליח נפגש עם ידידו הנשיא החדש

נשיא צרפת הנבחר מר **ניקולאי סרקוזי** נפגש בימים האחרונים עם שליח הרבי מלך המשיח לניולי הרב **דוד זאווי** שהעניק לו תשורה בנושא שבע מצוות בני נח. קשריו של הרב זאווי עם הנשיא הנבחר החלו

Mas603_B2.qxd 5/06/2007 12:34 a.m. Page 64

מנוף התרסק על בית חב"ד בפרוט-לורדייל

מנוף שקרס והתרסק על מבנה בית-חב"ד בפורט-לודרדייל שבפלורידה במהלך השבת האחרונה, גרם להרס רב. נס גדול ארע שכן באותה שעה לא היו מתפללים בבית-חב"ד בניהולו של שליח הרבי מלך המשיח הרב **משה-מאיר ליפשיץ**.

נפילת המנוף ארעה בשל סופת רוחות גדולה שגרמה להרס בית-חב"ד ומקווה הטהרה הנמצא בו. למרות ההרס, התקיימו התפילות כרגיל לאור הנרות. מתפללי בית-הכנסת סיפרו לאחר השבת לכלי-התקשורת המקומיים על הנס הגדול, ואלה דיווחו על כך בהרחבה.

עיתוני יום ראשון בפורט לודרדייל, פלורידה התייחסו בהרחבה לנפילת המנוף על מבנה בית-חב"ד בעיצומו של יום השבת. כמה מהם, שנחשפו באותה עת לפרשת השבוע, כתבו כי המתפללים נאלצו "להעלות את הנרות" במקום מערכת החשמל שקרסה, תודות לנוכרים טובי לב. אליזבט רוזן, שמתגוררת סמוך לבית-הכנסת אמרה לעיתון כי "לא האמנתי שהסערה תגרום למהומה כל-כך גדולה". לדבריה, בנס לא היו מתפללים באותה שעה בבית-הכנסת, אחרת האירוע היה מסתיים באסון כבד.

השליח הרב משה-מאיר ליפשיץ מספר על הרגע שבו נחשף למתרחש במקום. "הגעתי מוקדם בבוקר, כדרכי, לבית-חב"ד. כשפתחתי את הדלת הבחנתי במהומה הרבה: המבנה היה מלא במים, צנורות שבורים שנעקרו מריצפת המבנה. חוטי חשמל בצבצו מכל מקום. כשנשאתי עיני למעלה ראיתי שהגג איננו. הוא פשוט נהרס לחלוטין. מקווה הטהרה השוכן באותו בניין ניזוק קשות. כמליון דולר שהושקעו בבנייתו ירדו לטמיון". השליח הרב ליפשיץ ניהל את התפילות והלימוד

המנוף הענק לאחר קריסתו

בעלטה כבדה. "זה יכל להיגמר הרבה יותר גרוע", הוא אומר.

כשהמתפללים, כ-50 במספר, שבו בבוקר לבית-הכנסת, הם נאלצו לפלס דרכם בין השברים למרכז בית-הכנסת לקרוא את פרשת בהעלותך. "זה המסר שלנו היום", אמר הרב יצחק נפרסטק, מרבני בית-הכנסת. "צריך לקחת את הכול בפרופורציות הנכונות. העיקר הוא שאין נפגעים בנפש. בניין זה בניין ועם כל הצער, אפשר לבנותו מחדש".

להתאחד

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

מבזקים

לפני 12 שנה עם יציאתו לשליחות, כאשר מר סרקוזי תומך בפעילותו בבית חב"ד ומגיע להתייעץ עם הרב זאווי על כל צעד חשוב.

הרב זאווי הציע לו לכתוב לרבי באמצעות האגרות קודש והוא אכן זכה לתשובות מדהימות בכל פעם. כעת, לאחר בחירתו, הוא לא שכח את מי שליוה אותו בכל הדרך, והזמין את הרב זוואי למשרדו שם הבטיח להמשיך לשמור איתו על קשר.

מקווה בור על גבי בור בישוב בני עייש

מקווה חדש נבנה בשיטת "בור על גבי בור" בישוב בני עייש הנמצא בסמיכות לגדרה. מנהל בית חב"ד בישוב שליח הרבי מלך המשיח הרב **אהרן קרניאל** מסר כי "המקווה החדש ישרת את כל תושבי האזור אשר חיכו לפתיחתו מזה זמן רב".

דוכן יהדות ביריד ישראלי בבוסטון

זה מסורת של למעלה משלושים שנה: בית חב"ד המרכזי בבוסטון בשיתוף בית חב"ד בשכונת ברוקלין ובית חב"ד בנטון, הקימו דוכן יהדות ביריד חוצות יהודי שהתקיים ביום ראשון האחרון בעיר. השלוחים הרב **חיים פרוס**

Mas603_B2.qxd 5/06/2007 12:34 a.m. Page 65

ספר תורה מיוחד בדרום סומרסאט קאנטי

לפני שבועיים הוכנס לבית חב"ד בדרום סומרסאט קאנטי, הילסבורג ניו ג'רזי, ספר תורה ממוצא אוסטרי שנשמר במשך שנים ולא ברור כיצד שרד את השואה.

הספר נתרם על-ידי ניצול השואה מר משה פרידמן לזכרו של הרב חיים גרינפלד שדאג לו כאב וסייע לו במהלך המלחמה לאחר שכל משפחתו נהרגה. העובדה שלא התחתן בשנית הביאה את פרידמן להחשיב את משפחת הרב גרינפלד כמשפחתו, והוא חש שם בן בית. לאחר שישה חודשי מלאכה רצופים שוחזר הספר מתחילתו ועד סופו, והוכנס ברוב כבוד לבית חב"ד בדרום סומרסאט קאנטי המנוהל על-ידי השליח הרב **שמעיה קרינסקי** ורעייתו מרים.

באירוע המרגש השתתפו מאות מבני הקהילה, מתוכם עשרות ניצולי שואה. הוא החל בסיום כתיבת ספר התורה על-ידיד ניצולי השואה עצמם ובני הקהילה, ומיד לאחר מכן הולבש הספר במעיל מפואר ועוטר בכתר תורה מוזהב. שיירה יצאה לרחוב בשירה וריקודים ועיניו של פרידמן לא חדלו לדמוע בשמחה ואושר. ההקפות נערכו בבית חב"ד עם שירה וריקודים. השמחה הרקיעה שחקים. לאחר סדר ההקפות המוכר התיישבו המשתתפים לסעודת מצווה, במהלכה חולקו תעודות הוקרה לעוזרים בכל הקשור להכנסת ספר התורה ובראשם ר' משה פרידמן – התורם שנראה נרגש ונסער במשך האירוע כולו.

האירוע המיוחד היה לשיחת היום באזור כולו וסוקר בהרחבה בתקשורת המקומית תוך שהוא גורם להדים חיוביים של קידוש ה' וליובאוויטש.

מבזקים

והרב **ישעי' לרנר** איישו את הדוכן בהצלחה רבה. רבים הגיעו להניח תפילין ואחרים התעניינו ביהדות. במשך שעות חולקו ביריד אלפי עלונים על חג השבועות יחד עם הסבר על מהות החג והמצווה בשמיעת עשרת הדברות בבית הכנסת.

חלוקת פרסים למצטייני "שונה הלכות"

איגוד מנהלי הישיבות בקראון הייטס קיים ביום רביעי האחרון את חידון 'שונה הלכות'. החידון, שנוסד לעילוי-נשמת הרב יהודה קלמן מארלאוו, מתקיים מידי שנה לקראת יציאת התלמידים לחופשת הקיץ, ומעלה על נס את הישגיהם. השאלות בחידון סובבות סביב נושאים הלכתיים שנלמדו בכיתה במהלך השנה. את החידון – שנפתח באמירת פרקו של הרבי הנחה הרב **צבי הירש לוסטיג**.

בחידון השתתפו כחמישים תלמידים שעברו את כל השלבים בהצלחה והצליחו להגיע עד לשלב הגמר. המצטיינים זכו במלגות כספיות ובסטים של ספרי קודש יקרי ערך. בחידון השתתף קהל רב שכלל אף את הורי התלמידים המאושרים. מארגני הערב מסרו על הצלחה רבה של התלמידים וכי הם מרוצים מכמות הידיעות שהפגינו במהלך המבחן המרכזי.

דרושות

שלוחות לשנה"ל תשס"ח משרה מלאה

למסגרת חינוכית חסידית בכפ"ח

- **יכולת בהפעלת בנות תיכון**
- **נסיון בארגון פעילות**
- **ליגה במקום חובה**

(לא מתאים לתלמידות סמינר)

תנאים טובים, בתשלום למתאימות
לפרטים: 03-9603307 ניתן להשאיר הודעה

עבודה מתוכננת מצליחה יותר!

סיוע בתכנון,
פיתוח וניהול
פרוייקטים בחינוך

שמרי"ה הראל
077-4180770 052-3952770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

Mas603_B2.qxd 5/06/2007 12:34 a.m. Page 66

ישיבת חב"ד באר שבע אירחה את מנהלי ישיבות חב"ד

ישיבת 'תומכי תמימים' חב"ד באר שבע זכתה להיות המארחת לכנס מנהלי ישיבות חב"ד בארץ הקודש שהתקיים לקראת עונת הקיץ. במהלך הכנס נידונו דרכים מעשיות כיצד להביא לשיפור התנאים הגשמיים של הישיבות ונידונו הצעות מעשיות בעניין. בכינוס השתתפו עשרות מנהלי הישיבות בארץ הקודש.

הכנס המיוחד התקיים ביום שלישי י"ב בסיוון במלון 'פרדייז' בבאר שבע. מנכ"ל הישיבה המארחת הרב **ירמיהו קאליפא** קיבל את מנהלי הישיבות בתדרוך קצר על הישיבה והתפתחותה והישגיה בשנים האחרונות.

פותחין ב"דבר מלכות". ראש הישיבה הגאון החסיד אב"ד ורב קהילת חב"ד בחיפה הרב **גדליה אקסלרוד** דיבר בנושא ירידת המן מתובל בדברי נגלה וחסידות.

הרב **אמיר כהנא**, מנכ"ל ישיבת חב"ד ברמת אביב, דיבר על גיוס משאבים בתקופתנו. בהמשך דבריו המרתקים, הציג את מר **שמואל שגב**, מנהל השיווק של "סלטי שמיר" בארץ ישראל, שסיפר על המפעל שקיבל לאחרונה את השגחת בד"ץ העדה החרדית. מר שגב התמקד בדבריו של שיטת כוח הקניה המרוכז שמופעל על ידי חוגים נוספים, כאשר דרך זה אפשר להגיע למחירים מוזלים מאד. "כח הקנייה הגדול של חב"ד אינו מנוצל והגיע הזמן לעשות מעשה ולהתאחד כדי להביא למהפך בנושא זה".

בשעת ארוחת הצהרים שמעו נציגי הישיבות דבר תורה ע"י המשפיע בישיבה הרב **אמיר יצחק רוזן**, שהתמקד על השילוב בין הגשמיות לרוחניות והפיכת הגשמיות לרוחניות, כפי שמבואר בתורת חב"ד.

מנכ"ל הישיבה הרב ירמיהו קאליפא סיפר על השיפוצים שנעשים בימים אלה בישיבה, וסיפר עוד על תנופה רבה, כאשר עשרות בחורים מתדפקים על דלתות הישיבה לקראת ההרשמה לשנת הלימודים הבעל"ט. בהמשך דבריו התמקד על שיטת כח הקניה המרוכז שיביא לשינוי דרמטי בעלויות המצרכים. הוא גם הציג דרכים שונות ומגוונות להצלחת גיוס כספים למוסדות.

לאחר סדרת ההרצאות והסימפוזיונים בהם נידונו דרכי עבודה שונות על ידי הרב **שמשון פיזם** מישיבת חב"ד בקריות, הרב **בן חיים** מנכ"ל הישיבה בנתניה, הרב **זאב ריניץ** מנכ"ל הישיבה בבית שמש, הרב **אלחנן מישולובין** מביתר עילית, התקיים סיור בישיבה עם ראש הישיבה וצוות הרמ"יים. מנהלי הישיבות הביעו התפעלותם על ההתפתחות המרשימה של הישיבה המהווה כיום מגדלור לבאר שבע והאזור.

במהלך היום התקיימו עוד מספר סדנאות עם המנהלים בראשות הרב **אלימלך שחר** מנכ"ל מוסדות חב"ד ברחובות ומנהל מרכז הישיבות.

מנהלי הישיבות הודו למנכ"ל הישיבה הרב קאליפא על האירוח הלבבי, וציינו כי הם מקוים שאכן הפגישה תניב פירות להצלחתם ורווחתם של כלל ישיבות תומכי תמימים בארצנו הקדושה.

Mas603_B2.qxd 4/06/2007 5:40 p.m. Page 67

אגרת תנחומין

המומים ושבורים הננו מפטירתו – במיטב ימיו – של גיסנו ודודנו היקר והאהוב,
שליח כ"ק אדמו"ר מה"מ בשמחה מוניקה קליפורניה אשר זכה לקרב רבים למעיינות
עם סבר הפנים הייחודי שלו, והיווה דוגמא חיה של התקשרות למשלח

הרה"ת ר' **אברהם** ע"ה **הלוי לויטנסקי**

ובכאב וצער רב שולחים אנו את תנחומנו הכנים לאחותנו-גיסתנו-דודתינו היקרה
העזר כנגדו בכל הפעולות הברוכות

מרת **חיה דבורה** תחי'

ולילדיהם היקרים והאהובים שיחיו

הרה"ת ר' **אייזיק הלוי** שליח בשמחה מוניקה, הרה"ת ר' **יחיאל שלמה הלוי** שליח בסומי אוקראינה,
הרה"ת ר' **שלום דובער הלוי** שמחה מוניקה, הרה"ת ר' **אלי משה הלוי** אה"ת קראון-הייטס,
והתמימים **ישראל יוסף** הלוי, **מנחם מענדל** הלוי, **חיים דוד אלימלך** הלוי, ו**זאב מאיר** הלוי
מרת **אסתר דרייזא רייצעס** שלוחים בחרקוב, מרת **חנה פרומא בייטלמאן** שלוחים בפורט או רענץ'
מרת **שרה ראשקי היידינגספעלד** שלוחים בשמחה מוניקה, מרת **רבקה שוחט** שלוחים בסידני
והבנות **לאה נחמה** ו**מושקא** שיחיו

ברגעים קשים אלו ביכולתנו רק לומר שהמקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים
ומעתה ועד עולם אך טוב וחסד ימצאוכם וימצאונו תמיד כל הימים
והקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם
ומחה ה' דמעה מעל כל פנים בהתגלות הרבי משיח צדקנו תיכף ומי"ד ממ"ש

הרב שניאור זלמן אליהו הכהן וחיה רחל הענדל ומשפ', צפת עיה"ק
הרב ישראל יוסף הכהן וטויבא פרידה הענדל ומשפ', מגדל העמק
הרב מאיר יעקב ושרה לאה פלוטקין ומשפ', מונטריאול

הרב נתן גוראר' ומשפ', בופולו
הרב חיים שלמה הכהן ורבקה כהן ומשפ', מונטריאול
הרב יוסף יצחק ומלכה ווילאנסקי ומשפ', מונטריאול
הרב חיים ושטערנא ברקוביץ ומשפ', מונטריאול

Mas603_B2.qxd 4/06/2007 3:07 p.m. Page 68

ב"ה

בעל עסק, מנהל מוסד, הורים,

הפסיקו להתעייף!

לאחר מאות עדכונים במערכת הכתובות. אנו מציעים לבעלי עסקים,
למשלוח מכתבי פרסום וקידום מכירות. וכן למנהלי מוסדות למשלוח
מכתבי התרמה ועדכון פעילות. להורי חתנים ובר מצווה.

ערכת כתובות ענקית של כל חסידי חב"ד בארץ ובעולם

מחולקים לפי קטיגוריות של מדינות, ערים, קהילות, שלוחים, מוסדות, בתי חב"ד ועוד.

**הכתובות מגיעות מודפסות ע"ג מדבקות
וחוכנות להדבקה על גבי מעטפות.**

שלחו אימייל לכתובת: shneior7@gmail.com וקבלו הצעת מחיר.

מחיר מיוחד למוסדות

ב"ה

ספר חובה בכל בית חב"ד

חדש!

יצא לאור ספר

פוקח עורים

לאדמו"ר האמצעי

עם פירוש "עמוד אש"

- לראשונה הספר מתורגם כולו ללשה"ק
- הפירוש הוא ביאור השווה לכל נפש, ומתאים לעבודת דורנו, יסודתו בהררי קודש תורת רבותינו נשיאינו לדורותיהם, ובפרט תורת הוד כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו.

כמו"כ ניתן להשיג הספרים:
עמוד אש - טהרת המחשבות, עמוד אש - ושבתה הארץ שבת לה',
עמוד אש - אין עוד מלבדו, עמוד אש - להבין ענין הילולא דרשב"י,
עמוד אש - מצוות אחדות ה', ושאר ספרי המחבר.

טלפון להזמנות וברורים: (03) 5700635

כמו"כ ניתן להשיג הספרים ב"היכל מנחם" ירושלים ובני ברק

Mas603_B2.qxd 4/06/2007 3:07 p.m. Page 69

דור דעה

ב"ה

מתקשרים

בלימוד ענייני משיח וגאולה

בקשר עם ג' תמוז, קרן 'דור דעה - לימודים ומלגות לנסיעה לרבי' יוצאת במסלול לימודים מיוחד לחיזוק ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וזירוז התגלותו, על-ידי התחזקות בלימוד 'הדרך ישרה - ענייני משיח וגאולה'.

לומדים:

חמש שיחות בתורת הגאולה, מתוך הקובץ המיוחד שנדפס למסלול זה

נבחנים:

ביום חמישי ה' תמוז יתקיים מבחן אמריקאי בן חמש שאלות על כל אחת מן השיחות (רמה בינונית).

מלגות:

חמש תשובות נכונות מזכות במלגה של 20 דולר לכל מבחן. ארבע תשובות נכונות מזכות במלגה של 15 דולר לכל מבחן. שלוש תשובות נכונות מזכות במלגה של 5 דולר לכל מבחן. סך הכל המלגות שניתן לצבור ממסלול זה 100 דולר!

*המלגות יחולקו יחד עם המלגות של מסלול הלימודים הכללי, לקראת חודש החגים הבעל"ט * מסלול זה אינו מבצע בפני עצמו, ועל כן ההשתתפות במסלול זה מותנית בכללי ההשתתפות של המסלול הכללי. דהיינו שינון מאמר 'בלע המוות' וצבירת סכום מינימום של 120 דולר.

מרכז חב"ד השלוחי
לקבלת פני משיח צדקנו
744 Eastern Parkway Brooklyn NY, U.S.A
Tel. 718-778-6000 Fax. 718-778-0800

אגודת תלמידי חתימת המרכזי
'שיחת חול' המרכזית, בית משיח - 770
770 Eastern Parkway Brooklyn NY, U.S.A
Tel 718-735-7270 Fax. 718-773-4939

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

Mas603_B2.qxd 4/06/2007 2:36 p.m. Page 70

חסידים . . אין משפחה

נולדו למז"ט

● **למשפחת** ר' **שמואל גורליק**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **זלמן גולדברג**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יצחק ג'ייסון**, לונדון – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **לייביש הלוי העלער**, לונדון – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת הרב יוסף אברהם הלויה עלער, מרא דאתרא וחבר הבד"צ קראון הייטס; משפחת ר' משה קצנלבויגן, לונדון.

● **למשפחת** ר' **יצחק ווגנר**, ירושלים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' זאב ווגנר, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מוסקבה, רוסיה; משפחת ר' יוסף יצחק קמינצקי, כפר חב"ד; מרת דובא קמינצקי, קראון הייטס; משפחת ר' שלום דובער רסקין, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **מרדכי וולנברג**, אנגליה – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **שניאור זלמן וישצקי**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ באזל, שוויץ – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' חיים בן-ציון וישצקי, כפר חב"ד; משפחת ר' מרדכי מנשה גורליק, נחלת הר חב"ד; מרת ציפא ברכהן, לוד.

● **למשפחת** ר' **זעליג טבק**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **הלל יאני**, ניו יורק – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' אברהם יוסף יאני, ברינוא, צרפת; משפחת ר' שלום דובער ליברוב, ברינוא, צרפת; משפחת ר' שלום דובער העכט, מנהל מוסדות של"ה, קווינס.

● **למשפחת** ר' **עמית ליסטוונד**, ירושלים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' מנחם ליסטוונד, נוף איילון; מרת חיה ליסטוונד; מרת מרים בן נתן; משפחת ר' יעקב אופן, ירושלים; משפחת ר' מרדכי אולידורט, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **שלמה ליצמן**, ספרינג וולי – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **אילן מייארס**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **מנחם מענדל שלמה מלכא**, כפר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יוסף ע מ ר ם מלכא, ראשון לציון; משפחת שנבל, ראשון לציון.

● **למשפחת** ר' **אייל מנדלוביץ**, קרית שמואל – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' חיים מנדלוביץ, קרית שמואל; משפחת קפלן, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **מענדל סלבטיצקי**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ שיקגו – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שבתי סלבטיצקי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ אנטוורפן, בלגיה.

● **למשפחת** ר' **מענדל צוויבל**, שיקגו – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יצחק קופצ'ין**, פלטבוש – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **ברוך קיי**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **שניאור זלמן רבינוביץ**, ירושלים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שמואל רבינוביץ, ירושלים; משפחת ר' מרדכי יהושע הורביץ, ירושלים; מרת חנה הורביץ, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **בנימין ריבקין**, כפר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** מרת יונה ריבקין, כפר חב"ד; משפחת ר' יצחק מרקוביץ, בני ברק.

● **למשפחת** ר' **עזריאל רייטפורט**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **מאיר אריה שמרלינג**, תל אביב – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' עקיבא שמרלינג, צירך; משפחת ר' יוסף שמואל גרליצקי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ תל אביב; משפחת ר' משה אליהו גרליצקי, מונטריאל.

◆

● **למשפחת** ר' **בצלאל ארנרייך**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק אמיתי**, כפר חב"ד – להולדת הבת **אסתר חנה**; **ולזקניהם** משפחת ר' שמעון אמיתי, כפר חב"ד; מרת לאה אמיתי, כפר חב"ד; משפחת ר' עוז אריאל, מעלה אדומים; משפחת דוד אריאל חפציבה; מרת רינה פרנקל, מעלה אפרים.

● **למשפחת** הרב **עזריאל זעליג אשכנזי**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ורב ראשי יקטרינבורג, רוסיה – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת הרב מרדכי שמואל אשכנזי, מרא דאתרא כפר חב"ד; משפחת ר' יצחק זאב הלוי וולפא, ירושלים; משפחת ר' מנחם מענדל הכהן ברכהן, לוד; מרת ציפא ברכהן, לוד.

● **למשפחת** ר' **משה בן-אור**, כפר סיטרין – להולדת הבת **חנה**.

● **למשפחת** ר' **מנחם מענדל בן-חמו**, סידני, אוסטרליה – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **יצחק זאב גולדברג**, כפר חב"ד – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי גולדברג, ירושלים; משפחת ר' בנימין זאב מלוב, ירושלים; משפחת ר' מרדכי אהרן מלוב, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק גורביץ**, קראון הייטס – להולדת הבת **צביה רבקה**; **ולזקניהם** מרת בלה גורביץ, כפר חב"ד; משפחת ר' ישראל גורדון, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **מענדל גורביץ**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ אופענאך, גרמניה – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **חמדי גנץ**, עלי – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' שמואל גנץ, רחובות; משפחת ר' יואל מרום, פתח תקוה.

● **למשפחת** ר' **צבי הניג**, ירושלים – להולדת הבת **מרים**; **ולזקניהם** משפחת ר' שלמה אהרן הניג, ירושלים; מרת שרה חנה הניג, ירושלים; משפחת ר' יהושע ליפש, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **אברהם וולף**, ברינוא, צרפת – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' נתן וולף, מנהל ומשפיע בישיבת 'בית הר"מ' נחלת הר חב"ד; מרת פעסיא וולף, לוד; משפחת ר' חיים בן ציון וישצקי, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **יצחק ווארמס**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **דוד ויגלר**, פאלם ביטש – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' אברהם ויגלר, יוהנסבורג; משפחת ר' הלל דוד קרינסקי, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **דוד וויינברג**, יוהנסבורג – להולדת הבת **מריישא מינה**.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק וויינר**, צפת – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' משה וויינר, ירושלים; משפחת ר' אברהם זלמן וויינר, ירושלים; משפחת ר' אברהם דוד שיימוס, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **יהושע זוסמן**, מוריסטון – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **אלחנן יעקובוביץ**, בני ברק – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' שמעון יעקובוביץ, ירושלים; משפחת הרב יצחק יהודה ירוסלבסקי, מזכיר בי"ד רבני חב"ד באר"ק ורב נחלת הר חב"ד; מרת חיה אסתר ירוסלבסקי, בני ברק; מרת איטא קיילא רוזנברג, לוד.

● **למשפחת** ר' **ששון יצחק**, באר שבע – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **גיל יוסף לידס**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **ישראל מרילוס**, בני ברק – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **אריאל נביאי**, רחובות – להולדת הבת **חנה**; **ולזקניהם** משפחת ר' יהודה אלחרר, שליח כ"ק אד"ש מה"מ עמנואל.

● **למשפחת** ר' **מענדל נוסבאום**, פריז – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **לוי פופאק**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **זלמן קאזען**, לונדון – להולדת הבת **שיינא פורמט**; **ולזקניהם** משפחת ר' אביגדור קאזען, לונדון.

● **למשפחת** ר' **יואל קורליין**, פלורידה – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **זן קריצ'בסקי**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ אופה, רוסיה – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' מענדל חנן קריצ'בסקי, ירושלים; משפחת ר' יוסף יצחק קמינצקי, כפר חב"ד; מרת דובא קמינצקי, קראון הייטס; משפחת ר' שלום דובער רסקין, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **מרדכי יהודה שוחט**, קראון הייטס – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' משה שוחט, קראון הייטס; משפחת ר' דובער ברקוביץ, מישיגן.

● **למשפחת** ר' **אבינועם תעזיז**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' דוד תעזיז, לוד; משפחת ר' יעקב ימיני, נחלת הר חב"ד.

הגיעו למצוות

● **למשפחת** ר' **חביב ביטון**, כפר חב"ד – להגיע הבן התי' **נהוראי** למצוות.

● **למשפחת** ר' **עזריאל בריל**, פתח תקוה – להגיע הבן התי' **ישעיהו משיח** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' אילן בריל, בני ברק; מרת רינה וייס, לוד.

● **למשפחת** ר' **משה מנחם מענדל גלבשטיין**, כפר חב"ד – להגיע הבן התי' **אברהם שלמה** למצוות; **ולזקניהם** מרת אסתר שירמן, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **ירחמיאל גרינוולד**, כפר חב"ד – להגיע הבן התי' **שלמה** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי צבי גרינוולד, כפר חב"ד; משפחת ר' שלום דובער הכהן לרר, בני ברק; משפחת ר' אפרים צבי הכהן לרר, בני ברק; מרת שרה דינסטפרטיג.

● **למשפחת** ר' **שמעון סבג**, קרית גת – להגיע הבן התי' **יצחק** למצוות.

● **למשפחת** ר' **יחמיאל פרץ**, בית שמש – להגיע הבן התי' **ישי** למצוות.

● **למשפחת** ר' **מאיר קירנברג**, ירושלים – להגיע הבן התי' **אהרן** למצוות; **ולזקניהם** משפחת קירנברג, פריז, צרפת; ר' משה מאזוז, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **אורי קמחי**, נחלת הר חב"ד – להגיע הבן התי' **שמעון** למצוות.

Mas603_B2.qxd 4/06/2007 2:36 p.m. Page 71

באו בקשרי שידוכין

● **למשפחת** ר' **ידידיה שלמה אייזן**, קרית גת – לבוא הבן התי' **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עב"ג **נחמה** למשפחת **גרינפלד**, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **מאיר אייכלר**, קראון הייטס – לבוא הבן התי' **אהרן** בקשרי שידוכין עב"ג **שרה** למשפחת **ריזנברג**, מלבורן.

● **למשפחת** ר' **אליהו אסייג**, בת עין – לבוא הבן התי' **שאול** בקשרי שידוכין עב"ג **דבורה** למשפחת ר' **יוסף סבג**, נתניה.

● **למשפחת** ר' **יהושע בירמן**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בואנוס איירס, ארגנטינה – לבוא הבן התי' **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עב"ג **ג'וליה חנה** למשפחת ר' **שלמה טוויל**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ רוסיו, ארגנטינה.

● **למשפחת דבסון**, לונדון – לבוא הבן התי' **גבריאל** בקשרי שידוכין עב"ג **חנה** למשפחת **קרמר**, יוהנסבורג.

● **למשפחת דקטרמן**, קראון הייטס – לבוא הבן התי' **אלכס** בקשרי שידוכין עב"ג **ג'וליה** למשפחת **ווינקובה**, בולטימור.

● **למשפחת העכט**, שיקגו – לבוא הבן התי' **יוסף** בקשרי שידוכין עב"ג **חנה** למשפחת ר' **בן ציון סטאק**, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **דוד חנניה ועקנין**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מנחמיה – לבוא הבן התי' **בנימין ישראל** בקשרי שידוכין עב"ג **חנה** למשפחת ר' **בגין קלימי**, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **אהרן אליעזר צייטלין**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ, צפת– לבוא הבן התי' **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עב"ג **חיה חסיה** למשפחת ר' **מענדל חנן קריצ'בסקי**, תל ציון; **ולזקניהם** מרת רבקה צייטלין, מונטריאול, קנדה; משפחת ר' מרדכי צבי גרינוולד, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק לבקיבקר**, מנהל ת"ת 'אור מנחם' צפת – לבוא הבן התי' **שלום** בקשרי שידוכין עב"ג **יהודית זלאטע** למשפחת ר' **אלתר בצלאל קופצ'יק**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ פונה, הודו; **ולזקניהם** מרת לבקיבקר, טירת הכרמל; מרת אסתר קופצ'יק, קרית אתא; משפחת ר' זאב שוורץ, חיפה.

● **למשפחת ליטוויץ**, רחובות – לבוא הבן התי' **נתניאל** בקשרי שידוכין עב"ג **שיינא** למשפחת **שגלוב**, ס. פאולו.

● **למשפחת מזוז**, תל אביב – לבוא הבן התי' **רועי** בקשרי שידוכין עב"ג **מרים** למשפחת ר' **יוסף שילדקרויט**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ס. פאולו, ברזיל; **ולזקניהם** מרת ראצא שילדקרויט, קראון הייטס. משפחת ר' יצחק שפרינגר, משפיע ישיבת תות"ל, קראון הייטס.

● **למשפחת מרכוס**, מונטריאול – לבוא הבן התי' **יהודה** בקשרי שידוכין עב"ג **מנוחה רחל** למשפחת **זילבר**, קרית גת.

● **למשפחת** ר' **יוסף נחמיאס**, פקיעין – לבוא הבן התי' **יהודה** בקשרי שידוכין עב"ג **רבקה** למשפחת ר' **רפאל אוטמזגין**, כפר חב"ד.

● **למשפחת קוללי**, אשקלון – לבוא הבן התי' **דוד** בקשרי שידוכין עב"ג **דבורה** למשפחת **חופי**, יגל.

● **למשפחת קורינסקי**, קראון הייטס – לבוא הבן התי' **שניאור זלמן** בקשרי שידוכין עב"ג **חיה** למשפחת **ביאלסטוק**, שיקגו.

● **למשפחת** ר' **נחום שטרנברג**, קראון הייטס – לבוא הבן התי' **שלום דובער** בקשרי שידוכין עב"ג **רבקה** למשפחת ר' **דניאל מוסקוביץ**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ נורטברוק, שיקגו.

● **למשפחת שלוש**, קראון הייטס – לבוא הבן התי' **אהרן מאיר** בקשרי שידוכין עב"ג **רוזי נחמה** למשפחת ר' **יצחק משען**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ וראש 'כולל מנחם' ס. פאולו, ברזיל.

● **למשפחת שמעוני**, ירושלים – לבוא הבן התי' **יוסף** בקשרי שידוכין עב"ג **מרים חנה** למשפחת **ועקנין**, לוס אנג'לס.

הקימו בית בישראל – בית חב"ד

● **למשפחת** ר' **ויקטור אוחיון**, פתח תקוה – לנישואי הבן התי' **אסף** עב"ג **נאוה** למשפחת ר' **מרדכי בן-עטר**, אשקלון; **ולזקניהם** מרת רוחמה אוחיון; מרת טוני תשובה.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק הלוי איידלמן**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי' **יחזקאל מאיר הלוי** עב"ג **בילא אסתר** למשפחת ר' **יוסף צבי סאנדמאן**, ניו הייבען, קוניטיקוט; **ולזקניהם** משפחת ר' דוד הלוי איידלמן שליח כ"ק אד"ש מה"מ ספרינגפילד, מסצוסטס; מרת פייגא גראסס, קראון הייטס; מרת שרה דייטש, ניו הייבן.

● **למשפחת** ר' **אליעזר ברמי**, נצרת עלית – לנישואי הבן התי' **עמית** עב"ג **אסתר** למשפחת ר' **דישראלי זאגורי**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בלעם ברזיל.

● **למשפחת** ר' **בן ציון גולד**, נתניה – לנישואי הבן התי' **אשר** עב"ג **מיכל לאה** למשפחת ר' **חיים הלוי לוין**, חיפה.

● **למשפחת** הרב **יוסף שמחה גינזבורג**, רב היישוב עומר-להבים – לנישואי הבן התי' **דוד** עב"ג **אסתר מלכה הדסה** למשפחת הרב **יוסף יצחק וולוסוב**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ורב הישוב רמת ישי; **ולזקניהם** מרת זהבה גינזבורג, בני ברק; מרת צביה ברוומן, כפר חב"ד; מרת שרה רלקע וולוסוב, קראון הייטס; משפחת ר' מרדכי אליהו שניאור, כפר חב"ד.

● **למשפחת זילבר**, שיקגו – לנישואי הבן התי' **אשר זעליג** עב"ג **שיינא** למשפחת ר' **חיים עזרא צפתמן**, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **יחזקאל טויג**, פלורידה – לנישואי הבן התי' **שרון** עב"ג **יסמין** למשפחת **הנדי**, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **דניאל הכהן כהן**, צפת – לנישואי הבן התי' **יוסף חיים יצחק הכהן** עב"ג **אראלה** למשפחת **מזלומיאן**, בני ברק.

● **למשפחת** ר' **יעקב הכהן כהן**, מבשרת ירושלים – לנישואי הבן התי' **יוסף דוד הכהן** עב"ג **שרה** למשפחת ר' **אליהו בבא**, מבשרת ירושלים.

● **למשפחת** ר' **נפתלי חיים הלוי לוונטל**, לונדון, אנגליה – לנישואי הבן התי' **מנחם מענדל הלוי** עב"ג **שרה** למשפחת ר' **יוסף ודבורה צייטאג**, אוטווה, קנדה; **ולזקניהם** משפחת ר' דובער רוטנר.

● **למשפחת לייטנר**, לוס אנג'לס – לנישואי הבן התי' **אהרן** עב"ג **חיה מושקא** למשפחת ר' **נעם ישראל הרפז**, ביתר עלית.

● **למשפחת** ר' **משה מולא**, אביטל, תענך – לנישואי הבן התי' **שמואל** עב"ג **דקלה** למשפחת **דעוס**, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **דוד מלכה**, עפולה עלית – לנישואי הבן התי' **כפיר אברהם** עב"ג **אמילי** למשפחת ר' **אדוארד אליעזר**, פתח תקוה.

● **למשפחת** ר' **חיים נח מעטוף**, נחלת הר חב"ד – לנישואי הבן התי' **יהודה** עב"ג **יסכה** למשפחת **מזרחי**, רחובות; **ולזקניהם** מרת שמש מעטוף, ברקת; מרת ימימה שרעבי, תל אביב.

● **למשפחת** ר' **יוסף ישראל סארקין**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי' **אפרים גרשון** עב"ג **חיה מוסיא** למשפחת ר' **יוסף יצחק סימפסון**, קראון הייטס; **ולזקניהם** משפחת הרב שלום מנחם מענדל סימפסון, מזכיר כ"ק אד"ש מה"מ מנהל המל"ח וקופת רבינו ורב בברייטן ביטש; ר' שלום הכהן שורפין.

● **למשפחת** ר' **שמעון סבג**, בית שמש – לנישואי הבן התי' **יהודה** עב"ג **חיה מושקא** למשפחת ר' **מאיר הכהן כהן**, עפולה.

● **למשפחת** ר' **אברהם אריה סטאן**, ברוקלין, ניו יורק – לנישואי הבן התי' **מנחם מענדל** עב"ג **פייגא** למשפחת ר' **שניאור זלמן גולדשטיין**, קראון הייטס; **ולזקניהם** מרת רחל דוכמאן, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **בנימין פסח עמער** – לנישואי הבן התי' **לוי יצחק** עב"ג **לאה** למשפחת ר' **יעקב בסמן**.

● **למשפחת** ר' **אהרן שלמה הכהן ענגל**, מונטריאל – לנישואי הבן התי' **סעדיה הכהן** עב"ג **בתיה רישא** למשפחת ר' **משה ניסן וולבובסקי**, קראון הייטס; **ולזקניהם** משפחת ר' שלום דובער ליברוב; משפחת ר' יצחק וולבובסקי; משפחת ר' משה אהרן וילהלם; מרת נחמה ויסברג.

● **למשפחת** ר' **אורי פראג'**, ראשון לציון – לנישואי הבן התי' **יוסף** עב"ג **שירה ברכה** למשפחת ר' **מרדכי בריח**, לוד; **ולזקניהם** ר' חביב פראג'; ר' ישראל גולדנברג; מרת מאשה בריח; מרת חנה אביטבול.

● **למשפחת** ר' **יהושע שלמה צירקינד**, ירושלים – לנישואי הבן התי' **לוי יצחק** עב"ג **לאה** למשפחת **שפיגלמן**, מונטריאול, קנדה.

● **למשפחת** ר' **גבריאל שפירא**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי' **מנחם מענדל** עב"ג **אסתר מרים** למשפחת **ישראל הכהן רוזנפלד**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ פיטסבורג.

● **למשפחת תמיר**, מיאמי ביטש – לנישואי הבן התי' **זיו** עב"ג **ניצי** למשפחת **דרורי**, ס. פאולו.

לעדכונים – שלחו מייל:
chsidim@gmail.com

Mas603_B2.qxd 4/06/2007 5:32 p.m. Page 72

במחנה

צבאות השם

העלון לילדי אנ"ש

חיים עם הזמן

אֲרוֹן גָּדוֹל וְכָבֵד נִשְׂעָן עַל הַקִּיר בַּעֲיֵפוּת מָה. מַדָּפָיו הָעֲקֻמִּים הָיוּ עֲמוּסִים בִּפְרִיטִים שֶׁנִּרְאֶה הָיָה כְּאִלּוּ נִזְרְקוּ שָׁם כְּלְאַחַר יָד. לֵייבֶל נִסָּה לְזַהוֹת בַּתְּפִזְרֶת הָאֲיֻמָּה פָּרִיט מְעַנְיֵן בַּעַל-עֶרֶךְ. הוּא הִצְלִיחַ לְהַבְחִין בְּשָׁעוֹן, עֵט צִפֹּרֶן, מִקְטֶרֶת, זְכוּכִית מַגְדֵּלֶת, פַּרְסַת סוּס, מַצְפֵּן, סֵפֶר יָשָׁן, וְעוֹד מַשֶּׁהוּ מוּזָר שֶׁנִּרְאֶה הָיָה כְּמוֹ שׁוֹט. מִן רְצוֹעָה שְׁחוֹרָה אֲרֻכָּה. אֲבָל, רֶגַע, רְצוֹעַת שׁוֹט אֲמוּרָה לִהְיוֹת עֲבָה יוֹתֵר, פָּחוֹת גְּמִישָׁה וּמְסֻלְסֶלֶת. זֶה בְּהֶחְלֵט מַשֶּׁהוּ שֶׁשָּׁוֶה בְּדִיקָה...

סַקְרָנוּתוֹ שֶׁל לֵייבֶל נִצְתָּה. הוּא הֵיטִיב אֶת מִשְׁקָפָיו, וּבָחַן אֶת הָרְצוּעָה בְּמַבָּט מְדֻקְדָּק. לָקַח לוֹ מִסְפָּר שְׁנִיּוֹת לְגַלּוֹת שֶׁהָרְצוּעָה מִסְתַּיֶּמֶת בְּלוּלְאָה עַל גַּבֵּי רִבּוּעַ שָׁחֹר. לֵייבֶל הֶחְנִיק צְעָקָה. אִלּוּ תְּפִלִּין. מַה עוֹשֶׂה זוֹג תְּפִלִּין בְּבֵיתוֹ שֶׁל הֶעָרֵל? מֻכְרָחִים לִגְאֹל אוֹתָן מִשָּׁם...

"אִיוָן," הִזְעִיק לֵייבֶל אֶת הַגּוֹי בַּעַל-הַבַּיִת. "מִנַּיִן לְךָ אֵלּוּ?" שָׁאַל וְהִצְבִּיעַ עַל הַתְּפִלִּין. "יַא סַאם סַפּוֹנִיק". הָיְתָה הַתְּשׁוּבָה. "אֲנִי בְּעַצְמִי הַסַּנְדְּלָר. תָּפַרְתִּי אוֹתָם בְּעַצְמִי". כָּךְ אִיוָן. אִיוָן כַּמּוּבָן לֹא רָצָה לְהוֹדוֹת שֶׁגָּנַב אֶת הַתְּפִלִּין. אֵין לוֹ שׁוּם בְּעָיָה לוֹמַר שֶׁהוּא הֵכִין אוֹתָם בְּעַצְמוֹ. הוּא הֲרֵי סַנְדְּלָר מֻמְחֶה, לֹא?

* * *

לִפְעָמִים חוֹלְפוֹת בָּנוּ מַחְשָׁבוֹת בְּסִגְנוֹן הַ"סַּאם סַפּוֹנִיק" שֶׁל אִיוָן, לְהַבְדִּיל. "אֲנִי בְּעַצְמִי".

אֲנִי בְּעַצְמִי מֵבִין אֵיךְ צָרִיךְ לְהִתְנַהֵג. אֲנִי בְּעַצְמִי מֵבִין טוֹב מְאוֹד מַה צָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת. יֵשׁ לִי מַסְפִּיק שֵׂכֶל בְּשִׂבְיל לָדַעַת לְבַד מַה טוֹב וּמַה רַע. אֲנִי לֹא צָרִיךְ רַבִּי שֶׁיַּגִּיד לִי בְּכָל פְּרָט בַּחַיִּים מַה לַּעֲשׂוֹת. אֲנִי לֹא צָרִיךְ לִכְתֹּב לָרַבִּי עַל כָּל דָּבָר קָטָן. אֲנִי לֹא צָרִיךְ קֶשֶׁר צָמוּד וְעִקְבִי עִם הָרַבִּי. אֲנִי מִסְתַּדֵּר לְבַד.

פָּרָשַׁת שְׁלַח מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ, שֶׁאֵין דָּבָר כָּזֶה "אֲנִי בְּעַצְמִי". אִי אֶפְשָׁר לָזוּז מִילִימֶטֶר בְּלִי שֶׁמֹּשֶׁה רַבֵּנוּ יִתֵּן אֶת הַכֹּחַ לְכָךְ. כְּשֶׁמֹּשֶׁה רַבֵּנוּ שָׁלַח אֶת הַמְּרַגְּלִים, הוּא נָתַן לִבְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת הַכֹּחַ וְהָאֶפְשָׁרוּת לְהִכָּנֵס לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. לוּלֵא נְתִינַת הַכֹּחַ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, לֹא הָיָה בְּכֹחָם שֶׁל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לַעֲלוֹת לָאָרֶץ.

אִם אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְצָעֵד בַּדֶּרֶךְ הַמּוֹבִילָה לַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה, אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לִהְיוֹת קְשׁוּרִים לְלֹא הַפְסָקָה לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ שֶׁבַּדּוֹר – הָרַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ שְׁלִיטָ"א. פְּשׁוּט: לִכְתֹּב לוֹ, לְהִתְיַעֵץ אִתּוֹ, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כָּל דָּבָר לוֹ אֲנַחְנוּ זְקוּקִים. וַהֲכִי חָשׁוּב לְבַקֵּשׁ: שֶׁיִּתְגַּלֶּה כְּבָר לְעֵינֵי כֻּלָּם מִיָּד מַמָּשׁ!

(ע"פ התוועדויות תשי"א ח"ב ע' 174-175)

תנועת הנוער
'צבאות השם' ארה"ק

2
שעת סיפור
צופה ומביט מברוקלין ועד קורסאו

4
תיק פתוח
להשתייך

6
רואים גאולה
מניעות ועיכובים

8
חיילים בהפסקה
הבמה שלנו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

סיפור

מאת: דבורה לאה

צוֹפֶה וּמַבִּיט מִבְּרוּקְלִין וְעַד לְקוּרָסָאוּ

הָאִי קוּרָסָאוּ, הִנּוֹ אִי קָטָן בַּיָּם הַקָּרִיבִּי, זוֹ אַחַת הַמְּדִינוֹת הַקְּטַנּוֹת שֶׁלֹּא שׂוֹמְעִים עֲלֵיהֶם אַף פַּעַם, אוּלָם כְּמוֹ בְּכָל מָקוֹם גַּם כָּאן גָּרִים יְהוּדִים. בְּאֹפֶן כְּלָלִי, הַחַיִּים בַּמָּקוֹם הֵם דַּי טוֹבִים, אוּלָם יֶשְׁנָהּ בְּעָיָה אַחַת: כָּל יֶלֶד בְּגִיל בֵּית הַסֵּפֶר חַיָּב לְהֵרָשֵׁם וְלִלְמֹד בְּבֵית הַסֵּפֶר. זֶה נִקְרָא 'חֹק חִנּוּךְ חוֹבָה' שֶׁלְּפִיו כָּל הוֹרֶה חַיָּב לִדְאֹג שֶׁבְּנוֹ יִלְמַד בְּבֵית הַסֵּפֶר וְלֹא יִסְתּוֹבֵב בָּרְחוֹב. גַּם בְּיִשְׂרָאֵל וּבִמְדִינוֹת רַבּוֹת קַיָּם הַחֹק הַזֶּה, אֶלָּא שֶׁבְּאִי קוּרָסָאוּ זֶה שׁוֹנֶה. שָׁם יֶשְׁנָם שְׁנֵי סוּגֵי בָּתֵּי סֵפֶר, שֶׁיִּצְּגוּ שְׁנֵי זֶרְמִים שׁוֹנִים בַּנַּצְרוּת, וְהַחֹק מְחַיֵּב לִבְחֹר בְּאֶחָד מֵהֶם – אֵין בֵּית סֵפֶר יְהוּדִי!

מוּבָן, שֶׁבְּבֵית סֵפֶר נוֹצְרִי מִתְקַיְּמִים גַּם כָּל מִינֵי טְקָסִים הַמְּנֻגָּדִים לַיַּהֲדוּת, אַךְ הַחֹק מְחַיֵּב כָּל יֶלֶד לְהִשְׁתַּתֵּף בְּכָל הַפְּעִילֻיּוֹת שֶׁל בֵּית הַסֵּפֶר, וְלֹא מְשַׁנֶּה מֵאֵיזֶה דָּת הוּא.

לַמְּצִיאוּת הַזּוֹ נוֹלַד יֶלֶד יְהוּדִי בְּשֵׁם אֵלִי גְּרוֹסְמָן, הוּא גָּדַל בְּבֵית שֶׁאֵינוֹ שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹות, וְעִם הַגִּיעוֹ לְכִתָּה א' רָשְׁמוּ אוֹתוֹ הוֹרָיו לְאֶחָד מִבָּתֵּי הַסֵּפֶר הַנּוֹצְרִיִּים. יַחַד עִם אֵלִי הָיוּ בַּכִּתָּה עוֹד כַּמָּה יְלָדִים יְהוּדִיִּים, וְהֵם דַּי הִסְתַּדְּרוּ שָׁם – הֵם הִשְׁתַּתְּפוּ בְּכָל הַפְּעִילֻיּוֹת וְהָיוּ 'יְלָדִים טוֹבִים יְרוּשָׁלַיִם'.

אוּלָם לְאֵלִי הַקָּטָן – אַף שֶׁלֹּא יָדַע יַהֲדוּת מַה הִיא – הָיְתָה דְּחִיָּה לְכָל פְּעִילוּת שֶׁרֵיחַ שֶׁל דָּת אַחֶרֶת נָדַף מֶמֶּנָּה, מִבְּלִי לְהָבִין לָמָּה וּמַדּוּעַ, סֵרֵב לִטֹּל חֵלֶק בְּפְּעִילֻיּוֹת אֵלּוּ. אֵלִי שֹׂכֶל מְחִיר גָּבוֹהַּ מְאוֹד עַל עַקְשָׁנוּתוֹ הַיְּהוּדִית: חֲבֵרָיו הַגּוֹיִים הֵחֵלּוּ לְהִתְנַכֵּל לוֹ, וְהַהֲצָקוֹת הָלְכוּ וְגָבְרוּ עַד שֶׁהִגִּיעַ הַמַּצָּב לִידֵי כָּךְ שֶׁבְּכָל יוֹם 'קָרָה מַשֶּׁהוּ': פַּעַם גָּנְבוּ אֶחָד מִכְּלֵי הַכִּתִּיבָה שֶׁלּוֹ, פַּעַם קָרְעוּ אֶחָד מִסְּפָרָיו וְכֵן הָלְאָה וְהָלְאָה.

אַתֶּם בְּוַדַּאי מִתְאָרִים לְעַצְמְכֶם אֵיזֶה הַרְגָּשָׁה נוֹרָאָה זוֹ לְהַגִּיעַ לְבֵית הַסֵּפֶר כְּשֶׁאַתֶּם יוֹדְעִים מֵרֹאשׁ שֶׁיָּצִיקוּ לָכֶם וְיִלְעֲגוּ לָכֶם... אֵלִי שָׁקַבַּל מְאוֹד, פָּנָה לְהַנְהָלַת בֵּית הַסֵּפֶר עַל מְנָת שֶׁיָּגֵנּוּ עָלָיו, אוּלָם הִתְבָּרֵר לוֹ כִּי הַהַנְהָלָה דַּוְקָא מְעוֹדֶדֶת אֶת מַה שֶּׁהַחֲבֵרִים עוֹשִׂים לוֹ...

כָּךְ הִצְלִיחַ אֵלִי לִשְׂרֹד עַד כִּתָּה ז'. אַט אַט עָבְרוּ הַהֲצָקוֹת הַקְּטַנּוֹת לְאַלִּימוּת אַכְזָרִית וְהַשְׁפָּלוֹת יוֹם-יוֹמִיּוֹת, וְאֵלִי הִרְגִּישׁ כִּי הוּא אֵינוֹ יָכֹל יוֹתֵר. בַּצַּר לוֹ, הָגָה רַעְיוֹן קָטָן: בְּכָל יוֹם שֶׁאָבִיו הוֹרִיד אוֹתוֹ לְיַד שַׁעֲרֵי בֵּית הַסֵּפֶר– פָּנָה לְמִגְרָשׁ סָמוּךְ, שָׁם הֶעֱבִיר אֶת הַיּוֹם בְּלִי יְדִיעַת הוֹרָיו, עַד לַשָּׁעָה בָּהּ הִגִּיעַ אָבִיו לְקַחְתּוֹ. כָּךְ הִתְחַמֵּק אֵלִי שֶׁלָּנוּ מֵהַחַיִּים הָאֲיֻמִּים בְּבֵית הַסֵּפֶר.

אוּלָם גַּם לָזֶה הָיָה סוֹף. כַּעֲבֹר תְּקוּפָה קְצָרָה זִמֵּן מְנַהֵל בֵּית הַסֵּפֶר אֶת אָבִיו שֶׁל אֵלִי לְשִׂיחָה אוֹדוֹת חִסּוּרָיו הָרַבִּים שֶׁל בְּנוֹ. הַמְּנַהֵל סִפֵּר לְאַבָּא כִּי אֵלִי מַחְסִיר כְּבָר מִסְפַּר שָׁבוּעוֹת, וְכִי הוּא מְעֻנְיָן לִשְׁמֹעַ עַל הַסִּבָּה לְכָךְ. אַבָּא שֶׁל אֵלִי נִדְהַם! הֵן הוּא כָּל יוֹם הוֹרִיד אֶת אֵלִי בְּבֵית הַסֵּפֶר, וּלְקָחוֹ בַּשָּׁעָה הַיְּעוּדָה – אֵיךְ זֶה שֶׁהוּא לֹא הָיָה כְּלָל בְּבֵית הַסֵּפֶר?

בְּצָעָדִים שְׁחוּחִים יָצָא הָאָב מִמִּשְׂרָדוֹ שֶׁל הַמְּנַהֵל וּפָנָה אֶל בְּנוֹ הָרוֹטֶט מִפַּחַד בְּקוֹל תּוֹבֵעַ: הָיִיתָ בַּלְמוּדִים הַיּוֹם?

שְׁתִיקָה.

הַשָּׁבוּעַ? שׁוּב שְׁתִיקָה.

וְלִפְנֵי שְׁבוּעַיִם? אֵלִי, בַּעֲדִינוּתוֹ, לֹא רָצָה לְשַׁקֵּר לְאָבִיו, הוּא פָּרַץ בִּבְכִי מַר וְסִפֵּר לְאָבִיו עַל הַכֹּל.

אַבָּא שֶׁל אֵלִי שָׁמַע אֶת סִפּוּרוֹ שֶׁל בְּנוֹ בְּעֵינַיִם עֲצוּמוֹת כְּשֶׁעֵינָיו לַחוֹת מִדְּמָעוֹת. הוּא מְאוֹד אָהַב אֶת בְּנוֹ, וְהֵבִין כִּי אֵלִי לֹא יוּכַל לַחְזֹר לְבֵית הַסֵּפֶר בְּצוּרָה שֶׁכָּזוֹ. הוּאַר פָּקַח אֶת עֵינָיו וּפָנָה לְאֵלִי: 'רְאֵה אֵלִי, לְפָנֶיךָ שְׁתֵּי אֶפְשָׁרֻיּוֹת: אוֹ לְהַכְנִיעַ וְלִזְרֹם עִם הַכְּלָלִים שֶׁמַּצִּיב בֵּית הַסֵּפֶר, אוֹ לִפְרֹשׁ מִן הַלִּמּוּדִים וְלָבוֹא לַעֲבֹד עִמִּי – עֲבוֹדָה קָשָׁה וּמְפָרֶכֶת מִדֵּי יוֹם'.

עֲבוּר אֵלִי, הָיְתָה רַק אֶפְשָׁרוּת אַחַת! הוּא נִכְנַס לְחַדְרוֹ שֶׁל הַמְּנַהֵל,

òiâî 102.indd 2 6/4/2007 11:21:33 AM

הֵנִיחַ אֶת עַרְמַת סְפָרָיו, וְיָצָא בְּרִיצָה אֶל אָבִיו שֶׁכְּבָר הִמְתִּין לוֹ בַּחוּץ.

הוּא הֵחֵל לָצֵאת לָעֲבוֹדָה עִם אַבָּא כָּל יוֹם, וְהָיָה מְאֻשָּׁר עַל שֶׁהִתְפַּשֵּׁט מִן הַסִּיּוּט שֶׁנִּקְרָא 'בֵּית הַסֵּפֶר הַנּוֹצְרִי'. אוּלָם עַד מְהֵרָה הֵחֵלּוּ לְהַגִּיעַ הַבַּיְתָה מִכְתָּבִים הַמַּזְכִּירִים לְהוֹרָיו שֶׁל אֵלִי אֶת הַחֹק כִּי בְּנָם חָיָב לְהֵרָשֵׁם לַלִּמּוּדִים.

מִשֶּׁעָבְרָה תְּקוּפָה וְאֵלִי לֹא נִכְנַס שׁוּב לְמִסְגֶּרֶת לִמּוּדִית – הֵחֵלּוּ הַמִּכְתָּבִים לְהַחְרִיף אֶת סִגְנוֹנָם, וְהֻזְכְּרוּ בָּהֶם אִיּוּמִים וַאֲזָהָרוֹת שׁוֹנִים וּמְשֻׁנִּים.

הוֹרָיו שֶׁל אֵלִי עָמְדוּ בְּגָאוֹן מוּל הָאִיּוּמִים וְלֹא נִכְנְעוּ, אוּלָם הֵם הָיוּ אוֹבְדֵי עֲצוֹת בְּנוֹגֵעַ לֶעָתִיד – הֵם יָדְעוּ שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לְהַחְזִיק מַעֲמָד מוּל אַנְשֵׁי הַחֹק עַד עוֹלָם.

בְּאֶחָד הַלֵּילוֹת חָלַם אַבָּא שֶׁל אֵלִי חֲלוֹם מוּזָר: הוּא רָאָה אֶת עַצְמוֹ לִפְנֵי גִּיל שָׁלֹשׁ יוֹשֵׁב עַל בִּרְכֵּי סָבְתּוֹ, וְהִיא אוֹמֶרֶת לוֹ אֶת הַמִּלִּים הַבָּאוֹת: 'אֲהוּבִי, בְּכָל פַּעַם שֶׁתִּמְצָא אֶת עַצְמְךָ בְּמְצוּקָה – הָרַבִּי מִלְיוּבַּאוִויטְשׁ הוּא זֶה שֶׁיָּכֹל לַעֲזֹר לְךָ'... אַבָּא שֶׁל אֵלִי הִתְעוֹרֵר שְׁטוּף זֵעָה מִן הַחֲלוֹם. הוּא זָכַר אֶת סָבְתּוֹ עוֹד בִּרוּסְיָה וְהִתְגַּעְגֵּעַ אֵלֶיהָ מְאוֹד, אוּלָם דְּבָרֶיהָ נִרְאוּ לוֹ כְּחִידָה: הוּא לֹא יָדַע מִיהוּ הָרַבִּי מִלְיוּבַּאוִויטְשׁ, וְאֵיךְ נִתָּן לְהַגִּיעַ אֵלָיו...

רִגְשׁוֹתָיו שֶׁל אַבָּא שֶׁל אֵלִי גָּאוּ וְהָלְכוּ, לְמָחֳרָת הוּא נִגַּשׁ לְבֵית הַכְּנֶסֶת בּוֹ הָיָה חָבֵר, פָּתַח אֶת אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ, שָׂפַךְ אֶת לִבּוֹ בַּמָּקוֹם הַקָּדוֹשׁ, וְיָצָא שְׁטוּף דֶּמַע אֶל מִחוּץ לְבֵית הַכְּנֶסֶת.

• • •

מִסְפַּר יָמִים קֹדֶם לָכֵן בְּנָיוּ יוֹרְק...

בְּיוֹם חָרְפִּי אֶחָד נִקְרָא ר' מֹשֶׁה קוֹטְלַרְסְקִי לְשִׂיחַת טֶלֶפוֹן עַל יְדֵי מַזְכִּירוֹ הָאִישִׁי שֶׁל הָרַבִּי - הָרַב חוֹדָקוֹב. 'טֹל יָדֶיךָ' צִוָּה עָלָיו הָרַב חוֹדָקוֹב, וְר' מֹשֶׁה הֵבִין כִּי הָרַבִּי מַאֲזִין לַשִּׂיחָה. לְאַחַר שֶׁנָּטַל אֶת יָדָיו, נָטַל אֶת הָאַפַּרְכֶּסֶת בְּחִיל וָרַעַד, הָרַב חוֹדָקוֹב דִּבֵּר קָצָר וְהֶחְלֵטִי: 'הָרַבִּי רוֹצֶה שֶׁתִּסַּע מִיָּד לְאֵי קוּרָסָאוּ!'

ר' מֹשֶׁה לֹא יָדַע עַל מַה וּמַדּוּעַ, וּמַה עָלָיו לִפְעֹל בְּקוּרָסָאוּ, אוּלָם כְּחָסִיד, הֵכִין עַצְמוֹ מִיָּד לַדֶּרֶךְ. וּמִיָּד לְמָחֳרָת יָצָא בְּלִוּוּי שֶׁל בָּחוּר צָעִיר לְאֵי קוּרָסָאוּ.

כְּשֶׁהִגִּיעוּ לִשְׂדֵה הַתְּעוּפָה עָצְרוּ מוֹנִית, וְכֵיוָן שֶׁלֹּא יָדְעוּ לְהֵיכָן עֲלֵיהֶם לְהַגִּיעַ, בִּקְּשׁוּ מֵהַנָּהָג לְהַסִּיעָם לְבֵית הַכְּנֶסֶת. נַהֲגֵי הַמוֹנִיּוֹת הָיוּ רְגִילִים לַבַּקָּשָׁה הַזּוֹ, מִשּׁוּם שֶׁבְּאֵי קוּרָסָאוּ שׁוֹכְנֵי בֵּית כְּנֶסֶת עַתִּיק וּמְפֹאָר בְּשֵׁם 'בֵּית כְּנֶסֶת מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל עִמָּנוּאֵל' וְתַיָּרִים רַבִּים נָהֲגוּ לְהַגִּיעַ לַמָּקוֹם.

אוּלָם מִשּׁוּם מַה, הֶחְלִיט הַפַּעַם הַנָּהָג לְהַסִּיעָם לְבֵית כְּנֶסֶת קָטָן וְיָשָׁן בְּאַחַת מִפְּנוֹת הָרְחוֹבוֹת. הֵם הֵגִיחוּ מִתּוֹךְ הַמוֹנִית, וּבְדִיּוּק מוּלָם יָצָא לְאִטּוֹ מִבֵּית הַכְּנֶסֶת... אַבָּא שֶׁל אֵלִי.

ר' מֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הַיְּהוּדִי, לָחַץ אֶת יָדוֹ בְּחֹם, וְהִצִּיג עַצְמוֹ: 'נִשְׁלַחְנוּ הֵנָּה עַל יְדֵי הָרַבִּי מִלְיוּבַּאוִויטְשׁ. בִּרְצוֹנֵנוּ לְהַכִּיר אֶת הַקְּהִלָּה הַיְּהוּדִית הַמְּקוֹמִית...'

גְּוָנֵי פָּנָיו שֶׁל הָאִישׁ הֵחֵלּוּ לְהִתְחַלֵּף, ר' מֹשֶׁה עָצַר בְּאֶמְצַע הַמִּשְׁפָּט – אֵינוֹ מֵבִין מַה מִּתְרַחֵשׁ לְנֶגֶד עֵינָיו. אַבָּא שֶׁל אֵלִי נִזְכַּר מִיָּדִית בַּחֲלוֹם וְעָמַד לְהִתְעַלֵּף! הוּא לֹא הֶאֱמִין שֶׁכָּל זֶה מִתְקַיֵּם לְנֶגֶד עֵינָיו הַמְּשֻׁתּוֹמְמוֹת...

לְאַחַר הֶכֵּרוּת קְצָרָה זִמֵּן אָבִיו שֶׁל אֵלִי אֶת ר' מֹשֶׁה וּמְלַוֵּהוּ לְבֵיתָם, כָּעֵת כְּבָר הֵבִינוּ מַה הָיְתָה מַטְרַת נְסִיעָתָם. בַּבַּיִת גּוֹלֵל הָאָב לִפְנֵיהֶם אֶת כָּל קוֹרוֹת הַזְּמַן הָאַחֲרוֹן וּמַצָּבָהּ הֶעָגוּם שֶׁל הַמִּשְׁפָּחָה.

הֵם הִזְמִינוּ אֶת אֵלִי לְנָיוּ יוֹרְק לְהִשְׁתַּתֵּף, בְּמַחֲנֵה הַקַּיִץ 'גַּן יִשְׂרָאֵל', וּלְהַמְשִׁיךְ לְאַחַר מִכֵּן בְּתוֹר תַּלְמִיד בַּיְשִׁיבָה. זוֹ הָיְתָה תְּשׁוּבָה הוֹלֶמֶת לְכָל תְּפִלּוֹתָיו....

פתרון גיליון מס' 100:

השבת מביאה איתה מנוחה לעולם.

òiâî 102.indd 3 6/4/2007 11:21:40 AM

מאת: יעל שניאורסאהן

תיק פתוח

תקציר: ג'ף נוסע להתוועדות של הרבי ובעקבות זאת מחליט לעזוב את משפחתו. בשעה שהבית ריק, הוא מגיע, אוסף את חפציו, ומשאיר לבתו, מכתב. בטי ההמומה, מחליטה להטמין אותו שלא יגיע לידי אימה. לוסי מכינה תוכנית נקמה בג'ף, אך חסרים לה מסמכים. היא שוכרת אנשים שיפלשו למשרדו של ג'ף בעורמה, ויקחו את המסמכים הדרושים. ג'ף מוטרד מאד.

להשתייך

ניו יורק, קיץ ה'תשס"ג

"בית חב"ד" הודיע השלט הצנוע על הדלת.

ד"ר אליזבט ליבטון עמדה עוד רגע מאחורי הדלת. מהססת, מתלבטת. להניח את היד על הידית? לפתוח את הדלת? או לעשות אחורה פנה ולשוב אל רכבה. להמיר את הביקור במקום הזה בביקור במרכז קניות סמוך או במסעדה.

היא נסתה להקשיב לקולות שבתוכה. 'מה קורה לך, אליזבט?' שאלה את עצמה. 'מה את נמשכת לכאן? מה כל כך אכפת לך מהדברים הללו? מדוע את מחפשת להוסיף ידע בתחומים שעד היום כלל לא התעניינת בהם? וכי חסר לך משהו בחיים?'

היה זה קולו של ההגיון. אולם, הרגש גבר על השכל. ולאחר דקות ספורות של התלבטות, נתנה לרגש לנצח. היא לחצה על הידית, ופתחה לאיטה את דלת הכניסה.

מאז קיבלה לפני שבועיים את הפרוספקט ההוא מאמה של מושקי לידר, לא מצאה מנוח לעצמה. היא קראה אותו, סתם כך, מתוך סקרנות. עניין אותה לדעת מהו הדבר הזה, שאמה של מושקי חשבה לעצמה כי תמצא בו ענין. ומשהחלה לקרוא, כבר לא יכלה לעזוב. העולם שנגלה בפניה היה מפתיע. אף פעם לא הקדישה זמן רב מדי לחשוב על אלוקים; היא היתה תמיד עסוקה מאד, עסוקה בלימודים, אחר כך בעבודה, בבניית הקליניקה. ביצירת קשר עם מטופלים. הפרוספקט שבידה פתח לה צוהר לעולם חדש. בלתי מוכר בעבורה. אף פעם לא חשבה על הדברים הללו. כן, היא אף פעם לא היתה בעד רצח, למשל. אבל לא בגלל שום סמכות עליונה בעולם. אלא סתם כך, כדי שיהיה סדר ומשטר תקין. כדי שלא תשרור אנרכיה.

שאלות ותהיות עליהם לא נתנה אף פעם את דעתה, החלו לצוץ במוחה. הימים עברו, בזה אחר זה, מלאים בעיסוקים כמקודם. אבל בכל לילה, כשהיתה צונחת למיטתה, היו המחשבות שבות ועולות בראשה.

היא החליטה למצוא להן מענה. תרה אחר מקום מוסמך בו תוכל למצוא מענה. לגברת לידר לא רצתה לפנות. היא נסתה לחשוב מי יוכל לענות לה על השאלות. היה ברור לה שעליה לחפש יהודים. שהרי יהודיה היא זו שהביאה לה את הפרוספקט. אבל מי? והיכן?

בצד האחורי של הפרוספקט היתה הפניה לבתי חב"ד ברחבי המדינה. ד"ר ליבטון החליטה ללכת על זה. היא עדיין לא ידעה אם יהיה לה די אומץ לבוא ולהציג את עצמה, לשאול את השאלות שלה. למרות הבטחון הרב שהקרינה בתוך הקליניקה שלה, ידעה ששם זה יהיה שונה. כאן, בקליניקה, היא בעלת הבית, היא ה'יכל יודעת'. היא זו שנותנת מענה לשאלותיהם של אחרים. אבל שם, בבית חב"ד, יהיה עליה לעמוד מן הצד השני. וזו התנסות חדשה בעבורה. בכל זאת, חשבה לנסות. היא בדקה במדריך הטלפונים את כתובתו של בית חב"ד המקומי, ויצאה לדרך.

כעת, משעמדה בפתח בית חב"ד, חשה מגוחכת מעט. מה היא תעשה? תבוא ותתחיל להקשות קושיות?

"שלום, ערב טוב." מזכירה צעירה הרימה ראשה מעם המחשב, מחייכת לעברה. "ברוכה הבאה. את חדשה פה. אפשר לעזור לך, בבקשה? אולי באת לשיעור של ראביי גרינפלד?"

ד"ר ליבטון הבינה שנקלעה למקום בדיוק כשמתקיים בו שיעור כלשהו. היא החליטה שזה בדיוק בשבילה. היא תשב בין שאר האנשים, תקשיב לשיעור. אולי הוא יענה לה על השאלות שלה.

òiâî 102.indd 4 6/4/2007 11:21:41 AM

מבלי שתצטרך לפתוח את הפה. ואם לא, אולי גם תאזור אחר כך אומץ לשאול. מי יודע?

"כן" הנהנה בראשה.

"יופי, אנחנו שמחים מאד על הצטרפותך. השיעור מתקיים בקומה הראשונה." הצעירה החוותה יד לעבר המדרגות. "שמי לאה גולד, מה שמך?"

"אליזבט" השיבה בקצרה. משום מה לא חשה בנוח לחשוף את שם משפחתה.

"נעים מאד".

ד"ר ליבטון פישפשה בתיקה. מן הסתם עליה לשלם בעבור השיעור. "כמה עולה ההשתתפות בשיעור?" שאלה את לאה.

"לא כלום." השיבה לאה בנעימות. מותירה את ד"ר ליבטון תוהה.

השעה הבאה היתה מרתקת במיוחד עבור ד"ר ליבטון. מעולם לא נהנתה כל כך מהרצאה. אפילו בקורסים בהם למדה והשתלמה במקצועה, בנושאים שכה אהבה, לא חשה את העונג שהרגישה כאן. הרבאיי שמסר את השיעור, דיבר בצורה מרתקת ביותר. ד"ר ליבטון מצאה עצמה מקשיבה בפה פעור. עולם חדש של מושגים נפתח בפניה. נכון, היא ידעה שהשיעור הזה מיועד בעצם לנשים יהודיות. הדברים שדיבר הרב היו מעבר למה שנכתב בפרוספקט 'שלה'. אבל זה היה מעניין, מסעיר וחדש. ד"ר ליבטון מצאה עצמה נמשכת לדברים. 'אבל את לא יהודיה' חשבה לפתע לעצמה. 'מה זה משנה?' השיבה לקול ההגיוני הזה. 'הדברים מעניינים גם אם הם לא קשורים אלי. מעניין לדעת מה מדריך אנשים אחרים בחייהם. איך מתנהלים החיים של אנשים כמו מושקי לידר ומשפחתה'.

בסיום השיעור, משיצאה, פגשה בה שוב לאה. "נהנית?" שאלה אותה.

"מאד." נענתה אליזבט.

"יופי, אני שמחה. השיעור הזה מתקיים פעם בשבוע. נשמח אם תבואי תמיד".

בדרך הביתה, חשבה ד"ר ליבטון לעצמה על החוויה המוזרה שעברה כעת. האם תענה להזמנתה של לאה, ותמשיך ללכת לשיעורים הללו?

אולי כן. מה אכפת לה? זה דווקא מעניין ללמוד על עולם שונה ובלתי מוכר. הידיעות שלה בנושאי יהודים שואפות כמעט לאפס. למה לא להרחיב אופקים?

אם תתמיד ללכת לשיעורים, החליטה ד"ר ליבטון. היא לא תגלה בשלב זה את זהותה הלא - יהודית. מי יודע? אולי לא יאפשרו לה ללמוד אם ידעו שאינה יהודיה. שיחשבו שהיא יהודיה. וכי הם צריכים לדעת בדיוק מי היא?

• • •

חודשיים עברו מאז החלה ד"ר ליבטון להשתתף בשיעור.

היא חשה שינוי עצום שמתחולל בה. בתחילה באה לשיעורים מתוך ענין, אך הרגישה מרוחקת. כמי שבוחן מן הצד דברים שאינם קשורים אליו. היא נהנתה אמנם מכל רגע ומכל דבר חדש שלמדה. אך ידעה כי לה, בעצם, אין כל קשר מעשי לדברים.

אולם לאט לאט חל המהפך. ד"ר ליבטון אף לא ידעה לשים את האצבע על הנקודה ממנה החל השינוי להתחולל, אולם היא החלה חשה מחוברת יותר לדברים. ורעיון, שנראה לה בתחילה מוזר וחסר הגיון, החל מחלחל אט אט לליבה ולמוחה. אולי תהפוך ליהודיה?!?

כשחשבה על כך בפעם הראשונה, נבהלה מעצמה. 'אלו רעיונות מוזרים עולים במוחך, אליזבט!' גערה בעצמה. אולם המחשבה לא השתתקה. היא שבה ועלתה בה מדי פעם. ומפעם לפעם הפכה למפחידה פחות, מרתיעה פחות, ידידותית יותר. אליזבט ליבטון החלה לחשוב על הרעיון ברצינות.

האמונה היהודית, והחיים היהודיים, כפי שתוארו בשיעוריו של ראביי גרינפלד, נשאו חן בעיניה. צורת החשיבה, המשמעות הקיימת בכל דבר, גם בדברים הנראים פשוטים ויומיומיים לכאורה, מצאו חן בעיניה. ד"ר ליבטון הרגישה שהיא היתה רוצה לחיות גם בצורה כזו. להפוך את חייה למלאי משמעות וסיפוק רוחני.

הספרים - אותם שאלה מספרית בית חב"ד, או רכשה לעצמה - בנושאי יהדות, תורה, ומצוות. ספורי הגבורה של יהודים בכל הדורות, אליהם נחשפה. משכו אותה אל היהדות. היא חשה שקול פנימי עמוק קורא לה להשתייך. לא להשאר מן הצד. להפוך לחלק מן העם המיוחד הזה, העם היהודי.

ימים רבים הפכה ברעיון. ובנתיים, המשיכה להעמיק וללמוד עוד ועוד. אם דרך השעורים בבית חב"ד, או באופן פרטי. וככל שלמדה יותר, ככל שהבינה וידעה יותר, כך נמשכה יותר ויותר אל האור האמיתי שביהדות.

ומשגמלה בה ההחלטה הסופית, החליטה לפנות אל ראביי גרינפלד, להציג בפניו את משאלתה. היא חכתה להזדמנות נאותה, ובשבוע הקרוב, לאחר שנסתיים השיעור, לאחר שכולן סיימו לשאול את שאלותיהן ולקבל תשובות, והיא נותרה לבדה בחדר, פנתה בחשש קל אל ראביי גרינפלד.

"ראביי גרינפלד" פתחה בהיסוס מה. "רציתי לשאול אותך שאלה. איך אני יכולה להפוך לחלק מן העם היהודי?"

אף כי היה זה לשבריר שניה קצר. הספיקה ד"ר ליבטון להבחין במבט המופתע מאד של ראביי גרינפלד.

המשך יבוא בעז"ה...

òiâî 102.indd 5 6/4/2007 11:21:42 AM

מאת: י. שרייבר

גאולה

מְנִיעוֹת וְעִכּוּבִים

תַּקְצִיר: יוֹסִי, חִילִיק וּמוֹשִׁי - כּוֹתֵב הַיּוֹמָן, מְצַטוֹפְפִים נִרְגָּשִׁים סָבִיב יְהוּדָה הַמַּכַּבִּי, לְאַחַר שֶׁסִּיְּמוּ לַעֲקֹב אַחֲרֵי הַמַּעֲלוֹת שֶׁהִתְוַסְּפוּ בְּעַם יִשְׂרָאֵל בַּגְּאֻלָּה, וּבְעִקָּר הַמְּצוּוֹת הַמְיֻחָדוֹת וְהַבִּלְתִּי שִׁגְרָתִיּוֹת שֶׁעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַיֵּם. כָּעֵת, שֶׁלָּשְׁתָּם, מַמְתִּינִים בְּכְלִיוֹן עֵינַיִם לִמְצֹא יַחַד עִם יְהוּדָה הַמַּכַּבִּי אֶת הַמַּטְמוֹן עָלָיו דִּבֵּר הָרַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ שְׁלִיט"א.

יְהוּדָה הִבִּיט בָּנוּ כְּמֵבִין אֶת רִגְשׁוֹתֵינוּ. כְּפִי שֶׁכְּבָר הִזְכַּרְתִּי, יוֹמָנִי הַיָּקָר, גַּם עָלָיו הוּטְלָה הַשְׁלִיחוּת הַמְיֻחֶדֶת מֵאֵת הָרַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ שְׁלִיט"א – לְגַלּוֹת יַחַד עִמָּנוּ, חַיָּלֵי צִבְאוֹת הַשֵּׁם, אֵלּוּ שֶׁעָמְדוּ בְּפֶרֶץ הַמִּלְחָמָה בְּדוֹר הַשְּׁבִיעִי עַל מְנָת לְהָבִיא בְּפֹעַל אֶת הִתְגַּלּוּתוֹ שֶׁל הָרַבִּי, אֶת הַמַּטְמוֹן הַנִּכְסָף.

"טוֹב..." פָּתַח יְהוּדָה. "כֻּלָּנוּ מְבִינִים וְיוֹדְעִים שֶׁכָּעֵת, לְמַעַן מְצִיאַת הַמַּטְמוֹן, עָלֵינוּ לַעֲמֹד קָרוֹב בְּכָל הָאֶפְשָׁר לִמְקוֹמוֹ שֶׁל הַמַּטְמוֹן. כָּךְ, נִקְרָא וְנִפְתֹּר אֶת הָרְמָזִים וְהַסִּימָנִים הַכְּתוּבִים בּוֹ, וְאַט-אַט נַגִּיעַ אֶל הָאוֹצָר הַגָּדוֹל".

הִנְהַנּוּ בְּרָאשֵׁינוּ כְּמֵבִינִים. כִּי הֲרֵי, בְּסַךְ הַכֹּל, זֶה הָיָה יָדוּעַ לְכֻלָּנוּ.

יְהוּדָה הָפַךְ בְּכִיסֵי גְּלִימָתוֹ כְּמְחַפֵּשׂ דְּבַר-מַה. הוּא הִשִּׁיל אֶת הַכִּיסִים הַחוּצָה, אַךְ הֵם הָיוּ רֵיקִים. הַחָשָׁשׁ הֵחֵל לְהִתְגַּנֵּב לְלִבִּי...

הוּא הֵרִים עֵינַיִם חוֹקְרוֹת אֶל שְׁלָשְׁתֵּנוּ, שֶׁעָמַדְנוּ וְהִבַּטְנוּ בּוֹ, לֹא מְבִינִים – בֵּינְתַיִם – אֶת הַמִּתְרַחֵשׁ.

"אַבַּדְתָּ מַשֶּׁהוּ? אַתָּה צָרִיךְ אוּלַי עֶזְרָה?" שָׁאַל חִילִיק, סָפֵק בִּרְצִינוּת סָפֵק בִּצְחוֹק, שֶׁכֵּן, הַדָּבָר הַיָּחִיד שֶׁעָמַד כָּעֵת אֶל מוּל עֵינֵינוּ הָיָה מְצִיאַת הַמַּטְמוֹן, וּמַה הָיָה לוֹ לִיהוּדָה הַמַּצְבִּיא שֶׁכְּפִי הַנִּרְאֶה הֶחְלִיט לְהָתֵל בְּכֻלָּנוּ?

"הַמְּגִלָּה!" זָרַק יְהוּדָה.

הַמְּגִלָּה? מַה אֵרַע לַמְּגִלָּה? וְכִי שָׁמָּא...

"אָכֵן כֵּן! הַמְּגִלָּה אֵינָהּ בְּכִיסֵי גְּלִימָתִי", אָמַר אֶת הַמֻּבָן מֵהֶם כֹּה חָשַׁשְׁתִּי. "אַךְ אֶל דְּאָגָה. מִן הַסְּתָם, מֻנַּחַת הִיא אַחַר כָּבוֹד בַּמַּדָּף הַמְיֻחָד בְּבֵית הַחַשְׁמוֹנָאִים. הֵן, לֹא מְגִלָּה רְגִילָה הִיא. זָכֹר נְזְכֹּר כֵּיצַד בְּדִיּוּק קִבַּלְנוּ אֶת הַמְּשִׁימָה לְיַדֵּנוּ...". הוּא הִטְעִים כָּל מִלָּה, עַל מְנָת לְהַדְגִּישׁ אֶת חֲשִׁיבוּת וּמַעֲלַת מְגִלַּת הַמַּטְמוֹן. "הֲבָה נִגַּשׁ לְשָׁם כֻּלָּנוּ, נִקַּח אוֹתָהּ מִ'מְּקוֹם כְּבוֹדָהּ' וְנַחְזֹר לְכָאן שׁוּב. בֵּינְתַיִם, נַעֲמֹד עַל עוֹד כַּמָּה נְקֻדּוֹת חֲשׁוּבוֹת אֲשֶׁר הֵיטִיבָה עִמָּנוּ הַגְּאֻלָּה" - הִסְבִּיר אֶת הָעֲבָדָה שֶׁכֻּלָּנוּ נַלֵּךְ יַחְדָּו, וְלֹא נַמְתִּין עַד שֶׁמִּישֶׁהוּ מֵאִתָּנוּ יֵלֵךְ וְיָשׁוּב.

יָצָאנוּ אֶל עֵבֶר בֵּית הַחַשְׁמוֹנָאִים, שֶׁשָּׁכַן בְּמֶרְכַּז הָעִיר הָעַתִּיקָה שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם – לְשֶׁעָבַר.

אוּלַי כְּבָר כָּתַבְתִּי לְךָ עַל-כָּךְ, יוֹמָנִי הַיָּקָר, אַךְ הַמַּבָּט הַיּוֹם בִּימוֹת הַמָּשִׁיחַ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים הוּא מְיֻחָד. מַבָּט שֶׁלֹּא הָיָה בִּזְמַן הַגָּלוּת.

פְּקוּדַת יוֹם

בְּכָל פַּעַם, כַּאֲשֶׁר אָנוּ מְבַקְּשִׁים מִשֶּׁהוּ מְיֻחָד מֵהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הוּא מְזָדָרֵז לְמַלֹּאת אֶת מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ – תְּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן. עַל כֵּן, תָּמִיד אָנוּ מְהַלְּלִים אוֹתוֹ וּמוֹדִים לוֹ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת.

נַמְשִׁיךְ כָּךְ תָּמִיד!

וְכָךְ, יִרְאֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כִּי הַחַיָּלִים הַמְּסוּרִים וְהַנֶּאֱמָנִים מוֹדִים לוֹ עַל חַסְדָּיו, וְיָבִיא תֵּכֶף וּמִיָּד מַמָּשׁ אֶת הַמִּשְׁאָלָה הֲכִי גְּדוֹלָה שֶׁל חַיָּלֵי צִבְאוֹת הַשֵּׁם בָּעוֹלָם כֻּלּוֹ – הַגְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלֵמָה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ!

(עַל פִּי שִׂיחַת ז"ך אִיָּר ה'תשד"מ – לְיוֹצְבֵי צִבְאוֹת הַשֵּׁם)

הָאֱמֶת הִיא, שֶׁעַכְשָׁו אֲנִי נִזְכָּר שֶׁעוֹד בִּהְיוֹתֵנוּ בַּתַּלְמוּד תּוֹרָה, לָמַדְנוּ שִׂיחָה מְאוֹד מְיֻחֶדֶת שֶׁל הָרַבִּי עַל כָּךְ שֶׁהַמִּלִּים שֶׁל יְהוּדִי פּוֹעֲלוֹת בָּעוֹלָם.

בְּרֶגַע שֶׁמִּישֶׁהוּ מְדַבֵּר עַל חָבֵר שֶׁלּוֹ מַשֶּׁהוּ טוֹב, אָמַר אָז הַמְּחַנֵּךְ, הוּא פּוֹעֵל בְּנִשְׁמִיּוּת שֶׁאָבָן כָּךְ יִהְיֶה, וְכֵן לְהֶפֶךְ!

כְּבָר אָז, תָּמִיד נִזְהַרְנוּ שֶׁלֹּא לְדַבֵּר הֶפֶךְ הַטּוֹב עַל הַחֲבֵרִים שֶׁלָּנוּ. וּבֶאֱמֶת, רָאִינוּ בְּפֹעַל שֶׁהַדִּבּוּרִים שֶׁלָּנוּ לְטוֹבָה, עַל הַחֲבֵרִים שֶׁלָּנוּ, פָּעֲלוּ עַל הִתְנַהֲגוּתָם שֶׁתִּהְיֶה טוֹבָה וּרְאוּיָה, וְשֶׁהַחַיִּים שֶׁלָּהֶם יִהְיוּ טוֹבִים וּשְׂמֵחִים.

כָּעֵת, בִּזְמַן הַגְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלֵמָה, כַּאֲשֶׁר הָרַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ כְּבָר הִתְגַּלָּה לְעֵין כָּל בָּאֵי עוֹלָם - הַנְּפֶשׁ הַבַּהֲמִית הִסְתַּלְּקָה לָהּ וְאֵינָהּ כְּבָר מֵרָגַע הַהִתְגַּלּוּת, וְאֵין לָנוּ שׁוּם תְּלוּנוֹת עַל אַף אֶחָד: כִּי הַמַּחְשָׁבוֹת, הַדִּבּוּרִים וְהַמַּעֲשִׂים שֶׁל כֻּלָּנוּ הֵם רַק בַּכִּוּוּן הַטּוֹב...

כָּעֵת, כְּשֶׁצָּעַדְנוּ יַחְדָּו לְכִוּוּן בֵּית הַחַשְׁמוֹנָאִים עִם יְהוּדָה, רָאִינוּ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עוֹלֶה בַּהֲמוֹנָיו לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי וְהַנִּצְחִי. גַּם אֲנָשִׁים שֶׁל הַדּוֹר שֶׁלָּנוּ, שֶׁבִּזְמַן הַגָּלוּת הָיָה קָשֶׁה מְאוֹד לִמְצֹא אֶת מַעֲלוֹתֵיהֶם, כָּעֵת נִרְאוּ בְּעֵינֵי כְּצַדִּיקֵי הַדּוֹר...

מֵרֹב מַחְשָׁבוֹת, כְּבָר הִסְפַּקְנוּ לְהַגִּיעַ לָעִיר הָעַתִּיקָה, וּבֵית הַחַשְׁמוֹנָאִים הִתְנוֹסֵס לְנֶגֶד עֵינֵינוּ. 'רַק שֶׁעַכְשָׁו לֹא יִהְיוּ מְנִיעוֹת וְעִכּוּבִים נוֹסָפִים' חָשַׁבְתִּי לְעַצְמִי בְּקוֹל...

הֶמְשֵׁךְ יָבוֹא בְּעֶזְרַת ה'...

(מְעֻבָּד מִתּוֹךְ חוֹבָרֶת לְמוּדִים, קֶטַע מֵאוֹרוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ)

òiâî 102.indd 6 6/4/2007 11:21:43 AM

מאת: ד. לאון

המבצע השנתי של 'צבאות השם'

כל מה שרציתם לדעת, ולא היה את מי לשאול

כך זה בכל שנה בתקופת הקיץ. בהתחלה, אני נורא שמח שהיום נהיה יותר ארוך, והשמש שוקעת יותר מאוחר, זה באמת מאוד כיף. אבל כעבור תקופה קצרה, מתחילה הבעיה ממנה סובלים אני ויתר חבריי - שעמום.

כבר 'חרשנו' על האופניים את כל השכונה. ובכלל, הם כבר ישנות, והייתי שמח להחליף אותם בחדשות. את הכדורגל ושאר משחקי ספורט, כבר מיצינו עד תום. ועכשיו, מה נשאר לעשות?

האמת, אגלה לכם בסוד, אפילו התחלתי ללמוד כדי להעביר את הזמן. זה בהחלט נחמד, אבל אין מי שידרבן אותי, ובמשך הזמן המרץ מתפוגג.

המפנה הגדול קרה בבוקר אחד, בדרכי למכולת. אני פוסע לאיטי ברחוב, ועיני קולטות את כל לוחות המודעות מכוסות בשלל מודעות צבעוניות. התקרבתי, קראתי ועיני אורו. זה בדיוק מה שאני מחפש!

ניחשתם? נכון מאוד!

המבצע השנתי של 'צבאות השם'!

• • •

זה הגיע, ובגדול. אחרי שהתחיילתם, מילאתם משימות, קיבלתם תעודות ודרגות, הגיע הזמן למבצעים.

אז הנה המבצע הגדול של 'תנועת הנוער צבאות השם' לקיץ, הרואה אור בימים אלו, והספיק לכבוש כבר את כל הארץ.

לומדים.

מסלול לימודים אישי, מחולק היטב לכיתות ורמות. חומר קליל ונחמד, שכל חייל ימצא בו עניין רב, ויוכל לשננו בעל-פה.

דפי ה'*דבר מלכות לנוער*' שצברו תאוצה

רבה, ובמקומות רבים בארץ כבר הוקמו שיעורים שבועיים ללימודו. '*תניא בעל-פה*' אשר ידועה מעלת הלימוד בו ובפרט לחיילי צבאות השם, וכן מבחני פתע על '*הרמב"ם היומי*'.

נבחנים.

בקרוב יתפרסמו בתלמודי התורה ובבתי הספר, שמות הבוחנים האחראיים. כל חייל וחיילת אשר משתתפים במבצע, יקבלו 'פנקס אישי' למעקב אחר כמות החומר עליה נבחן.

על החייל לגשת להיבחן אצל האחראי, אשר יסמן בפנקס את חומר הבחינה ויחתום.

על הפנקסים יש לשמור בזהירות רבה, שכן רק על ידם תהיו זכאים לכרטיסי ההגרלה והפרסים.

זוכים בפרסים.

אחרי שלמדתם כראוי ונבחנתם, אתם בהחלט ראויים לפרס! לפי כמות החומר שלמדתם, תקבלו כרטיסי גירוד. עליכם לגרד במקום המצויין, ולגלות באיזה פרס זכיתם!

הפרסים מגוונים: 45 זוגות אופניים (!), ספרי קודש, דיסקים מיוחדים של צ"ה, מטקות, כדורי רגל וסל, ועוד עשרות אלפי פרסים!

לא זכיתם? אל תתייאשו! שימרו על הכרטיסים, אתם עדיין יכולים לזכות על-ידם: כל כרטיס גרוד מהוה כרטיס הגרלה להגרלה הגדולה על כרטיס טיסה לרבי ו-5 כרטיסי כניסה לקעמפ 'אורו של משיח' בחצי מחיר!

בנוסף, על כל 20 כרטיסים אתם זוכים בפרס מיוחד שיושק לרגל המבצע, ללא הגרלה!

אז... למה אתם מחכים? רוצו ללמוד ולזכות בפרסים! בהצלחה!

• • •

סיימתי לקרוא, כולי אושר. זה בדיוק מה שחיפשתי! גם תעסוקה טובה, וגם פרסים מרהיבים.

אז זהו, הקיץ הזה הולך להיות לי מאוד מעניין. אני כבר רץ להירשם לשיעור של ה'דבר מלכות לנוער' שמתקיים אצלנו בשכונה, ואין זמן, צריך להתחיל ללמוד תניא. אז... להתראות!

מארגנים פעילות 'צבאות השם'? שיעור 'דבר מלכות'? שתפו אותנו!

ניתן לעדכן את מדור החדשות באמצעות התא קולי. התקשרו לטלפון: 08-949-3770, הכנסו למדור 'צבאות השם' והשאירו הודעתכם לאט ובקול ברור.

òìâî 102.indd 7 6/4/2007 11:21:45 AM

גיליונות בורשסקה

מאת: בן אורי

ניתן לשלוח רעיונות לבדיחות קרש, המוצלחים שבינהם יפורסמו בעז"ה.

המחזיר בתשובה

מאת: **ראובן ח.**, כפר חב"ד.

רב ידוע נפטר והגיע לגן עדן.

להפתעתו ראה נהג מונית יושב במקום מכובד משלו.

"אני לא מבין זאת", פנה אל אחד המלאכים, "את כל חיי הקדשתי לקהילתי ולעבודת הבורא, ונהג המונית מקבל מקום מכובד יותר?!"

אנו מתגמלים לפי תוצאות", ענה המלאך, "האם בכל פעם שנשאת דרשה כולם הקשיבו לך?"

"היו מקרים שמישהו בקהל נרדם" הודה הרב.

"אצל נהג המונית הזה לא רק שהנוסעים לא נרדמו", מספר המלאך בהתרגשות, "אלא הם גם התפללו בכוונה גדולה במשך כל הנסיעה..."

מסקנות זבוביות

מאת: **הודיה ברג.**

חוקר אחד תלש כנף לזבוב, אמר לו לעוף, והזבוב עף. תלש לו עוד כנף, אמר לו לעוף, והוא לא עף. הוא כתב מסקנא למחקר: זבוב בלי כנפיים לא שומע...

חידה

מאת: **מזל-טוב הראל**, נצרת עילית.

לאב אחד יש שבע בנות, לכל בת יש אח אחד. כמה בנים יש לאב?

תשובה: אחד.

טעות במספר

מאת: **אסנת תירוש**

ילדה יושבת ליד אביה ומדברת בטלפון. לאחר חצי שעה היא מנתקת.

שואל אביה: "מה קרה? את חולה? בד"כ את מדברת שעתיים".

עונה הילדה: "כן.. אני יודעת. התקשרתי למספר שגוי..."

תרופת סבתא

מאת: **רחלי בן יעקב**, בני ברק.

שואלים את מוישל'ה: למה אתה אוהב שדווקא סבתא נותנת לך את התרופה המרה?

עונה מוישל'ה: כי הידיים שלה רועדות, וחצי מהתרופה נשפך...

מדור זה מופיע פעם בשבועיים. ניתן לשלוח ציורים, סיפורים, שירים, בדיחות - ובקיצור: כל מה שתרצו.

יצירות נבחרות נפרסם בעז"ה בגליונות הבאים.

òiâî 102.indd 8 6/4/2007 11:21:46 AM

מאת: אברימי ג.

אבודים
תעשו אותנו!

לכבוד:

החיילים היקרים קוראי העיתון "במחנה בבאות השם".

הנדון: בקשת עזרה.

אנחנו, קבוצת מושגים ומשפטים מפרק ל' ב'פרקי אבות', נאבדנו בין הרבה אותיות מפוזרות בטבלה גדולה. אנא, חפשו בטבלה שלפניכם מימין לשמאל ומלמעלה למטה, ומצאו לפחות 15 מאתנו.

בין המוצאים אותנו תיערך הגרלת פרסים גדולה.

תודה רבה מראש

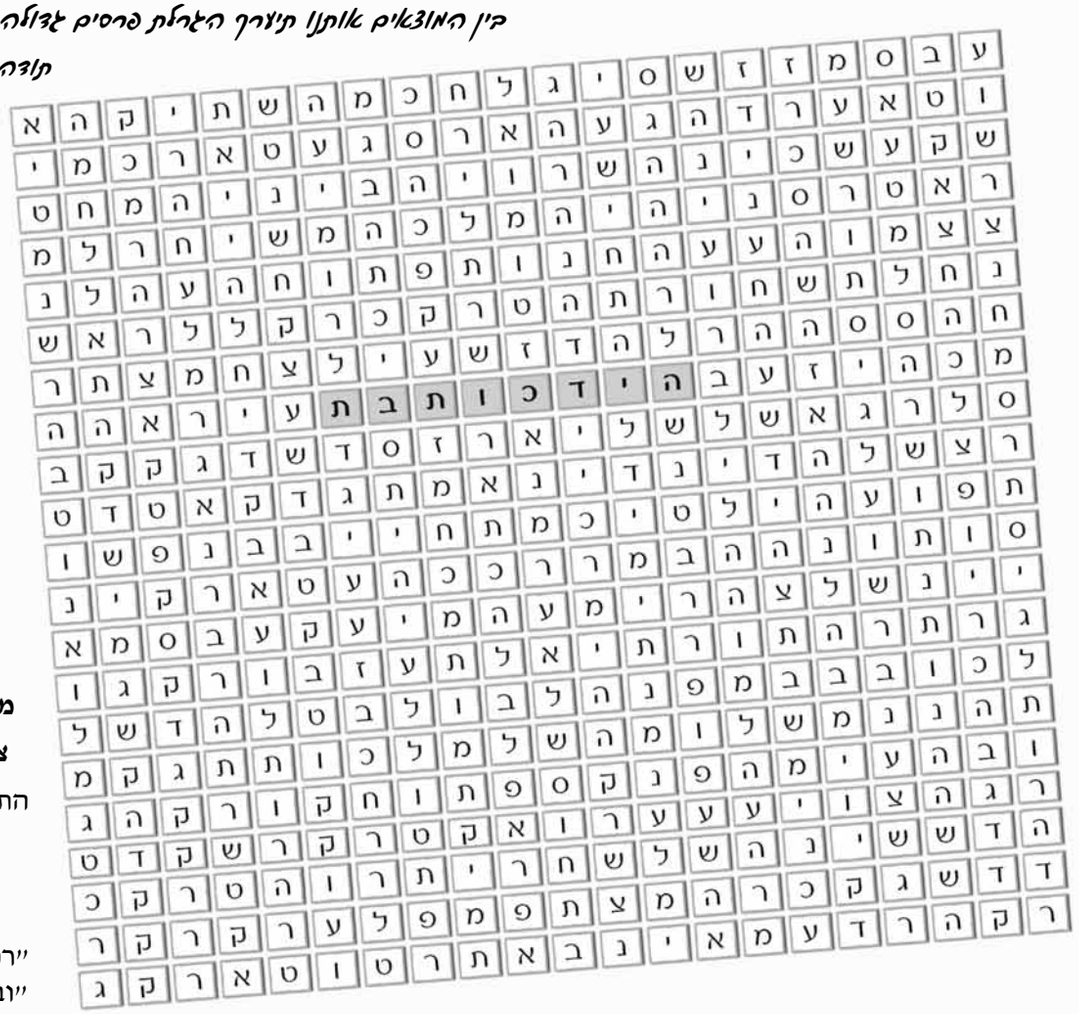

פתרונות לשעשועונים מגליון מס' 101:

צילום אומנותי:

התמונות הקשורות לפרשה הם:

"ויהי בנסוע",
"קרבן פסח",
"רפאינו ה' ונרפא",
"וביום שמחתכם".

ניתן לשלוח פתרונות, שאלות והצעות ל:

צבאות השם אה"ק ת.ד. 1035 נצרת עילית, מיקוד: 17110.

פקס: 6578485 - 04 **אימייל:** bemachane@gmail.com

תא הטלמסר שלנו במערכת 'נחייג ונשמע': 9493770 - 08. בתפריט הראשי הקישו 5. בתפריט הבא הקישו 1.

שימו לב: אנא אימרו את שמכם המלא, הכתובת ומס' הטלפון בקול ברור - לפני שאתם משאירים את ההודעה, כדי שנוכל להכניס אתכם להגרלת הפרסים.

òìâî 102.indd 9 6/4/2007 11:21:55 AM